

Hallituksen esitys Eduskunnalle euron käyttöönoton edellyttämiksi muutoksiksi verolainsäädäntöön

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan tehtäviksi verolainsäädäntöön euron käyttöönotosta aiheutuvat muutokset. Lainsäädäntöön sisältyvät markkamäärät ehdotetaan muutettaviksi euroiksi ja senteiksi vuoden 2002 alusta, jolloin markka poistuu käytöstä. Markkamääräiset veroperusteet muunnettaisiin lähimpään euron määrään kuitenkin siten, että laissa pyöreiksi tarkoitetut määrät pyöristettäisiin myös euroina. Ehdotettujen muutosten kokonaisvaikutukset olisivat taloudellisesti mahdollisimman neutraalit. Useimmissa tapauksissa

muutokset toteutettaisiin verovelvollisille edullisella tavalla. Mihinkään verolainsäädäntöön sisältyvään markkamäärään ei ehdoteta muusta kuin euron käyttöönotosta johtuvia muutoksia.

Esityksessä ehdotetaan myös, että euron käyttöönoton jälkeen verot ja maksut määrättäisiin ja kannettaisiin yleensä sentin tarkkuudella. Lisäksi ehdotetaan luovuttavaksi veroäyrin käsitteestä.

Ehdotetut lait ovat tarkoitetut tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

SISÄLLYSLUETTELO

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ	1
SISÄLLYSLUETTELO	2
YLEISPERUSTELUT	5
1. Nykytila	5
2. Ehdotetut muutokset	5
2.1. Euroiksi muuntamisessa hyväksytyt periaatteet	5
2.2. Markkamäärien muuntaminen	6
Yleistä	6
Tuloverotus	6
Perintö- ja lahjaverotus	7
Arvonlisäverotus	7
Valmisteverotus	7
2.3. Pienintä kannettavaa, suoritettavaa ja palautettavaa määrää koskevat säännökset	7
2.4. Pienintä käsiteltävää rahayksikkötarkkuutta koskevat muutokset	8
2.5. Veroäyrin käsitteestä luopuminen	8
3. Esityksen vaikutukset	11
4. Asian valmistelu	12
5. Riippuvuus muista esityksistä	12
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT	12
1. Lakiehdotusten perustelut	12
1.1. Tuloverolaki	12
1.2. Varallisuusverolaki	15
1.3. Laki elinkeinotulon verottamisesta	16
1.4. Maatilatalouden tuloverolaki	16
1.5. Laki asuintalovarauksesta verotuksessa	16
1.6. Laki kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista	16
1.7. Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta	16
1.8. Laki ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta	17
1.9. Laki korkotulon lähdeverosta	17
1.10. Ennakkoperintälaki	17
1.11. Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta	17
1.12. Laki verotusmenettelystä	17
1.13. Verohallintolaki	18
1.14. Perintö- ja lahjaverolaki	18
1.15. Arpajaisverolaki	19
1.16. Varainsiirtoverolaki	19
1.17. Kiinteistöverolaki	19
1.18. Laki koiraverosta	20
1.19. Rakennusverolaki	20
1.20. Arvonlisäverolaki	20
1.21. Laki ulkomaanliikenteessä olevissa matkustaja-aluksissa myytävien tavaroiden verottamisesta eräissä tapauksissa	21
1.22. Valmisteverolaki	21
1.23. Laki nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta	21

1.24.	Laki sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta	21
1.25.	Laki virvoitusjuomaverosta	22
1.26.	Laki alkoholi- ja alkoholijuomaverosta	22
1.27.	Tupakkaverolaki	22
1.28.	Jäteverolaki	22
1.29.	Laki öljyjättemaksusta	22
1.30.	Autoverolaki	22
1.31.	Laki moottoriajoneuvoverosta	22
1.32.	Laki polttoainemaksusta	23
1.33.	Laki ajoneuvoverosta	23
1.34.	Veronkantolaki	23
1.35.	Laki veronlisäyksestä ja viivekorosta	23
2.	Tarkemmat säännökset.....	23
3.	Voimaantulo	23
LAKIEHDOTUKSET		24
1.	Laki tuloverolain muuttamisesta	24
2.	Laki varallisuusverolain muuttamisesta	30
3.	Laki elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 13 ja 33 §:n muuttamisesta	31
4.	Laki maatilatalouden tuloverolain muuttamisesta	32
5.	Laki asuintalovarauksesta verotuksessa annetun lain 3 §:n muuttamisesta	32
6.	Laki kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annetun lain 2 a §:n muuttamisesta	33
7.	Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta	33
8.	Laki ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain 2 §:n muuttamisesta	34
9.	Laki korkotulon lähdeverosta annetun lain 6 §:n muuttamisesta	35
10.	Laki enakkoperintälain muuttamisesta	35
11.	Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 3 §:n kumoamisesta	36
12.	Laki verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta	37
13.	Laki verohallintolain 4 a §:n muuttamisesta	38
14.	Laki perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta	39
15.	Laki arpajaisverolain 5 ja 6 §:n muuttamisesta	41
16.	Laki varainsiirtoverolain 27 §:n muuttamisesta	41
17.	Laki kiinteistöverolain 22 §:n muuttamisesta	42
18.	Laki koiraverosta annetun lain 3 ja 9 §:n muuttamisesta	42
19.	Laki rakennusverolain 5 ja 12 §:n muuttamisesta	43
20.	Laki arvonlisäverolain muuttamisesta	44
21.	Laki ulkomaanliikenteessä olevissa matkustaja-aluksissa myytävien tavaroiden verottamisesta eräissä tapauksissa annetun lain 5 §:n muuttamisesta	46
22.	Laki valmisteverotuslain muuttamisesta	47
23.	Laki nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain muuttamisesta	48
24.	Laki sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain 8 b §:n ja lain liitteenä olevan verotaulukon muuttamisesta	49
25.	Laki virvoitusjuomaverosta annetun lain 4 §:n ja lain liitteenä olevan virvoitusjuomaverotaulukon muuttamisesta	50
26.	Laki alkoholi- ja alkoholijuomaverosta annetun lain 7 §:n ja lain liitteenä olevan verotaulukon muuttamisesta	52
27.	Laki tupakkaverolain liitteenä olevan verotaulukon muuttamisesta	54
28.	Laki jäteverolain 4 §:n muuttamisesta	54
29.	Laki öljyjättemaksusta annetun lain 4 §:n muuttamisesta	55
30.	Laki autoverolain muuttamisesta	55
31.	Laki moottoriajoneuvoverosta annetun lain muuttamisesta	57

32.	Laki polttoainemaksusta annetun lain 5 §:n muuttamisesta	58
33.	Laki ajoneuvoverosta annetun lain muuttamisesta	58
34.	Laki veronkantolain 25 §:n 2 momentin kumoamisesta	59
35.	Laki veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 2 ja 4 §:n muuttamisesta	60
LIITE		61
RINNAKKAISTEKSTIT		61
1.	Laki tuloverolain muuttamisesta	61
2.	Laki varallisuusverolain muuttamisesta	74
3.	Laki elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 13 ja 33 §:n muuttamisesta	75
4.	Laki maatilatalouden tuloverolain muuttamisesta	77
5.	Laki asuintalovarauksesta verotuksessa annetun lain 3 §:n muuttamisesta	78
6.	Laki kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annetun lain 2 a §:n muuttamisesta	79
7.	Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta	80
8.	Laki ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain 2 §:n muuttamisesta	82
9.	Laki korkotulon lähdeverosta annetun lain 6 §:n muuttamisesta	83
10.	Laki ennakoperintälain muuttamisesta	84
11.	Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 3 §:n kumoamisesta	85
12.	Laki verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta	86
13.	Laki verohallintolain 4 a §:n muuttamisesta	89
14.	Laki perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta	90
15.	Laki arpajaisverolain 5 ja 6 §:n muuttamisesta	94
16.	Laki varainsiirtoverolain 27 §:n muuttamisesta	95
17.	Laki kiinteistöverolain 22 §:n muuttamisesta	96
18.	Laki koiraverosta annetun lain 3 ja 9 §:n muuttamisesta	96
19.	Laki rakennusverolain 5 ja 12 §:n muuttamisesta	97
20.	Laki arvonlisäverolain muuttamisesta	98
21.	Laki ulkomaanliikenteessä olevissa matkustaja-aluksissa myytävien tavaroiden verottamisesta eräissä tapauksissa annetun lain 5 §:n muuttamisesta	103
22.	Laki valmisteverotuslain muuttamisesta	104
23.	Laki nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain muuttamisesta	105
24.	Laki sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain 8 b §:n ja lain liitteenä olevan verotaulukon muuttamisesta	108
25.	Laki virvoitusjuomaverosta annetun lain 4 §:n ja lain liitteenä olevan virvoitusjuomaverotaulukon muuttamisesta	110
26.	Laki alkoholi- ja alkoholijuomaverosta annetun lain 7 §:n ja lain liitteenä olevan verotaulukon muuttamisesta	113
27.	Laki tupakkaverolain liitteenä olevan verotaulukon muuttamisesta	116
28.	Laki jäteverolain 4 §:n muuttamisesta	117
29.	Laki öljyjättemaksusta annetun lain 4 §:n muuttamisesta	117
30.	Laki autoverolain muuttamisesta	118
31.	Laki moottoriajoneuvoverosta annetun lain muuttamisesta	121
32.	Laki polttoainemaksusta annetun lain 5 §:n muuttamisesta	123
33.	Laki ajoneuvoverosta annetun lain muuttamisesta	124
34.	Laki veronkantolain 25 §:n 2 momentin kumoamisesta	125
35.	Laki veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 2 ja 4 §:n muuttamisesta	125

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila

Suomi on siirtymässä Euroopan talous- ja rahaliiton kolmannessa vaiheessa yhteiseen valuuttajärjestelmään. Euron käyttöön ottamisesta on annettu kaksi neuvoston asetusta, jotka ovat Suomessa sellaisenaan sovellettavaa lainsäädäntöä. Euron käyttönotosta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 974/98 säädetään muun muassa euron lopullisesta käyttönotosta. Asetuksen mukaan siirtymäkauden päättyessä 31 päivänä joulukuuta 2001 viittauksia kansallisiin valuuttayksiköihin voimassa olevista säädöksistä pidetään viittauksina euroon niiden vaihtokurssien mukaisesti, jotka on euroa käyttöön otettaessa vahvistettu. Euron ja euron käyttöön ottavien jäsenvaltioiden valuuttojen välisistä muuntokursseista annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2866/98 markan lopulliseksi euromuuntokursiksi on vahvistettu 1 päivästä tammikuuta 1999 5,94573.

Suomen lainsäädännössä esiintyvät markkaa koskevat viittaukset merkitsevät vuoden 2002 alusta ilman eri toimenpiteitä vaihtokurssin mukaan laskettavaa euromäärää, eikä lainsäädäntöön sisältyvien markkamäärien muuntaminen euroiksi ole oikeudellisesti välttämätöntä.

Verolainsäädännössä on 35 laissa noin 140 markkamäärään viittaavaa säännöstä. Lisäksi markkamääriin viitataan useissa valmisteverotuksen verotaulukoissa. Lakien markkaviittausten merkitys veroperusteina vaihtelee. Tuloverolainsäädännössä rahamääriä on mainittu veroasteikon lisäksi erityisesti vähennyksiä koskevilla säännöksillä. Valmisteverolainsäädännössä veroperusteet pohjaavat laeissa ja niiden liitteinä olevissa taulukoissa oleviin markkamääriin. Perintö- ja lahjaverotuksen taso perustuu lakiin sisältyvään veroasteikkoon. Arvonlisäverotuksessa markkamäärän sisältävillä säännöksillä ei sen sijaan ole keskeistä vaikutusta veroperusteeseen.

Lähes kaikki verot on nykyisin säädetty suoritettaviksi täysin markoin ylimeneviä pennejä huomioon ottamatta. Kannettavalle ja palautettavalle määrälle on useimmissa verolaeissa säädetty markkamääräinen alaraja.

Keskeisimmät säännökset alarajasta ovat veronkantoasetuksessa (903/1978), jonka 21 §:n mukaan kannettava tai perittävä määrä, joka on pienempi kuin 50 markkaa, jätetään kantamatta tai perimättä ja palautettava määrä, joka alittaa 30 markkaa, jätetään palauttamatta. Jos maksuvelvolliselle olisi alle 100 markan määrän kantamiseksi erikseen lähetettävä vero- tai maksulippu, määrä jätetään kantamatta. Vastaavista rajoista säädetään eräiden verojen osalta lakitasoisesti.

Vuodesta 2002 kaikki rahaa käsittelevät toiminnot tapahtuvat vain euroissa. Myös verotuksessa siirrytään euromääräiseen rahaliikenteeseen, ja verotukset toimitetaan ja verot maksuunpannaan verovuodesta 2002 pelkästään euromääräisinä. Veronkanto toimii vuoden 2002 alusta myös pelkästään euroissa. Koska myös veroperusteiden on syytä ilmetä käytössä olevassa valuutassa laista, verolainsäädäntöön sisältyvät markkaviittaukset olisi perusteltua muuttaa vuoteen 2002 mennessä, vaikkakaan siihen ei ole oikeudellista pakkoa. Välttämätöntä on tarkistaa verolaeissa olevat säännökset noudatettavasta rahayksikötarkkuudesta.

2. Ehdotetut muutokset

2.1. Euroiksi muuntamisessa hyväksytyt periaatteet

Hallituksen talouspoliittinen ministerivaliokunta päätti 11 päivänä tammikuuta 2000 periaatteista, joilla markkamäärät muunnetaan euroiksi lainsäädännössä. Yleensä muunto tapahtuu vahvistettua muuntokurssia käyttäen. Sentin tarkkuudesta voidaan poiketa silloin, kun kyse ei ole välittömästi etuuden määrästä ja on tarkoituksenmukaista säilyttää säädöksessä entinen sentin tarkkuutta yleisempi tarkkuustaso. Poikettaessa sentin tarkkuudesta muutos pyritään aina toteuttamaan mahdollisimman kustannusneutraalisti.

Useissa säännöksissä on pyritty havainnollisiin tasaisiin markkamääriin. Näin on myös monissa verolaeissa. Ministerivaliokunta hyväksyi sen, että tällaisissa tapauksissa lainsäädännössä voidaan poiketa vahvistetun

muuntokurssin käytöstä ja että esimerkiksi verolainsäädäntöön sisältyvien markkamäärien, joiden kanssa verovelvollinen joutuu usein tekemisiin, tulisi säilyä mahdollisimman havainnollisina. Harvemmin sovellettavissa rahamäärissä havainnollisuudesta voidaan tinkiä tarkan muuntokurssin hyväksi.

2.2. Markkamäärien muuntaminen

Yleistä

Verolainsäädäntöön sisältyvät markkamäärät ehdotetaan muunnettavaksi vuoden 2002 alusta euroiksi mahdollisimman kattavasti. Esityksen ulkopuolelle on jätetty vain ne säännökset, jotka tullaan joka tapauksessa muussa yhteydessä ennen vuotta 2002 uudistamaan. Esitys ei koske leimaverolain (662/1943) säännöksiä, jotka tullaan kumoamaan, eikä tullilakia (1466/1994), joka tullaan erikseen uudistamaan. Maatilatalouden tuloverolain (543/1967) 13 §:n 2 ja 3 kohta tullaan myöhemmin ehdottamaan muutettavaksi lain 13 §:n 7 momentin vuoksi. Rahamäärien muuntaminen euroiksi tulee arvioidtavaksi samassa yhteydessä.

Esitykseen ei ole sisällytetty voimassa olevien lakien sellaisia säännöksiä, jotka voimaantulosäännöksinä tai muutoin rajoitetun soveltamisajan vuoksi eivät sellaisinaan tule vuodelta 2002 sovellettavaksi ilman, että niihin tehdään muitakin kuin rahamäärää koskevia muutoksia. Esitys ei myöskään koske vuosittain säädettävää lainsäädäntöä, kuten vuosittaista veroasteikkolakia.

Tuloverotus

Tuloverotuksessa muunnot ehdotetaan toteutettaviksi yleensä siten, että tuloverolaissa (1535/1992) nykyisin täysin tuhansin ilmoitetut markkamäärät muunnetaan euroina täysiksi sadoiksi ja täysin sadoin markoin ilmaistut määrät täysiksi kymmeniksi euroiksi. Esimerkiksi asunnon ja työpaikan välisten matkakulujen omavastuu ehdotetaan muutettavaksi 3 000 markasta 500 euroksi, tulonhankkimisvähennys 2 700 markasta 450 euroksi, veronmaksukyvyyn alentumisvähennys 8 000 markasta 1 400 euroksi, kunnallisverotuksen perusvähennys 8 800 markasta 1 480

euroksi, alijäämähyvityksen enimmäismäärä 8 000 markasta 1 400 euroksi ja vapaaehtoisten eläkevakuutusmaksujen täysimääräisen vähennyksen yläraja 50 000 markasta 8 500 euroksi.

Pyöristettävillä määrillä on keskenään varsin erisuuruinen vaikutus veronsaajan verokertymään. Juuri määrän taloudellisen merkityksen vuoksi muutoksia ei ehdoteta toteutettaviksi tietyin markkamäärän osalta aina samalla tavoin. Koska esityksen lähtökohtana on se, että muutokset yhteenlaskettuina olisivat taloudellisesti mahdollisimman neutraalit, pyöristykset ehdotetaan toteutettaviksi suurempina tapauksissa, jossa muutoksella ei ole suurta taloudellista merkitystä. Varsinkin erillaiset jaksotukseen liittyvät raja-arvot ja hallinnolliset rajat ehdotetaan pyöristettäväksi varsinaisia veroperusteita suuremmin muutoksina. Esimerkiksi tuloverolain 55 §:ssä tarkoitettun metsävähennyksen vuosittainen enimmäismäärä ehdotetaan muutettavaksi 10 000 markasta 1 500 euroon, ennakkoperintälain (1118/1996) 44 §:ssä säädetty veronkorotuksen enimmäismäärä 100 000 markasta 15 000 euroon, verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 32 §:ssä säädetty veronkorotuksen enimmäismäärä 1 000 markasta 150 euroon ja 5 000 markasta 800 euroon ja maatilatalouden tuloverolain 13 §:ssä tarkoitettu verovuoden poiston vähimmäismäärä 500 markasta 100 euroon. Koska varallisuuden verottamisessa on perusteltua operoida varsin pyöreillä määrillä, varallisuusverolaissa (1537/1992) säädetty lapsivähennys ehdotetaan muutettavaksi 10 000 markasta 2 000 euroksi ja vähennys omasta asunnosta 50 000 markasta 10 000 euroksi.

Huomattavin taloudellinen merkitys tuloverotuksessa on asunnon ja työpaikan välisten matkakulujen omavastuusuudella, tulonhankkimisvähennyksellä, kunnallisverotuksen ansiotulovähennyksen raja-arvoilla ja valtionverotuksen invalidivähennyksellä. Näiltä osin pyöristys ehdotetaan tehtäväksi lähimpään verovelvolliselle edulliseen määrään. Vähennyksen saajien suuren määrän vuoksi näiden vähennysten taloudellinen yhteisvaikutus on suurempi kuin kaikkien muiden muutosten vaikutukset yhteensä.

Kustannusneutraliteetin puitteissa muunnot, sikäli kuin niillä ei ole huomattavaa ta-

loudellista merkitystä, on pyritty toteuttamaan verovelvolliselle edullisella tavalla. Epäedulliseen suuntaan pyöritysehdotus ehdotetaan toteutettavaksi yleensä vain niissä tapauksissa, joissa pyöritys on luontevinta tehdä jakamalla markkamäärä kuudella.

Perintö- ja lahjaverotus

Perintö- ja lahjaverolaissa (378/1940) verotettavan perinnön ja lahjan alaraja 20 000 markkaa on sellainen verovelvollisille merkityksellinen määrä, jonka tulisi olla verolainsäädännössä pyöreä. Edellä esitettyjen muutoperusteiden mukaisesti määrä ehdotetaan muunnettavaksi 3 400 euroksi. Perintö- ja lahjaverolain 14 §:ään sisältyvä veroasteikko ehdotetaan muutettavaksi siten, että asteikon portaiden muut alarajat 100 000 markkaa ja 300 000 markkaa muutettaisiin 17 000 euroksi ja 50 000 euroksi. Asteikon muutos olisi verovelvollisille edullinen lukuun ottamatta yli 300 000 markan perintöjä ja lahjoja.

Arvonlisäverotus

Arvonlisäverolakiin (1501/1993) ehdotetut muutokset eivät ole taloudellisesti kovin merkittäviä, koska arvonlisäverolain markkamääraisten säännösten vaikutus veron tuottoon on verrattain pieni. Arvonlisäverolain 3 §:ssä säädetty verovapaan liiketoiminnan liikevaihdon yläraja ehdotetaan muutettavaksi 50 000 markasta 8 500 euroon, mikä toteuttaa edellä mainitun lähtökohdan mukaisen pyörityksen. Useimmat muut arvonlisäverolain säännösten muutokset johtuvat asiaa koskevien direktiivien säännöksistä. Arvonlisäverolakia säädettäessä direktiivien mukaiset määrät sisällytettiin markkoina lakiin tuolloisen muuntokurssin mukaan. Rahan arvon muutosten vuoksi markkamäärät ovat nyt laissa direktiivin mukaisia määriä alemmat. Tämän vuoksi esimerkiksi arvonlisäverolain 26 c §:n mukaisen alaraja ehdotetaan muutettavaksi 50 000 markasta 10 000 euroksi, arvonlisäverolain 63 a §:n mukainen kaukomyynnin alaraja 200 000 markasta 35 000 euroksi, arvonlisäverolain 95 §:ssä tarkoitettu yhteisön ulkopuolelta Suomeen saapuvan matkustajan verottomien matkataroiden raja 1 100 markasta 175 euroksi ja

arvonlisäverolain 126 §:ssä tarkoitettujen palautushakemuksen raja 150 markasta 25 euroksi ja 1 200 markasta 200 euroksi.

Valmisteverotus

Nestemäisten polttoaineiden, sähkön, alkoholiuomien, virvoitusjuomien ja tupakan verotus perustuu laeissa ja niiden liitteinä olevissa verotaulukoissa oleviin markkamääriin. Myös autoverotuksessa ja moottoriajoneuvoverotuksessa lakeihin sisältyvillä määrillä on veron perusteen kannalta keskeinen merkitys. Kaikille näille veroille on luonteenomaista, että säännöksiin sisältyvien markkamäärien ei tarvitse olla kansalaisille tunnettuja, eivätkä ne monessa tapauksessa nykyisinkään ole laissa pyöreitä.

Valmisteverotuksessa ja moottoriajoneuvojen verotuksessa muunnot ehdotetaan toteutettaviksi siten, että vaikutukset ovat taloudellisesti mahdollisimman vähäiset. Tuloverotuksessa omaksutun tyyppiset pyöritykset ehdotetaan tehtäväksi vain veronkorotusta ja muita vastaavia hallinnollisia rajoja koskeviin säännöksiin. Moottoriajoneuvoverosta annetun lain (722/1966) mukaisen varsinaisen ajoneuvoveron perusteen muuttamiseen vaikuttaa erityistekijänä se, että muunnettavien sinänsä senttimääraisten perusteiden tulee olla atk-teknisistä syistä 12:lla jaollisia.

Ajoneuvoverosta annetun lain (1111/1996) 6 §:ssä säädetty ajoneuvovero on nykyisin määrältään pyöreä eli 500 markkaa vuonna 1993 ja sitä ennen käyttöönotetuista ajoneuvoista ja 700 markkaa muista ajoneuvoista. Taloudellisten vaikutusten minimoimiseksi nämä määrät ehdotetaan muunnettaviksi edellä mainituista lähtökohdista poiketen lähimpään verovelvolliselle edulliseen euromäärään eli 500 markkaa 84 euroksi ja 700 markkaa 117 euroksi.

2.3. Pienintä kannettavaa, suoritettavaa ja palautettavaa määrää koskevat säännökset

Verolainsäädäntöön sisältyy lukuisia pienintä kannettavaa, suoritettavaa ja palautettavaa määrää koskevia rajoituksia. Verohallinnon veronkannon kannalta keskeiset säännökset sisältyvät veronkantoasetuksen

21 §:ään, joka on tarkoitus muuttaa tässä esityksessä ehdotettujen periaatteiden mukaisesti. Lakiin sisältyvät säännökset ehdotetaan muutettaviksi siten, että pienintä kannettavaa veron määrää koskeva 100 markan raja-arvo muunnetaan 17 euroksi. Tästä rajasta säädetään rajoitetusti verovelvollisten tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain (627/1978) 16 §:ssä, jonka mukaan enintään 100 markan veroa ei määrätä verovelvolliselle, ja kiinteistöverolain (654/1992) 22 §:ssä, jonka mukaan veroa ei määrätä, jos verovelvollisen veron määrä olisi pienempi kuin 100 markkaa.

Vaikka edellä selostetun kaltaisen rajan tulisi olla melko pyöreä, muuntoa ei ehdoteta tehtäväksi 20 euroon, koska sillä olisi varsin huomattavat taloudelliset vaikutukset. Esimerkiksi kiinteistöveron ulkopuolelle jäisi tällaisen muutoksen myötä arviolta 50 000 verovelvollista, ja kuntien verotulot alenisivat noin 5,5 miljoonaa markkaa.

Varainsiirtoverolain (931/1996) 27 §:ään sisältyvä raja, jonka alittavaa veroa ei ole suoritettava, ehdotetaan muutettavaksi 50 markasta 10 euroksi ja arpajaisverolain (552/1992) vastaava raja 300 markkaa 50 euroksi. Veronkantoasetuksen 21 §:ään sisältyvät vastaavat rajat 50 ja 30 markkaa ehdotetaan muutettaviksi 10 ja 5 euroksi.

2.4. Pienintä käsiteltävää rahayksikkö-tarkkuutta koskevat muutokset

Euroon siirryttäessä joudutaan tarkistamaan säännökset siitä, millä tarkkuudella tietoja verotusta varten annetaan, verotuksen perusteet vahvistetaan ja maksuunpannut tai omaaloitteisesti suoritettavat verot kannetaan. Lainsäädännössä sovelletaan nykyisin näiltä osin yleisesti markan tarkkuutta siten, että ylimenevät pennit jätetään huomioon ottamatta. Euroon siirryttäessä on vaihtoehtoina, että toimenpiteet tapahtuvat euron tai sentin tarkkuudella.

Verotuksen perusteena olevat tiedot pyritään saamaan tuloverotuksessa tulevaisuudessa mahdollisimman laajasti suoraan maksajilta atk-järjestelmää hyväksi käyttäen. Yritykset maksavat arvonlisäverot, työnantajakasut ja muut suoritukset tilisiirtoina koneellisesti. Verojen maksaminen käteisellä

rahalaitokseen on yhä harvinaisempaa. Pyörityksestä on hyötyä lähinnä käteismaksutilanteissa. Atk-pohjaisessa maksujärjestelmässä ja tiedonsiirrossa suoritusten pyöritymisestä maksettaessa ja ilmoitettaessa on pikemminkin haittaa kuin hyötyä. Näistä syistä siirtyminen pienimmässä käsiteltäväsissä rahayksikössä sentin tarkkuuteen on perusteltua. Poikkeuksena olisi korkotulon lähdeveron käsittely täysin kymmenin senttein yksityiskohtaisissa perusteluissa mainituista syistä.

Ehdotuksen mukaan vahvistamispäätös tehtäisiin muutoin kuin sentin tarkkuudella vain harvoissa tilanteissa. Verotettava varallisuus vahvistettaisiin varallisuusverolain 39 §:n nojalla täysin kymmenin euroin, kun se nykyisin vahvistetaan täysin sadoin markoin. Perintöosuuden ja lahjan arvo, joka nykyisin vahvistetaan perintö- ja lahjaverolain 31 §:n nojalla täysin tuhansin markoin, ehdotetaan vahvistettavaksi täysin sadoin euroin. Kunnallisverotuksessa verotettava tulo jätettäisiin vahvistamatta, jos se ei nouse 10 euroon.

Lakiteknisesti siirtyminen sentin tarkkuuteen merkitsee sitä, että useisiin lakeihin sisältyvät säännökset, joiden mukaan toimenpide tapahtuu täysin markoin jättämällä ylimenevät pennit huomioon ottamatta, kumotaisiin. Tämä johtuu siitä, että pienimmän rahayksikön tarkkuuden käyttämisestä ei ole tarpeen laissa erikseen säätää. Siirtymisellä sentin tarkkuuteen ei useimpien veromuotojen osalta olisi ilmeisesti sanottavaa taloudellista merkitystä.

2.5. Veroäyrin käsitteestä luopuminen

Kunnallisverotuksessamme on perinteisesti käytetty veroäyrin käsitettä. Tuloverolain 130 §:n 1 momentin säännöstä, jonka mukaan yhden markan määrä kunnallisverotuksen verotettavaa tuloa vastaa yhtä veroäyriä, olisi euroon siirtymisen johdosta muutettava. Kuntalaissa (365/1995) on jo luovuttu veroäyrin hinnan määrittämisestä penneinä. Kuntalain 66 §:n mukaan tämä käsite on korvattu tuloveroprosentilla. Tuloverolain 130 §:ää ehdotetaan muutettavaksi tässä esityksessä siten, että veroäyrin käsitteestä luovutaan.

Veroäyrin käsite sisältyy niiden veronsaaji-

en taloutta koskevaan lainsäädäntöön, joille kertyvä vero määräytyy kunnallisverotuksessa verotettavan tulon perusteella. Veroäyri mainitaan kirkkolain (1054/1993) 15 luvun 12 §:ssä, ortodoksisesta kirkkokunnasta annetun lain (521/1969) 30 ja 31 §:ssä, kirkon keskusrahastosta annetun lain (895/1941) 9 §:ssä ja sairausvakuutuslain (364/1963) 33 §:ssä. Syksyllä on tarkoitus antaa esitykset näiden säännösten muuttamisesta siten, että veroäyrit korvataan niissä uusilla käsitteillä. Vastaavat muutokset tulevat tehtäviksi myös verohallintolain (1557/1995) 11 §:ään, verotusmenettelystä annetun lain 91 a §:ään

ja verontilityslain 23 §:ään (532/1998).

Esityksessä ehdotetaan tehtäviksi edellä mainitun lisäksi verolakeihin eräitä sanonnallisia muutoksia rahayksikön muutoksen vuoksi. Eräisiin lainkohtiin sisältyvä sana ”markkamäärä” ehdotetaan korvattavaksi muulla soveliaalla käsitteellä. Lisäksi ehdotetaan muutettaviksi eräitä säännöksiä valuutan muunnossa käytettävästä kurssista.

Esitykseen sisältyvät keskeiset muutokset ja niiden taloudelliset vaikutukset ilmenevät tiivistetysti seuraavasta taulukosta:

Merkittävimmät muutokset muutettaessa veroperusteita euroiksi:					
	Nykyisin mk	Euroina	Ehdotus euroina	Markkoina	Taloudellinen vaikutus veron- maksajan eduksi (+)/haitaksi (-) milj. mk
Tuloverotus					
Asunnon ja työpaikan väliset matkakulut					
- yläraja	28 000	4 709	4 700	27 945	-0,2
- omavastuu	3 000	505	500	2 973	+8,0
Tulohankkimisvähennys	2 700	454	460	2 736	+32,0
Eläkevakuutusmaksuvähennys					
- yläraja	50 000	8 409	8 500	50 539	+1,0
- alempi yläraja	15 000	2 523	2 500	14 864	
Veronmaksukyvyyn alentumisvähennys	8 000	1 346	1 400	8 324	+0,3
Kunnallisverotuksen eläketulovähennys	pyöritys 100 markkaan – 10 euroon				-5,0
Kunnallisverotuksen opintorahavähennys	13 000	2 186	2 200	13 081	+1,4
Kunnallisverotuksen ansiotulovähennys	9 800	1 648	1 650	9 810	+4,0
- ansiotulon alaraja	15 000	2 523	2 500	14 864	+4,0
- kokonaistulon raja	75 000	12 014	12 000	74 916	-1,0
Kunnallisverotuksen perusvähennys	8 800	1 480	1 480	8 800	
Valtionverotuksen invalidivähennys	660	111	115	684	+6,8
Valtionverotuksen elatusvelvollisuusvähennys	450	76	80	476	+1,7
Alijäämähyvityksen enimmäismäärä	8 000	1 346	1 400	8 324	+1,5
Koiraveron enimmäismäärä	300	50	50	297	+0,5
Varallisuusverotus					
Lapsivähennys	10 000	1 682	2 000	11 891	+0,2
Vähennys omasta asunnosta	50 000	8 409	10 000	59 457	+2,0
Maatalousverotus					
Tasausvarauksen enimmäismäärä	80 000	13 456	13 500	80 267	+1,0
Perintö- ja lahjaverotus					
Asteikon alaraja	20 000	3 364	3 400	20 215	Perintöveroasteikko yhteensä +3,5
Asteikon toinen porras	100 000	16 819	17 000	101 077	
Asteikon kolmas porras	300 000	50 456	50 000	297 287	
Perintöverovapaa vakuutuskorvaus	200 000	33 638	35 000	208 101	
Lahjaverovapaa vakuutuskorvaus	50 000	8 409	8 500	50 539	
Ulkomailta tulevien avainhenkilöiden lähdeverotus					
Tulon alaraja/kk	35 000	5 887	5 800	34 485	+
Arvonlisäverotus					
Verottoman liiketoiminnan yläraja	50 000	8 409	8 500	50 539	+
Yhteisöhallinnon alaraja	50 000	8 409	10 000	59 457	Arvonlisäverotus yhteensä
Kiinteistöhallintapalvelujen verottomuusraja	180 000	30 274	30 500	181 345	
Kaukomyynnin alaraja	200 000	33 638	35 000	208 101	+1,0
Veroton matkatavaramyynti	250	42	40	238	
Valmisteverotus					
Alkoholin ja virvoitusjuomien vähittäismyyntipäällyksen lisävero litralta	4	0,67	0,67	3,98	
- raaka-aineena hyödynnettävän	1	0,1682	0,16	0,95	+6,4
Ajoneuvovero					
- vanhat autot	500	84,09	84	499,4	+0,9
- uudemmat autot	700	117,79	117	695,7	+3,9
Muut muutokset					+4,1
KAIKKI YHTEENSÄ					+78 milj. mk

3. Esityksen vaikutukset

Ehdotettujen muutosten kokonaisvaikutukset yksittäisiin verovelvollisiin riippuvat siitä, mitä säännöksiä heihin sovelletaan. Tuloverotuksessa suurin vaikutus olisi alijäämahyvityksen enimmäismäärän korotuksella. Koska vähennys tehdään verosta, sen täysimääräisenä lapsikorotuksineen saavan verot alenisivat 486 markkaa. Muutos koskisi noin 4 000 henkilöä. Vapaaehtoisten eläkevakuutusmaksujen vähennyskelpoisen 50 000 markan enimmäismäärän muutos alentaisi yksilötasolla veroja enimmillään noin 300 markkaa. Varallisuusverotuksessa omasta asunnosta myönnettävän vähennyksen muutos alentaisi veroa sitä maksavilta enintään noin 100 markkaa. Muihin välittömän verotuksen säännöksiin ehdotettavat muutokset vaikuttaisivat enintään kymmeniä markkoja. Kokonaistaloudellisesti merkittävin muutos, joka koskee tulonhankkimisvähennyistä, vaikuttaisi yli kahden miljoonan verovelvollisen verotukseen keskimäärin 15 markkaa. Asunnon ja työpaikan välisten matkakustannusten omavastuun muutos, joka koskee lähes miljoonaa verovelvollista, vaikuttaisi keskimäärin 8 markkaa. Kokonaisuutenaan tuloverotuksen muutokset eivät ilmeisesti vaikuttaisi kenenkään verotukseen korottavasti. Perintö- ja lahjaverotuksen asteikon muutokset alentaisivat veroa enimmillään 49 markkaa, mutta vero suurimmista perinnöistä ja lahjoista nousisi 32 markkaa.

Jäljempänä yksityiskohtaisissa perusteluissa näitä vaikutuksia yksittäisen verovelvollisen tasolla ei ole yleensä erikseen tuotu esille sen vuoksi, että vaikutus on suhteellisen helposti pääteltävissä ehdotetusta muutoksesta ottamalla huomioon verokanta. Muutoksen kokonaisvaikutuksen kuvaamista on pidetty tärkeämpänä, koska se riippuu muutoksen kohteena olevien verovelvollisten määrästä. Valmistelussa onkin kussakin markkamäärää koskevassa muutoksessa pyritty erikseen arvioimaan muutoksen kokonaistaloudellinen vaikutus veronsaajien ja verovelvollisen kannalta. Joidenkin säännösten vaikutukset kohdistuvat kuntiin, mutta pääosin kysymys on valtiontaloudellisesta vaikutuksesta. Koska matkakustannusvähennyksen ja tulonhank-

kimisvähennyksen muutoksen vaikutuksesta suurin osa kohdistuu kunnallisveroon, ehdotetut muutokset alentavat kunnallisten verojen tuottoa arviolta 30 miljoonaa markkaa. Kirkollisveron ja sairausvakuutusmaksun tuottoon vaikutus on kumpaankin noin kaksi miljoonaa markkaa.

Useimmissa tapauksissa muutoksella ei selvästikään ole kokonaisuutenaan sanottavaa taloudellista merkitystä, eli kokonaisvaikutus ei ole enempää kuin yhteensä muutama sata tuhatta markkaa. Tällöin vaikutusta ei ole jäljempänä esityksen yksityiskohtaisissa perusteluissa eritelty, mutta vaikutuksen vähäisyys on tuotu esille. Jos vaikutus on suurempi, määrä mainitaan yksityiskohtaisissa perusteluissa muutettavaksi ehdotetun säännöksen kohdalla. Tärkeimpien muutosten vaikutukset ilmenevät myös edellä olevasta taulukosta.

Pienintä kannettavaa ja palautettavaa määrää sekä käsiteltävää rahayksikkötarkkuutta koskevien muutosten vaikutuksia ei ole arvioitu pykäläkohtaisesti. Veronsaajille maksetaan suorituksia enemmän kuin veronsaajat maksavat verovelvollisille. Siirtymisestä markan tarkkuudesta sentin tarkkuuteen on siten taloudellista etua veronsaajalle. Suoritusten määrien perusteella laskettuna vaikutus voisi olla muutama miljoona markkaa. Siirtyminen euron tarkkuuteen vaikuttaisi moninkertaisesti verovelvollisen eduksi. Yksittäisistä säännöksistä muutoksella on suurin merkitys korkotulon lähdeverosta annetun lain (1341/1990) 6 §:n soveltamisessa. Siirtyminen kymmenen sentin tarkkuuteen lisää veron tuottoa noin 2—3 miljoonaa markkaa.

Koska kannettavien ja palautettavien määrien alarajojen muutokset olisivat pienet, niillä ei olisi kovin suurta taloudellista merkitystä.

Lakiin sisältyvien markkamäärää koskevien muutosten edellä olevassa taulukossa mainitulla tavalla laskettu vaikutus on siinä yksilöidyssä muutoksissa noin 78 miljoonaa markkaa veronsaajien vahingoksi. Taulukoon sisällyttämättömät muutokset on yleensä tehty verovelvollisten eduksi, ja niiden yhteisvaikutuksen voidaan arvioida olevan muutama miljoona markkaa. Jos myös edellä mainittu rahayksikkötarkkuuden muutoksen

aiheuttama muutaman miljoonan markan vaikutus otetaan huomioon, esityksen kokonaisvaikutuksen voidaan arvioida olevan 75—80 miljoonaa markkaa.

4. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä valtiovarainministeriössä. Valmistelu on tapahtunut yhteistyössä veroviranomaisten kanssa. Pyöritysehdotuksista on kuultu muun muassa Verohallitusta ja Tullihallitusta sekä useita etujärjestöjä.

5. Riippuvuus muista esityksistä

Hallitus on antanut Eduskunnalle esityksen

laiksi maatilatalouden tuloverolain 10 a §:n muuttamisesta (HE 27/2001 vp). Esityksessä ehdotetaan pykälää muutettavaksi muun ohessa siten, että maatalouden tulosta vähennettävän tasausvarauksen markkamääräinen enimmäismäärä korotettaisiin nykyisestä 40 000 markasta 80 000 markkaan. Lakia sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 2001 toimitettavassa verotuksessa. Tähän esitykseen sisältyvä säännös on samansisältöinen kuin eduskunnan käsiteltävänä olevassa esityksessä, kuitenkin siten, että enimmäismäärä 80 000 markkaa muutettaisiin 13 500 euroksi.

Jos jo annettua esitystä ei hyväksytä muutattomana, tätä esitystä tulisi muuttaa vastaavasti.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

1.1. Tuloverolaki

48 §. *Verovapaat luovutusvoitot.* Verovapaan koti-irtaimiston luovutusvoiton raja muutettaisiin 30 000 markasta 5 000 euroksi eli 29 729 markaksi. Muutos on verovelvolliselle epäedullinen. Tilanteita on niin vähän, ettei muutoksella ole sanottava julkistaloudellista merkitystä.

53 §. *Eräät verovapaat pääomatulot.* Säännökseen sisältyvä raja muutettaisiin 3 000 markasta 500 euroksi eli 2 973 markaksi. Muutos on verovelvolliselle epäedullinen. Tilanteita on niin vähän, ettei muutoksella ole sanottavaa julkistaloudellista merkitystä.

55 §. *Metsävähennys.* Säännökseen sisältyvä raja muutettaisiin 10 000 markasta 1 500 euroksi eli 8 919 markaksi. Muutos on verovelvolliselle edullinen. Säännöksessä on kysymys jaksotukseen liittyvästä raja-arvosta, joten muutoksella ei ole taloudellista merkitystä.

57 §. *Lahjoitusvähennys.* Vähennykseen oikeuttavan lahjoituksen alarajaa korotettaisiin siten, että ehdotettu määrä vastaa 5 054 markkaa, ja ylärajaa alennettaisiin siten, että ehdotettu määrä vastaa 148 643 markkaa. Alarajan korottamisen vaikutus on teoriassa verotuottoja pienentävä, ja ylärajan muutos

vaikuttaa päinvastaisesti.

71 §. *Verovapaat matkakustannusten korvaukset.* Verovapaan matkakustamiskustannuksen raja muutettaisiin 12 000 markasta 2000 euroksi eli 11 891 markaksi. Muutos on verovelvolliselle epäedullinen, mutta se koskee varsin rajoitettua määrää verovelvollisia.

73 §. *Verovapaiden korvausten perusteet ja määrä.* Säännökseen sisältyvä sana markkamäärä muutettaisiin rahayksikön muutosta vastaavasti. Sanaa ei ole käytetty ruotsinkielisessä säännöksessä, minkä vuoksi sitä ei ole tarpeen muuttaa.

80 §. *Verovapaat vakuutus- ja vahingonkorvaukset.* Verovapaan korvauksen raja muutettaisiin 20 000 markasta 3 400 euroksi eli 20 215 markaksi. Muutos on verovelvolliselle edullinen. Koska säännös koskee vain vanhoja vakuutustapahtumia, ei muutoksella ole sanottavaa merkitystä veronsaajille.

88 §. *Lakkoavustus.* Verovapaan lakkoavustuksen enimmäismäärä muutettaisiin 70 markasta 12 euroksi. Muutos on verovelvolliselle edullinen. Verovapaa määrä nousisi hieman yli 71 markkaan. Lakkoavustusten määrä voi vaihdella vuosittain suuresti, mutta keskimäärin muutoksen vaikutus on joitakin kymmeniä tuhansia markkoja veronsaajien vahingoksi.

92 §. *Verovapaat sosiaalietuudet.* Verovapaan avustuksen enimmäismäärä muutettaisiin 50 markasta 9 euroksi eli noin 54 mar-

kaksi. Muutos on verovelvolliselle edullinen.

93 §. *Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset.* Pykälän 1 momentin matkakustannusvähennyksen yläraja muutettaisiin 28 000 markasta 4 700 euroksi eli 27 945 markaksi ja omavastuuosuus 3 000 markasta 500 euroksi eli 2 973 markaksi. Ensiksi mainittu muutos on verovelvolliselle epäedullinen. Se koskee arviolta noin 20 000 henkilöä. Jälkimmäinen muutos on verovelvolliselle edullinen. Muutos koskee lähes miljoonaa verovelvollista, mistä syystä muutos merkitsee noin 8 miljoonan markan verotulojen menetystä veronsaajille.

Pykälän 4 momenttiin sisältyviä omavastuuosuuden pienennysrajat muutettaisiin 270 ja 540 markasta 45 ja 90 euroksi eli 268 ja 535 markaksi. Muutetut määrät on tarkoitettu vastaamaan edelleen noin 1/11 ja 2/11 vuotuisesta omavastuuosuudesta. Muutokset ovat verovelvolliselle lievästi epäedullisia. Tämän muutoksen vaikutus sisältyy mainittuun 8 miljoonan markan määrään.

94 §. *Moottorisaha- ja metsurivähennys.* Vähennyksen yläraja muutettaisiin 1 400 markasta 240 euroksi eli 1 427 markaksi. Muutos on verovelvolliselle edullinen.

95 §. *Tulonhankkimisvähennys.* Vähennyksen yläraja muutettaisiin 2 700 markasta 460 euroksi eli 2 736 markaksi. Muutos merkitsisi pyöritystä lähimpään kymmeneen euroon verovelvollisen eduksi, mikä on perusteltua, koska raja on tarkoitettu pyöreäksi. Vähennyksen saajien suuren määrän vuoksi muutoksen taloudellinen vaikutus olisi verokertymään noin 32 miljoonaa markkaa.

96 §. *Eläkevakuutusmaksuvähennys.* Pykälän 2 momentissa säädetty vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksujen vähennyskelpoisen määrän yläraja 50 000 markkaa eli 8 409 euroa muutettaisiin 8 500 euroksi eli 50 539 markaksi. Muutos on verovelvolliselle edullinen ja näin pyöreäksi tarkoitettulle rajalle soveliaampi kuin muunto 8 400 euroksi. Muutos koskee noin 3 000 verovelvollista, ja sen taloudellinen vaikutus veronsaajille on enintään noin miljoona markkaa.

Pykälän 3 momentin 1 kohdassa tarkoitettu enimmäiseläkkeen määrä muutettaisiin vastaavasti 5 000 markasta 850 euroksi eli 5 053 markaksi. Muutoksella, joka on verovelvolliselle edullinen, on merkitystä vain harvoissa

tapauksissa. Rajan alentaminen saattaisi johtaa siihen, että jotkut eläkkeet muuttuisivat vähennyskeltottomiksi.

Pykälän 4, 5 ja 6 momentissa säädetty vähennyksen ylärajat 15 000 ja 30 000 markkaa muutettaisiin 2 500 ja 5 000 euroksi eli 14 864 ja 29 729 markaksi. Muutokset, jotka perustuvat euromuunnossa luontevaan markkamäärän jakoon kuudella, ovat verovelvolliselle epäedullisia. Taloudellisten vaikutusten voidaan kokonaisuutenaan arvioida olevan pienemmät kuin päinvastaisen 2 momentin muutoksen.

97 §. *Merityötulovähennys.* Pykälän 2 momentissa säädetyn valtionverotuksen merityötulovähennyksen enimmäismäärä 39 500 markkaa muutettaisiin 6 650 euroksi eli 39 539 markaksi ja 3 momentissa säädetyn kunnallisverotuksen merityötulovähennyksen enimmäismäärä 67 500 markkaa 11 350 euroksi eli 67 484 markaksi. Pykälän 4 momentissa säädetty korotuksen määrä muuttuisi 1 000 markasta 170 euroksi eli 1 011 markaksi. Merityötulovähennykset on saanut noin 11 000 verovelvollista, joten muutosten yhteisvaikutus verokertymään jää alle 100 000 markan.

98 §. *Veronmaksukykyyn alentumisvähennys.* Pykälän 1 momentissa säädetty vähennyksen enimmäismäärä muutettaisiin 8 000 markasta 1 400 euroksi eli 8 324 markaksi ja 2 momentissa säädetty sairauskulujen raja 4 000 markasta 700 euroksi eli 4 162 markaksi. Muutosten vaikutus olisi veronsaajien vahingoksi noin 0,3 miljoonaa markkaa. Vähennys, joka nykyisin myönnetään täysin tuhansin markoin, myönnettäisiin täysin sadoin euroin.

100 §. *Valtionverotuksen eläketulovähennys.* Vähennyksen vuotuisen määrän vahvistamiseen liittyvä pyöritys tapahtuisi seuraavaan täyteen kymmeneen euroon, kun se nykyisin tapahtuu seuraavaan täyteen sataan markkaan. Pyörityksen taloudellinen vaikutus vaihtelee sattumanvaraisesti vuosittain ja sama koskee myös ehdotetun muutoksen vaikutusta. Keskimäärin pyöritys jää vuosittain 20 markkaa aikaisempaa pienemmäksi. Muutos on verovelvolliselle epäedullinen. Valtionverotuksessa nykyisin sovellettavan veroasteikon mukaisesti vähennys tulee myönnettäväksi vain hyvin harvoissa tapauk-

sisä.

101 §. *Kunnallisverotuksen eläketulovähennys*. Vähennyksen vahvistamiseen liittyvää pyöritystapaa muutettaisiin samoin kuin valtionverotuksen vastaavan vähennyksen osalta 100 §:ssä. Vähennyksen saajien määrä on edellisestä pykälästä poiketen suuri eli lähes miljoona henkilöä. Sen vuoksi 20 markan vuotuinen keskimääräinen muutos merkitsee vastaavasti keskimäärin noin 5 miljoonan markan vaikutusta verotuottoihin veronsaajan eduksi.

104 §. *Kunnallisverotuksen invalidivähennys*. Vähennyksen enimmäismäärä muutettaisiin 2 600 markasta 440 euroksi eli 2 616 markaksi. Muutos on verovelvolliselle edullinen. Sen vaikutus verotuloihin on vähäinen.

105 §. *Kunnallisverotuksen opintorahavähennys*. Vähennyksen enimmäismäärä muutettaisiin 13 000 markasta 2 200 euroksi eli 13 081 markaksi. Muutos on verovelvolliselle edullinen. Sen vaikutus olisi veronsaajan vahingoksi noin 1,4 miljoonaa markkaa.

105 a §. *Kunnallisverotuksen ansiotulovähennys*. Vähennykseen liittyvät kolme rajarvoa muutettaisiin siten, että vähennyksen 15 000 markan tuloalaraja korvattaisiin 2 500 eurolla eli 14 864 markalla, 9 800 markan enimmäismäärä 1 650 eurolla eli 9 810 markalla ja 75 000 markan pienemisaraja 12 600 eurolla eli 74 916 markalla. Kaksi ensimmäistä muutosta ovat verovelvolliselle edullisia. Vähennyksen saajien suuren määrän vuoksi kummankin muutoksen taloudellinen vaikutus veronsaajan vahingoksi on erikseen noin 4 miljoonaa markkaa. Viimeksi mainittu vaikuttaa veronsaajien eduksi noin miljoona markkaa.

106 §. *Kunnallisverotuksen perusvähennys*. Vähennyksen markkamääräinen raja-arvo 8 800 markkaa muutettaisiin 1 480 euroksi, joka vastaa melko tarkoin muutettavaa markkamäärää.

115 §. *Metsätalouden menojen jaksottaminen*. Kertamenona vähennettävän menon yläraja muutettaisiin 1 000 markasta 200 euroksi eli 1 189 markaksi. Muutos on verovelvolliselle edullinen. Koska raja on käytännön syistä tarkoitettu pyöreäksi, muutos olisi poikkeuksellisen suuri. Säännöksessä on kysymys jaksotukseen liittyvästä alhaisesta raja-arvosta, joten muutoksella ei ole sanotta-

vaa taloudellista merkitystä.

116 b §. *Valmennusrahasasto*. Valmennuskatteen enimmäismäärä pykälän 1 momentissa muutettaisiin 120 000 markasta 20 000 euroksi eli 118 915 markaksi ja urheilutulon vähimmäismäärä 2 momentissa 5 000 markasta 800 euroksi eli 4 757 markaksi. Muutoksista ensiksi mainittu on verovelvolliselle epäedullinen ja jälkimmäinen edullinen. Jälkimmäisessä säännöksessä viitataan myös edelliseen vuoteen, joten sen korottaminen olisi lakiteknisesti hankalaa. Säännös koskee harvoja verovelvollisia. Muutoksilla ei ole julkistaloudellista merkitystä.

116 c §. *Urheilijarahasto*. Urheilutulon vähimmäismäärä muutettaisiin 56 000 markasta 9 400 euroksi eli 55 890 markaksi ja rahastoon siirrettävä enimmäismäärä 150 000 markasta 25 000 euroksi eli 148 643 markaksi. Muutoksista ensiksi mainittu on verovelvolliselle edullinen ja jälkimmäinen epäedullinen. Ensiksi mainitun määrän osalta viitataan myös edelliseen vuoteen, joten sen korottaminen olisi lakiteknisesti hankalaa. Säännös koskee harvoja verovelvollisia. Muutoksilla ei ole julkistaloudellista merkitystä.

125 §. *Veron pyörityminen*. Tulovero vahvistettaisiin euroon siirtymisen jälkeen sentin tarkkuudella, joten säännös ehdotetaan tarpeettomana kumottavaksi.

126 §. *Valtionverotuksen invalidivähennys*. Verosta tehtävän vähennyksen enimmäismäärä muutettaisiin 660 markasta 115 euroksi eli 684 markaksi. Vähennykseen oikeutettujen suuren määrän vuoksi tällä verovelvolliselle epäedullisella muutoksella on taloudellista vaikutusta noin 6,8 miljoonaa markkaa.

127 §. *Valtionverotuksen elatusvelvollisuusvähennys*. Verosta tehtävän vähennyksen enimmäismäärä muutettaisiin 450 markasta 80 euroksi eli 476 markaksi. Muutos tapahtuisi lähimpään kymmeneen euroon verovelvolliselle edullisesti. Muutos vähentää verotuloja noin 1,7 miljoonaa markkaa.

128 §. *Tulontasauksen edellytykset*. Kertatulon alaraja muutettaisiin 15 000 markasta 2 500 euroksi eli 14 864 markaksi. Muutos on verovelvollistaholle edullinen sikäli, että tulontasaukseen oikeuttavien tuloerien määrä kasvaisi. Käytännössä muutoksella ei ole jul-

kistaloudellista merkitystä.

130 §. *Kunnallisveron laskentaperuste.* Pykälän 1 momentissa on nykyisin määritelty veroäyri yhdeksi markaksi kunnallisverotuksessa verotettavaa tuloa. Veroäyrin käsitteestä ehdotetaan lainsäädännössä luovuttavaksi. Pykälän muutetussa 1 momentissa säädettäisiin edelleen nykyistä 1 ja 3 momenttia vastaavasti siitä, että kunnallisverotuksessa verotettavasta tulosta suoritetaan kunnalle tuloveroa kuntalain 66 §:n mukaan vahvistetun tuloveroprosentin mukaan.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin nykyiseen tapaan sen kunnallisverotuksessa verotettavan tulon alarajasta, joka verotuksessa määrätään. Nykyinen 100 markan raja ehdotetaan muutettavaksi 10 euroksi. Esityksessä eräissä muissa pykälissä 100 markan kannettavaa veron määrää koskeva raja ehdotetaan muutettavaksi 17 euroksi. Tässä 100 markan muunto ehdotetaan tehtäväksi pyöreämmin, koska raja koskee verotettavaa tuloa ja vaikuttaa vain niihin hyvin harvoihin tapauksiin, joissa verovelvollisen kunnallisverotuksessa verotettava tulo on 10 euron ja 100 markan välillä. Tästä tulosta määrättävä kunnallisvero olisi vain noin 2—3 euroa, joten yksinään sitä ei kannettaisi.

131 §. *Alijäämähyvityksen määrä.* Verosta myönnettävän hyvityksen enimmäismäärään liittyvät raja-arvot 8 000, 4 000 ja 2 000 markkaa muutettaisiin 1 400, 700 ja 350 euroksi. Määrät nousisivat vastaamaan 8 324, 4 162 ja 2 081 markkaa. Ensiksi mainitun perusteena on määrän pyöreys ja jaollisuus verrattuna 1 350 euroon, joka olisi lähin arvo. Muutos olisi yksittäiselle verovelvolliselle muita esityksen muutoksia suhteellisesti suurempi eli lapsikorotuksineen enintään 405 markkaa veron määrässä. Täysimääräisen hyvityksen saa noin 4 000 henkilöä. Muutosten taloudellinen vaikutus on siten noin 1,5 miljoonaa markkaa.

143 §. *Eräät siirtymäsäännökset.* Pykälään sisältyvä raja-arvo muunnettaisiin 50 000 markasta 8 500 euroksi samoin kuin vastaava määrä lain 96 §:ssä. Verovelvolliselle edullisella siirtymäsäännöksen muutoksella ei ole sanottavaa julkistaloudellista merkitystä.

1.2. Varallisuusverolaki

9 §. *Veronalaiset varat.* Pykälän 2 momentin 2 kohdassa lueteltujen oikeuksien vuosituottoa koskeva raja muutettaisiin 2 500 markasta 450 euroon eli 2 676 markkaan. Muutos on verovelvolliselle edullinen. Sillä ei ole sanottavaa valtiontaloudellista merkitystä.

37 §. *Lapsivähennys.* Vähennyksen määrä muutettaisiin 10 000 markasta 2 000 euroksi eli 11 891 markaksi. Muutos on verovelvolliselle edullinen. Prosentuaalisesti keskimääräistä suurempi muutos perustuu siihen, että varallisuusverotuksessa tehtävät vähennykset on tarkoituksenmukaista ilmaista pyöreinä lukuina. Muutoksen vaikutus on varallisuusveroa maksaville vähennykseen oikeutetuille noin 20 markkaa lapselta, ja muutoksen kokonaisvaikutus verotuloihin on enintään 200 000 markkaa.

38 §. *Vähennys omasta asunnosta.* Vähennyksen määrä muutettaisiin 50 000 markasta 10 000 euroksi eli 59 457 markaksi. Muutos on verovelvolliselle edullinen. Prosentuaalisesti keskimääräistä suurempi muutos perustuu siihen, että varallisuusverotuksessa tehtävät vähennykset on tarkoituksenmukaista ilmaista pyöreinä lukuina. Muutoksen vaikutus on varallisuusveroa maksaville vähennykseen oikeutetuille noin 100 markkaa. Varallisuusveroa maksaa noin 40 000 henkilöä. Vähennyksen muutoksen valtiontaloudellinen kokonaisvaikutus on noin 2 miljoonaa markkaa.

39 §. *Veron määrä ja maksuunpano.* Pykälän 2 momenttia muutettaisiin niin että verotettava varallisuus vahvistettaisiin kymmenen euron tarkkuudella nykyisen sadan markan asemesta. Varallisuusverotusta toimitettaessa varallisuuden raha-arvo otettaisiin kuitenkin jatkossa huomioon sentin tarkkuudella verotusmenettelystä annetun lain 26 a §:n nojalla.

Pykälän 3 momentista poistettaisiin maininta varallisuusveron vahvistamisesta täysin markoin. Vero tulisi näin ollen vahvistettavaksi esityksessä omaksutun yleisen periaatteen mukaisesti sentin tarkkuudella.

1.3. Laki elinkeinotulon verottamisesta

13 §. Pykälään ehdotetaan tehtäväksi tekninen muutos, jolla käsite markkamäärä poistetaan laista.

33 §. Pykälän 1 momentissa säädetty yksittäisen pienhankinnan yläraja muutettaisiin 5 000 markasta 850 euroksi eli 5 054 markaksi ja pykälän 2 momentissa säädetty pienhankintana vähennettävän määrän yläraja 15 000 markasta 2 500 euroksi eli 14 864 markaksi. Ensiksi mainittu muutos on verovelvolliselle edullinen ja jälkimmäinen epäedullinen. Muutoksilla ei ole sanottavaa julkistaloudellista merkitystä.

1.4. Maatilatalouden tuloverolaki

9 §. Rakennuksen kertapoiston yläraja muutettaisiin 6 000 markasta 1 000 euroksi eli 5 946 markaksi. Sillä ei ole sanottavaa julkistaloudellista merkitystä.

10 a §. Muutosehdotuksen perusteena on tasausvarausta koskeva säännös sellaisena kuin miksi sitä esitetään hallituksen esityksessä 27/2001 vp. Tuon esityksen mukaan varauksen enimmäismäärä olisi ensimmäisen kerran vuodelta 2001 toimitettavassa verotuksessa aikaisemman 40 000 markan sijasta 80 000 markkaa. Tässä esityksessä ehdotetaan, että määrä muutettaisiin verovuodesta 2002 toimitettavasta verotuksesta alkaen 13 500 euroksi eli 80 267 markaksi. Muutos on verovelvolliselle edullinen, ja varauksen lisäys 267 markalla pienentää verotuloja välittömästi arviolta noin 1,5 miljoonaa markkaa. Kokonaisvaikutusta pidemmällä aikavälillä vähentää se, että kysymys on jaksotussäännöksestä.

Pienimmän sallitun tasausvarauksen määrä muutettaisiin 5 000 markasta 800 euroon eli 4 757 markaksi. Muutos on verovelvolliselle edullinen. Tämän vuoksi muunto esitetään tehtäväksi toisin kuin esimerkiksi elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 33 §:n muutos. Tasausvaraus tehtäisiin jatkossa täysin sadoin euroin.

13 §. Poiston vähimmäismäärä muutettaisiin 500 markasta 100 euroksi eli 595 markaksi. Muutos on muodollisesti verovelvolliselle epäedullinen, mutta määrältään pientä

jaksotuksen raja-arvoa koskevana sillä ei ole sanottavaa taloudellista merkitystä. Rajan pyöreys ehdotetaan säilytettäväksi prosentuaalisesti melko suurella muutoksella.

1.5. Laki asuintalovarauksesta verotuksessa

3 §. *Asuintalovarauksen suuruus.* Varauksen enimmäismäärä neliömetriltä 400 markkaa muutettaisiin 68 euroksi eli 405 markaksi. Muutos on lievästi verovelvolliselle edullinen. Uusia varauksia on tehty vuosittain jopa 1,2 miljardia markkaa. Vaikka varausta ei läheskään kaikissa tapauksissa ole tehty täysimääräisenä, rajan taloudellisen merkitys voi olla huomattava. Muutoksen vaikutus ehdotetaan tässä tilanteessa rajoitettavaksi mahdollisimman pieneksi. Pienintä vähennettävää varausta koskeva raja muutettaisiin 20 000 markasta 3 500 euroksi eli 20 810 markaksi. Vaikka muutos on verovelvolliselle epäedullinen, sillä ei ole suurta käytännön merkitystä.

1.6. Laki kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista

2 a §. *Pieni ja keskisuuri yritys.* Pienen ja keskisuuren yrityksen määrittelyssä käytettävät liikevaihdon ja taseen loppusummat muutettaisiin 120 ja 60 miljoonasta markasta 20 ja 10 miljoonaksi euroksi. Muutoksella ei ole käytännön merkitystä.

1.7. Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta

6 §. Vähennyksen kuukausikohtainen määrä muutettaisiin 3 000 markasta 510 euroksi eli 3 032 markaksi. Muutos poikkeaa muissa vastaavissa tilanteissa ehdotetusta käytännöstä, koska määrän on perusteltua olla jaollinen kolmellakymmenellä. Päiväkohtainen määrä muutettaisiin vastaavasti 100 markasta 17 euroksi. Muutokset ovat verovelvolliselle edullisia. Niiden taloudellinen vaikutus ei ole merkittävä.

9 §. Lähdevero perittäisiin jatkossa sentin tarkkuudella, joten nykyistä markan tarkkuudella perimistä koskeva 2 momentin säännös ehdotetaan kumottavaksi.

14 §. Verotettavan varallisuuden alaraja muutettaisiin 800 000 markasta 135 000 euroksi eli 802 674 markaksi. Muutos on verovelvolliselle edullinen, eikä sillä ole sanottavaa valtiontaloudellista merkitystä.

15 §. Maa- ja metsätalouden tulon verovapaa osuus muutettaisiin 2 000 markasta 350 euroksi eli 2 081 markaksi. Muutos on verovelvolliselle edullinen, eikä sillä ole sanottavaa valtiontaloudellista merkitystä.

16 §. Määräämättä jätettävän veron alaraja muutettaisiin 100 markasta 17 euroksi eli 101 markaksi. Muutos on verovelvolliselle edullinen. Ehdotus perustuu euromuunnoissa omaksuttuun lähtökohtaan, jonka mukaan 100 markan alaraja veron kannossa pyöristetään taloudellisten vaikutusten minimoimiseksi yhdenmukaisesti 17 euroksi. Alarajan pyöristämisellä 20 euroksi olisi joidenkin suoritusten osalta huomattavat taloudelliset vaikutukset.

1.8. Laki ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta

2 §. Lain piiriin kuuluvan kuukausipalkan alaraja muutettaisiin 35 000 markasta 5 800 euroksi eli 34 485 markaksi. Muutos on verovelvolliselle edullinen. Vaikka raja on tarkoitettu pyöreäksi, sen korottaminen esimerkiksi 6 000 euroksi olisi ongelmallista, koska rajan tulisi olla sama koko työskentelyajan. Muutoksella ei ole taloudellista merkitystä, koska lain piiriin tarkoitetut palkat tulevat mitoitetuiksi rajan mukaan.

1.9. Laki korkotulon lähdeverosta

6 §. Lähdevero perittäisiin jatkossa jokaisesta korkoerästä täysin kymmenin senttein, kun nykyisin vero peritään täysin markoin. Senttiä pyöreämpi tarkkuus perustuu sellaisten tilien suureen määrään, joille kertyy kovin vähän korkoa. Muutaman sentin suuruisen veron periminen ja tilittäminen ei ole hallinnollisesti tarkoituksenmukaista. Toisaalta rajan korottamisella markasta euroon olisi talletustilien suuren määrän vuoksi jopa pariin kymmeneen miljoonaan markkaan ulottuva taloudellinen vaikutus veronsaajan vahingoksi.

Pykälän 3 momentissa muutettaisiin viittaus muunnettaessa käytettävään kurssiin nykytilannetta vastaavaksi.

1.10. Ennakkoperintälaki

44 §. *Veronkorotus.* Veronkorotuksen yläraja muutettaisiin 100 000 markasta 15 000 euroksi eli 89 186 markaksi. Suhteellisen suuri muutos perustuu siihen, että tällaisen rajan tulisi olla melko pyöreä. Käytännössä läheskään maksimimääräistä veronkorotusta ei ole määrätty, joten verovelvolliselle periaatteessa edullisella muutoksella ei ole julkistaloudellista merkitystä. Muutoksella ei ole tarkoitus vaikuttaa alentavasti nykyiseen veronkorotuskäytäntöön. Pykälään sisältyvä viittaus toimivaltaiseen viranomaiseen muutettaisiin tässä yhteydessä nykytilannetta vastaavaksi.

56 §. *Veronhuojennus.* Hallinnollista toimivaltaa koskeva raja muutettaisiin 300 000 markasta 50 000 euroksi. Muutoksella ei ole taloudellista merkitystä.

59 §. *Lain soveltaminen.* Sanamuotoon tehtäisiin tekninen muutos poistamalla viittaus markkamäärään.

1.11. Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta

Työnantajan sosiaaliturvamaksu suoritetaan jatkossa sentin tarkkuudella, joten nykyistä markan tarkkuudella perimistä koskeva 3 §:n säännös ehdotetaan kumottavaksi.

1.12. Laki verotusmenettelystä

26 a §. *Muita yleisiä säännöksiä.* Pykälän 2 momentti sisältää säännökset siitä, millä tarkkuudella tulo- ja varallisuuserät ja vähennykset otetaan huomioon verotuksessa. Nykyisestä markan tarkkuudesta siirryttäisiin sentin tarkkuuteen. Raha-arvojen käsittely tapahtuu lähtökohtaisesti pienimmän raha-arvon tarkkuudella ellei muuta säädetä. Tämän vuoksi pykälän 2 momentti ehdotetaan tarpeettomana kumottavaksi.

32 §. *Veronkorotus.* Veronkorotusten 1 000 ja 5 000 markan raja-arvot pykälän 1—3 momenteissa muutettaisiin 150 ja 800 euroksi eli 892 ja 4 757 markaksi. Muutokset olisivat

muodollisesti verovelvolliselle edulliset. Rajoihin on päädytty, koska ylöspäin tapahtuvat pyöritykset esimerkiksi 200 ja 1 000 euroon olisivat suhteellisesti suurempia. Käytännössä muutoksilla ei ole julkistaloudellista merkitystä, eikä niillä ole tarkoitus vaikuttaa määrättävien veronkorotusten tasoon.

Pykälän 4 momentin säännöksen mukaan veronkorotus määrätään täysin sadoin markoin. Säännös koskee erityisesti prosentuaalista veronkorotusta. Veronkorotuksen pyöristämisestä näissä tilanteissa esitetään luovuttavaksi, joten laskutoimituksen tuloksena määräytyvä veronkorotus vahvistettaisiin aikaisemmasta poiketen sentin tarkkuudella. Pyöritystä koskeva maininta 4 momentissa tulisi tällöin poistettavaksi. Yleensä veronkorotus määrätään nykyisin markkamääräisenä eikä prosentuaalisena. Vahvistamistarkkuutta koskevalla muutoksella ei olisi suurta käytännön merkitystä, koska euromääräinen veronkorotus voitaisiin edelleen vahvistaa pyöreänä lukuna.

41 §. *Yhteisökoron laskeminen.* Yhteisökorko vahvistettaisiin vastaisuudessa sentin tarkkuudella, minkä vuoksi säännös yhteisökoron pyöristämisestä täysiksi markoiksi kumottaisiin.

88 §. *Veronhuojennus.* Hallinnollista toimivaltaa koskeva raja muutettaisiin 300 000 markasta 50 000 euroksi. Muutoksella ei ole taloudellista merkitystä.

89 §. *Kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen huojentaminen.* Hallinnollista toimivaltaa koskeva raja muutettaisiin 300 000 markasta 50 000 euroksi. Muutoksella ei ole taloudellista merkitystä.

1.13. Verohallintolaki

4 a §. *Päätösvaltaisuus ja menettely verotuksen oikaisulautakunnassa.* Hallinnollista toimivaltaa koskeva raja muutettaisiin 10 000 markasta 2 000 euroksi. Muutoksella ei ole taloudellista merkitystä.

1.14. Perintö- ja lahjaverolaki

7 a §. Henkilövakuutuksen vakuutuskorvauksen verovapauden raja-arvo muutettaisiin 200 000 markasta 35 000 euroksi eli 208 101 markaksi. Muutos on verovelvolliselle edul-

linen. Veronalaisten korvausten vähäisen määrän vuoksi muutoksella ei ole sanottavaa valtiontaloudellista merkitystä.

7 b §. Verovapaan koti-irtaimiston raja-arvo 20 000 markkaa muutettaisiin 3 400 euroksi. Muunto suoritettaisiin samalla tavoin kuin verovapaan lahjan ja perinnön sekä muidenkin lakiin sisältyvien 20 000 markan määrien osalta. Koti-irtaimistoa verotetaan siinä määrin harvoissa tapauksissa, ettei muutoksella ole sanottavaa valtiontaloudellista vaikutusta.

12 §. Puolisovähennys ja alaikäisyysvähennys muutettaisiin 40 000 ja 20 000 markasta 6 800 ja 3 400 euroksi, mikä vastaa lain osalta yleisesti omaksuttuja muuntoperiaatteita. Veroa maksavien puolisoiden ja alaikäisten määrä ei ole niin suuri, että muutoksilla olisi sanottavaa valtiontaloudellista merkitystä.

13 ja 14 §. Verotettavan lahjan ja perinnön sekä samalla perintöveroasteikon alaraja muutettaisiin 20 000 markasta 3 400 euroksi eli 20 215 markaksi. Raja on verotusmuodossa keskeinen, ja sen muutoksilla on myös huomattava taloudellinen merkitys. Kustannusneutraalisuuden säilyttämiseksi on pidättytty pyöritykseen lähimpään sataan euroon verovelvollisen eduksi. Vero asteikon alarajalla olisi 85 euroa eli 505 markkaa. Nykyisin 20 215 markasta suoritetaan veroa 521 markkaa. Muutoksista seuraisi, että välillä 20 000—20 214 markkaa lahja ja perintö olisi verovapaa ja asteikon ensimmäisellä portaalla vero olisi nykyistä noin 16 markkaa alhaisempi.

Asteikon toisen portaan alaraja muutettaisiin 100 000 markasta 17 000 euroksi eli 101 077 markaksi. Vero alarajalla olisi 1 445 euroa eli 8 591 markkaa, kun vero 101 077 markasta on nyt 8 640 markkaa. Vero alenisi siten 49 markkaa välillä 101 077—300 000 markkaa. Asteikon kolmannen portaan alaraja 300 000 markkaa muutettaisiin 50 000 euroksi eli 297 286 markaksi. Vero tästä määrästä alarajalla olisi 5 735 euroa eli 34 098 markkaa. Vero 300 000 markasta olisi 34 532 markkaa, joten vero kiristyisi 300 000 markkaa ylittävissä perinnoissä ja lahjoissa 32 markkaa.

Muutosten taloudellisten vaikutusten arvioimiseksi ei ole ollut käytössä yksityiskoh-

taista tilastotietoa. Esityksen kokonaisvaikutuksen voidaan arvioida olevan noin 3,5 miljoonaa markkaa laskettuna edellä mainittujen asteikon portaan muutosten perusteella ja arvioimalla, miten perinnöt ja lahjat yleensä jakautuvat eri portaisiin ja veroluokkiin. Taloudellista vaikutusta ei ole erikseen arvioitu sille, että perinnön ja lahjan verovapaa rajanousee 214 markkaa, koska verovapaaksi tarkoitetuille lahjoille ei ole syytä arvioida menetettyä tuottoa. Perintöosuuksien arvot osunevat myös vain harvoin nykyisen ja ehdotettavan asteikon alarajan välille.

18 a §. Lahjana saadun vakuutuskorvauksen verovapaa raja muutettaisiin 50 000 markasta 8 500 euroksi eli 50 539 markaksi. Muutos on verovelvolliselle edullinen. Sillä ei ole sanottavaa taloudellista merkitystä.

19 §. Tavanomaisen koti-irtaimiston lahjavero vapauden raja muutettaisiin yhdenmukaisesti vastaavan perintöverotusta koskevan lain 7 b §:n kanssa, ja verovapaan lahjan raja muutettaisiin veroasteikon alarajan muutosta vastaavasti.

31 §. Verotettavan perintöosuuden arvo vahvistettaisiin euroon siirtymisen jälkeen edelleen pyöristetysti täysin sadoin euroin. Perintövero määrättäisiin sen sijaan jatkossa sentin tarkkuudella. Koska raha-arvojen käsittely tapahtuu lähtökohtaisesti pienimmän raha-arvon tarkkuudella ellei muuta säädetä, verotuksen vahvistamistarkkuutta koskeva maininta ehdotetaan tarpeettomana poistettavaksi.

53 ja 54 §. Hallinnollista toimivaltaa koskeva raja muutettaisiin 300 000 markasta 50 000 euroksi. Muutoksella ei ole taloudellista merkitystä.

55 §. Lainkohtaan sisältyvä raja-arvo muutettaisiin 5 000 markasta 850 euroksi eli 5 054 markaksi. Muutos on verovelvolliselle epäedullinen. Muutoksella ei kuitenkaan ole sanottavaa taloudellista merkitystä.

56 §. Pykälän 1 momenttiin sisältyvä raja-arvo, joka on saman tyyppinen kuin 55 §:ssä, muutettaisiin vastaavasti 10 000 markasta 1 700 euroksi eli 10 108 markaksi. Pykälän 2 momenttiin sisältyvä raja muutettaisiin 5 000 markasta 850 euroksi. Muutokset ovat verovelvolliselle epäedullisia. Niillä ei ole taloudellista merkitystä.

1.15. Arpajaisverolaki

5 §. *Veron laskeminen.* Arpajaisvero määrättäisiin euroon siirtymisen jälkeen tässä esityksessä yleisesti omaksutun periaatteen mukaan sentin tarkkuudella. Koska raha-arvojen käsittely tapahtuu lähtökohtaisesti pienimmän raha-arvon tarkkuudella ellei muuta säädetä, verotuksen vahvistamistarkkuutta koskeva pykälä ehdotetaan kumottavaksi.

6 §. *Poikkeukset veronalaisuudesta.* Suoritettavan veron alaraja muutettaisiin 300 markasta 50 euroksi eli 297 markaksi. Muutos on verovelvolliselle epäedullinen. Muutoksella ei ole sanottavaa taloudellista vaikutusta.

1.16. Varainsiirtoverolaki

27 §. *Veron maksaminen.* Varainsiirtovero määrättäisiin euroon siirtymisen jälkeen tässä esityksessä yleisesti omaksutun periaatteen mukaan sentin tarkkuudella. Koska raha-arvojen käsittely tapahtuu lähtökohtaisesti pienimmän raha-arvon tarkkuudella ellei muuta säädetä, verotuksen vahvistamistarkkuutta koskeva pykälän 2 momentti ehdotetaan kumottavaksi. Pykälän 3 momenttia ehdotetaan ajantasaistettavaksi sen vuoksi, ettei Suomen Pankki enää nykyisin vahvista myyntikurssia. Vieraan valuutan muuntamisessa käytettäisiin sen sijasta Euroopan keskuspankin julkaisemaa valuuttakurssia.

Pykälän 4 momentissa säädetty alin suoritettava määrä 50 markkaa muutettaisiin 10 euroksi eli 59 markaksi. Suorituksia 50 ja 59 markan välillä ei ole niin paljoa, että muunnolla olisi sanottavaa taloudellista merkitystä.

1.17. Kiinteistöverolaki

22 §. *Verotuksen toimittaminen.* Kiinteistövero määrättäisiin euroon siirtymisen jälkeen tässä esityksessä yleisesti omaksutun periaatteen mukaan sentin tarkkuudella. Koska raha-arvojen käsittely tapahtuu lähtökohtaisesti pienimmän raha-arvon tarkkuudella ellei muuta säädetä, verotuksen vahvistamistarkkuutta koskeva säännös 2 momentista ehdotetaan poistettavaksi. Määräämättä jätettävän veron alaraja muutettaisiin 100 markasta 17 euroksi eli 101 markaksi. Muutos on vero-

velvolliselle edullinen ja vastaa esityksessä omaksuttua yleistä käytäntöä. Alarajan pyöristämisellä 20 euroksi olisi huomattava taloudellinen merkitys. Verosta vapautuisi noin 50 000 kiinteistöä, ja verotuotot pienenisivät noin 5,5 miljoonaa markkaa. Ehdotetulla muunnolla ei ole sanottavaa taloudellista merkitystä.

1.18. Laki koiraverosta

3 §. Koiraveron enimmäismäärä 300 markkaa muutettaisiin 50 euroksi eli 297 markaksi. Muutos tapahtuisi lähimpään pyöreään määrään ja olisi verovelvolliselle edullinen. Kuntien tuottoihin muutos aiheuttaisi noin 0,5 miljoonan markan menetyksen.

9 §. Laiminlyöntimaksu muutettaisiin 50 markasta 10 euroksi eli 59 markaksi. Muutos on verovelvolliselle epäedullinen, mutta sillä ei ole sanottavaa taloudellista merkitystä.

1.19. Rakennusverolaki

5 §. Lain soveltamiseen vaikuttava rakennuskustannusten määrä 2 000 000 markkaa muutettaisiin 350 000 euroksi eli 2 081 000 markaksi. Muutos on verovelvolliselle edullinen. Muutoksella ei ole käytännössä taloudellista merkitystä, koska veron tarkoitukseksi ei ole verotuoton kerääminen.

12 §. Vero ehdotetaan vahvistettavaksi jatkossa täysin euromin. Yleisesti esityksessä sovelletusta periaatteesta käyttää sentin tarkkuutta poikettaisiin kysymyksessä olevan veron suurehkon määrän vuoksi.

1.20. Arvonlisäverolaki

Ehdotetuissa muutoksissa arvot muutettaisiin selkeyssyistä mahdollisimman pyöreisiin euromääriin. Muutokset olisivat pääsääntöisesti verovelvolliselle edullisia tai perustuisivat Suomea sitovaan yhteisölaainsäädäntöön. Ehdotetuilla muutoksilla ei ole sanottavaa valtiontaloudellista vaikutusta.

3 §. Vähäisen verovapaan liiketoiminnan liikevaihdon yläraja 50 000 markkaa muutettaisiin 8 500 euroksi eli 50 539 markaksi.

26 c §. Alaraja muutettaisiin 50 000 markasta 10 000 euroksi eli 59 457 markaksi. Muutos perustuu kuudennen arvonlisäverodi-

rektiivin (77/388/ETY) 28 a artiklan 1 a kohdan b alakohtaan, jossa edellytetään, että kysymyksessä olevan raja-arvon on oltava vähintään 10 000 ecua.

32 §. Pykälään sisältyvä raja-arvo muutettaisiin 180 000 markasta 30 500 euroksi eli 181 345 markaksi. Tarkoituksena on varmistaa aikaisemman raja-arvon, 180 000 markan, sisältyminen myös eruomääräiseen arvoon, mikä ei toteutuisi käyttämällä selkeämpää alaspäin pyöristettyä 30 000 euron arvoa.

33 §. Pykälään sisältyvä raja-arvo muutettaisiin 180 000 markasta 30 500 euroksi.

63 a §. Pykälään sisältyvä raja-arvo muutettaisiin 200 000 markasta 35 000 euroksi eli 208 101 markaksi. Muutos perustuu kuudennen arvonlisäverodirektiivin 28 b artiklan B kohdan 2 alakohdan toiseen alakohtaan, jonka mukaan jäsenvaltio voi rajoittaa kysymyksessä olevan raja-arvon 35 000 ecuun ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua 100 000 ecun arvon sijasta.

70 b §. Pykälän 1 momenttiin sisältyvä raja-arvo muutettaisiin 250 markasta 40 euroksi eli 238 markaksi ja 2 momenttiin sisältyvä raja-arvo 1 000 markasta 170 euroksi eli 1 011 markaksi.

80 a §. Pykälään tehtäisiin euroon siirtymisestä aiheutuva sanonnallinen muutos.

94 §. Pykälään sisältyvä raja-arvo muutettaisiin 500 markasta 80 euroksi eli 476 markaksi.

95 §. Pykälään sisältyvä verottomien matkatavarojen yläraja muutettaisiin 1 100 markasta 175 euroksi eli 1 041 markaksi. Muutos perustuu matkatavaradirektiiviin (69/169/ETY), jonka mukaan kysymyksessä oleva raja voi olla enintään 175 ecua.

126 §. Pykälään sisältyvät palautettavan veron alarajat muutettaisiin 150 ja 1 200 markasta 25 ja 200 euroksi eli 149 ja 1 189 markaksi. Muutokset perustuvat kahdeksannen arvonlisäverodirektiivin (79/1072/ETY) 7 artiklaan, jonka mukaan kysymyksessä olevien palautusten määrä ei saa olla pienempi kuin 25 ja 200 ecua.

127 §. Pykälään sisältyvä ostohinnan alaraja muutettaisiin 1 000 markasta 170 euroksi eli 1 011 markaksi.

129 §. Pykälään sisältyvä raja-arvo muutettaisiin 500 markasta 80 euroksi eli 476 mar-

kaksi.

163 §. Arvonlisäveroilmoituksen määrät ilmoitettaisiin euroon siirtymisen jälkeen tässä esityksessä yleisesti omaksutun periaatteen mukaan sentin tarkkuudella. Koska raha-arvojen käsittely tapahtuu lähtökohtaisesti pienimmän raha-arvon tarkkuudella ellei muuta säädetä, ilmoittamistarkkuutta koskeva pykälä ehdotetaan kumottavaksi.

168 a §. Laiminlyöntimaksun 500 ja 10 000 markan raja-arvot muutettaisiin 80 ja 1 700 euroksi eli 476 ja 10 108 markaksi.

174 §. Pykälään tehtäisiin euroon siirtymisestä aiheutuva sanonnallinen muutos.

182 §. Veronkorotuksen yläraja muutettaisiin 100 000 markasta 15 000 euroksi eli 89 186 markaksi.

186 §. Arvonlisävero ja lainkohdassa mainitut liittännäisraamukset määrättäisiin ja maksettaisiin euroon siirtymisen jälkeen tässä esityksessä yleisesti omaksutun periaatteen mukaan sentin tarkkuudella. Koska raha-arvojen käsittely tapahtuu lähtökohtaisesti pienimmän raha-arvon tarkkuudella ellei muuta säädetä, pykälä ehdotetaan kumottavaksi.

209 c §. Tunnistamisvelvollisuuteen liittyvä raja muutettaisiin 90 000 markasta 15 000 euroksi eli 89 186 markaksi. Muutos perustuu kuudennen arvonlisäverodirektiivin 26 b artiklan E kohdan kolmanteen alakohtaan, jossa on mahdollistettu rahanpesudirektiivin (91/308/ETY) mukaisten tunnistamisvelvoitteiden noudattaminen. Raja sisältyy viimeksi mainittuun direktiiviin 15 000 ecun määräisenä.

1.21. Laki ulkomaanliikenteessä olevissa matkustaja-aluksissa myytävien tavaroiden verottamisesta eräissä tapauksissa

5 §. Pykälään sisältyvä raja-arvo muutettaisiin 385 markasta 65 euroksi eli 386 markaksi. Muutos on verovelvolliselle edullinen. Sillä ei ole sanottavaa taloudellista merkitystä.

1.22. Valmisteverotuslaki

16 §. Pykälään tehtäisiin vastaava muutos kuin arvonlisäverolain 94 §:ään.

32 ja 33 §. Pykälisiin sisältyvät veronkorotuksen vähimmäis- ja enimmäismäärät pyöristettäisiin esityksessä omaksutun yleisen periaatteen mukaisesti riittävän pyöreiksi. Raja-arvoista on verotuksessa käytetty vain 50 markan ja 100 markan alarajoja. Niiden korottaminen vaikuttaisi verovelvolliselle epäedullisesti. Muut rajat muutettaisiin pääosin verovelvollisen eduksi 32 §:ään sisältyvää 20 000 markan rajaa lukuun ottamatta. Näitä maksimimääriä ei ole verotuksessa käytetty. Muutoksilla ei ole siten sanottavaa taloudellista merkitystä.

40 §. Valmistevero määrättäisiin täysin euroin, kun se nykyisin määrätään täysin markoin. Verotuksen luonteesta johtuen valmisteverotuksessa poikettaisiin niistä periaatteista, jotka on omaksuttu verohallinnon kantamien verojen osalta.

1.23. Laki nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta

8 §. Pykälään sisältyvä virhemaksun yläraja pyöristettäisiin 500 000 markasta 80 000 euroksi eli 475 658 markaksi samoin perusteiden kuin valmisteverotuslain mukainen veronkorotus.

9 a ja 10 a §. Suoritettavan palautuksen raja-arvo pyöristettäisiin verovelvolliselle edullisesti täysiin kymmeneen euroihin. Lain 10 a §:ään sisältyvät palautusta koskevat raha-arvot ja lain liitteenä oleva verotaulukko muunnettäisiin nykyisistä pennin kymmenesosan tarkkuudesta sentin sadasosan tarkkuuteen. Pyöritys tapahtuisi lähimpään sentin sadasosaan. Ehdotetuilla muutoksilla on tällöin taloudellista vaikutusta noin 1,8 miljoonaa markkaa veronsaajan vahingoksi.

1.24. Laki sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta

8 b §. Suoritettavan palautuksen raja-arvo pyöristettäisiin verovelvolliselle edullisesti täysiin kymmeneen tuhansiin euroihin.

Lain liitteenä oleva verotaulukko muunnettäisiin sentin sadasosan tarkkuuteen paitsi huoltovarmuusmaksu lähimpään tuhannesosan tarkkuuteen. Ehdotetuilla muutoksilla on tällöin taloudellista vaikutusta noin 0,2

miljoonaa markkaa veronsaajan eduksi.

1.25. Laki virvoitusjuomaverosta

4 §. Myyntipäällyksen lisäveron peruste, joka nyt on neljä markkaa tai yksi markka litralta muutettaisiin vastaavasti 67 tai 16 sentiksi. Pyöritys tapahtuisi lähimpään senttimäärään verovelvolliselle edullisesti. Muutosten taloudellinen vaikutus on noin 3,3 miljoonaa markkaa.

Virvoitusjuomaverotaulukko muunnettaisiin sentin tarkkuuteen kuitenkin niin, että litrakohtainen veroperuste pyöristettäisiin lähimpään puoleen senttiin. Lähimpään senttiin pyörittäminen nostaisi veron tuottoa 11 prosenttia. Ehdotetuilla muutoksilla olisi taloudellista vaikutusta noin 1,7 miljoonaa markkaa verovelvollisen eduksi.

1.26. Laki alkoholi- ja alkoholijuomaverosta

7 §. Myyntipäällyksen lisäveron peruste, joka nyt on neljä markkaa tai yksi markka litralta, muutettaisiin vastaavasti 67 tai 16 sentiksi. Pyöritys tapahtuisi lähimpään senttimäärään verovelvolliselle edullisesti. Muutosten taloudellinen vaikutus on noin 3,1 miljoonaa markkaa.

Lain liitteenä oleva verotaulukko muunnettaisiin sentin sadasosan tarkkuuteen. Pyöritys tapahtuisi lähimpään sentin sadasosaan. Ehdotetuilla muutoksilla on tällöin taloudellista vaikutusta noin 0,2 miljoonaa markkaa verovelvollisen eduksi.

1.27. Tupakkaverolaki

Tupakkaverotaulukkoa muutettaisiin siten, että määrät pyöristettäisiin lähimmän sentin tarkkuuteen. Muutoksilla ei ole sanottavaa taloudellista merkitystä.

1.28. Jäteverolaki

4 §. Pykälään sisältyvä veron peruste 90 markkaa tonnilta muunnettaisiin lähimpään sentin tarkkuuteen 15,14 euroksi, jolloin muutoksella ei olisi taloudellista vaikutusta.

1.29. Laki öljyjättemaksusta

4 §. Öljyjättemaksun määrä 25 penniä kilolta muutettaisiin 4,2 sentiksi. Muutoksella ei ole sanottavaa taloudellista merkitystä.

1.30. Autoverolaki

6, 11 ja 16 §. Veron määrään vaikuttavat rahamäärät muutettaisiin euroiksi siten, että markkamäärät pyöristettäisiin kaikissa tapauksissa lähimpään kymmeneen euroon. Yksittäiset muutokset ovat erisuuntaisia, mutta yhteisvaikutuksena autoveron määrä ei käytännössä muuttuisi.

20 §. Sana Suomen raha ehdotetaan muutettavaksi sanaksi euro.

25, 28 ja 51 §. Autoveron alentamista ja palauttamista koskeviin lain säännöksiin sisältyvät raja-arvot, jotka nyt ovat täysinä satoina tuhansina markkoina, pyöristettäisiin lähimpään kymmeneen euroon. Pyöritykset olisivat 25 §:ää lukuun ottamatta verovelvolliselle edullisia. Niillä ei ole sanottavaa taloudellista merkitystä.

64 §. Olisi tarkoituksenmukaista, että tässä esityksessä ehdotetusta yleisestä linjasta poiketen kunkin verotuspäätöksen osalta vero määrättäisiin ja maksettaisiin täysin euroin.

1.31. Laki moottoriajoneuvoverosta

5 §. Varsinaista ajoneuvoveroa koskevat, nyt markkoina ilmaistut määrät muutettaisiin sentin tarkkuudella ilmaistaviksi. Muunto ehdotetaan tehtäväksi lähimpään kahdella-toista jaolliseen senttimäärään. Tämä muuntotapa johtuu ATK-teknisistä syistä. Yksittäiset muutokset ovat yleensä muutaman promillen suuruisia. Muutosten tapahtuessa kumpaankin suuntaan muunnoilla ei ole kokonaisuutena sanottavaa taloudellista merkitystä.

12 §. Pienintä kannettavaa veron määrää koskeva 100 markan raja-arvo ehdotetaan muutettavaksi tässä esityksessä esitettyjen periaatteiden mukaisesti 17 euroksi.

13 ja 16 §. Lain 13 §:n mukainen palautettava ajoneuvovero muutettaisiin 300 markasta 50 euroksi ja 16 §:n mukainen traktorien päivämaksu 30 markasta 5 euroon. 16 §:ään sisältyvät sanktioiden raja-arvot 5 000 mark-

kaa 840 euroksi ja 60 000 markasta 10 000 euroksi. Kaikissa tapauksissa käytännön syyt puoltavat määrien säilyttämistä pyöreinä. Esimerkiksi traktorin päivämaksun maksaa verovelvollinen itse. Muutoksilla ei ole sa-
nottavaa taloudellista merkitystä.

1.32. Laki polttoainemaksusta

5 §. Polttoainemaksua koskevat markkamäärät, jotka nyt ovat laissa 500 markan tarkkuudella, pyöristettäisiin euron tarkkuudella lähimpään verovelvolliselle edulliseen euromäärään. Näin muutoksella ei olisi sa-
nottavaa taloudellista merkitystä.

1.33. Laki ajoneuvoverosta

6 §. Ajoneuvoveron määrät 500 markkaa ja 700 markkaa muutettaisiin 84 ja 117 euroksi eli 499 ja 695 markaksi. Muutokset tapahtuisivat siten lähimpään verovelvolliselle edulliseen täyteen euroon. Kysymyksessä olevien määrien pyöreystä luovuttaisiin muunnon suuren taloudellisen vaikutuksen vuoksi. Muutosten vaikutus on nyt yhteensä 4,8 miljoonaa markkaa. Pyöritys kymmeneen euroihin vaikuttaisi kymmeniä miljoonia markko-
ja.

7 ja 7 a §. Veron kantamisessa ja palauttamisessa sovellettava 100 markan raja lain 7 ja 7 a §:ssä muutettaisiin 17 euroksi, mikä vastaa tässä esityksessä yleisesti omaksuttua linjaa.

1.34. Veronkantolaki

Raha-arvojen käsittely ehdotetaan esityksessä muutettavaksi tapahtumaan pienimmän raha-arvon tarkkuudella. Lain 25 §:n 2 momentti ehdotetaan tämän vuoksi tarpeettomana kumottavaksi.

1.35. Laki veronlisäyksestä ja viivekorosta

2 ja 4 §. Veronlisäyksen ja viivekoron vähimmäismäärät 20 markkaa muutettaisiin 3 euroksi eli noin 18 markaksi. Muutokset ovat verovelvolliselle edullisia. Niillä ei ole käytännössä taloudellista merkitystä. Koska raha-arvojen käsittely ehdotetaan esityksessä muutettavaksi tapahtumaan pienimmän raha-

arvon tarkkuudella, veronlisäys ja viivekorokko ehdotetaan myös laskettavaksi sentin tarkkuudella. Markan tarkkuutta koskeva pyörityssäntö 4 §:ssä ehdotetaan tämän vuoksi kumottavaksi.

2. Tarkemmat säännökset

Asetuksissa ja nykyisissä päätöksissä olevat markkamäärät on tarkoitettu muuttamaan euron tässä esityksessä ehdotettujen periaatteiden mukaisesti.

3. Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002. Ehdotetut muutokset koskevat voimaantulon kannalta erityyppisiä säännöksiä. Veroperusteiden lisäksi muutettaisiin veron kantamiseen liittyviä säännöksiä sekä eräitä toimivaltaa koskevia menettelysäännöksiä.

Aineellisia veroperusteita sovellettaisiin ta-
vanomaisten periaatteiden mukaisesti voimaantulopäivän jälkeiseltä ajalta toimitettavassa verotuksessa. Esimerkiksi tulo- ja varallisuusverotuksessa muutoksia sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 2002 toimitettavassa verotuksessa ja perintö- ja lahjaverotuksessa tapauksiin, joissa verovelvollisuus on alkanut lain tultua voimaan.

Suoritettavan veron yksikkötarkkuutta ja pienintä suoritettavaa määrää koskevia säännöksiä sovellettaisiin lakien voimaantulon jälkeen tapahtuviin suorituksiin, koska suoritukset tapahtuvat tuolloin euromääräisinä. Sillä, että suorituksen peruste on vahvistettu markkamääräisenä ennen lain voimaantuloa, ei olisi yleensä merkitystä. Tulo- ja varallisuusverotus verovuoteen 2001 toimitettaisiin kuitenkin soveltamalla ennen ehdotettujen lakien voimaantuloa voimassa olleita veronkorotusta koskevia säännöksiä.

Poikkeuksellisesti veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 2 §:ssä tarkoitettu 20 markan vähimmäismäärä olisi edelleen kolmen euron vähimmäismäärän sijasta sovellettava tietojärjestelmäteknisistä syistä muutoin kuin oma-aloitteisesti suoritettavien verojen jälkiverotuksen yhteydessä lain voimaantuloa edeltäviltä vuosilta suoritettaviin veroihin.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

Lakiehdotukset

1.

Laki

tuloverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 125 § ja *muutetaan* 48 §:n 1 momentin 2 kohta, 53 §:n 8 kohta, 55 §:n 4 momentti, 57 §, 71 §:n 3 momentti, 73 §:n 2 momentin suomenkielinen sanamuoto, 80 §:n 2 kohta, 88 §, 92 §:n 23 kohta, 93 §:n 1 ja 4 momentti, 94 §:n 3 momentti, 95 §:n 1 momentin 1 kohta, 96 §:n 2—5 momentti, 97 §:n 2—4 momentti, 98 §, 100 §:n 2 momentti, 101 §:n 2 momentti, 104 §:n 1 momentti, 105 §, 105 a §:n 2 momentti, 106 §, 115 §:n 3 momentti, 116 b §, 116 c §:n 1 ja 3 momentti, 126 §:n 1 momentti, 127 §, 128 §:n 1 momentti, 130 §, 131 §:n 1 momentti ja 143 §:n 5 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 53 §:n 8 kohta ja 93 §:n 4 momentti laissa 1170/1998, 71 §:n 3 momentti laissa 1086/2000, 92 §:n 23 kohta laissa 1263/1997, 93 §:n 1 momentti laissa 468/2000, 95 §:n 1 momentin 1 kohta ja 105 a §:n 2 momentti laissa 1165/2000, 96 §:n 2—5 momentti ja 143 §:n 5 momentti laissa 1218/1999, 101 §:n 2 momentti laissa 1126/1996, 130 § osaksi viimeksi mainitussa laissa, 105 § laissa 1465/1994 sekä 116 b § ja 116 c §:n 1 ja 3 momentti laissa 229/1999, seuraavasti:

48 §

Verovapaat luovutusvoitot

Omaisuu- den luovutuksesta saatu voitto ei ole veronalaista tuloa, jos verovelvollinen luovuttaa

2) omassa tai perheensä käytössä ollutta tavanomaista koti-irtaimistoa siltä osin kuin tällaisen omaisuuden luovutuksista verovuonna saadut luovutusvoitot ovat yhteensä enintään 5 000 euroa;

53 §

Eräät verovapaat pääomatulot

Veronalaista tuloa ei ole:

8) luonnolliselle henkilölle tai kuolinpesälle muuhun kuin tulonhankkimistoimintaan

liittyvien valuuttakurssivoittojen yhteismäärä enintään 500 euroon asti vuodessa.

55 §

Metsävähennys

Metsävähennys tehdään verovelvollisen vaatimuksesta, ja hänen tulee sitä vaatiessaan esittää selvitys sen edellytyksistä. Verovuonna tehtävän metsävähennyksen on oltava vähintään 1 500 euroa.

57 §

Lahjoitusvähennys

Yhteisö saa asetuksella tarkemmin säädetävällä tavalla vähentää tulostaan:

1) vähintään 850 euron suuruisen rahalahjoituksen, joka on tehty suomalaisen kulttuuriperinteen säilyttämistä edistävään tarkoitukseen Suomen valtiolle, suomalaiselle yli-

opistolle tai korkeakoululle taikka sellaiselle verohallituksen nimeämälle suomalaiselle yhdistykselle, laitokselle tai säätiölle, jonka varsinaisena tarkoituksena on suomalaisen kulttuuriperinteen säilyttäminen;

2) vähintään 850 euron ja enintään 25 000 euron suuruisen rahalahjoituksen, joka on tehty tiedettä tai taidetta edistävään tarkoitukseen Suomen valtiolle, suomalaiselle yliopistolle tai korkeakoululle taikka sellaiselle verohallituksen nimeämälle suomalaiselle yhdistykselle, laitokselle tai säätiölle, jonka varsinaisena tarkoituksena on tieteen tai taiteen tukeminen.

71 §

Verovapaat matkakustannusten korvaukset

Työnantajalta työmatkasta saatuun matkakustannusten korvaukseen rinnastetaan 22 §:ssä tarkoitettulta yleishyödylliseltä yhteisöltä saatu matkakustannusten korvaus yleishyödyllisen yhteisön hyväksi sen toimeksiannosta tehdystä matkasta silloinkin, kun verovelvollinen ei ole työsuhteessa yleishyödylliseen yhteisöön tai ei muuten saa palkkaa työstä, johon matka liittyy. Täällaisesta matkakustannusten korvauksesta on kuitenkin verovapaata tuloa vain:

1) päiväraha enintään kahdeltakymmeneltä päivältä kalenterivuodessa;

2) majoittumiskorvaus;

3) matkustamiskustannusten korvaus, jota voidaan suorittaa myös verovelvollisen asunnolta tehdystä matkasta 72 §:n 3 momentin estämättä; matkakustannusten korvauksesta muulla kuin julkisella kulkuneuvolla tehdystä matkasta on verovapaata enintään 2 000 euroa kalenterivuodelta.

73 §

Verovapaiden korvausten perusteet ja määrä

Verohallitus vahvistaa työnantajalta työmatkasta saadun verovapaan päivärahan ja ateriakorvauksen määrän käyttäen perusteena valtion työmarkkinalaitoksen laskemaa matkakustannusten yhteismäärää. Kotimaan päi-

värahaa määrättäessä tästä yhteismäärästä vähennetään säästyneiden elantokustannusten osuutena 15 prosenttia. Näin laskettu määrä vähennetään matkakustannusten yhteismäärästä myös ulkomaan päivärahojen määriä vahvistettaessa. Verohallitus vahvistaa verovelvollisen omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta saaman verosta vapaan kilometrikorvauksen määrän valtion työmarkkinalaitoksen laske-maa kilometrikorvauksen enimmäismäärää vastaavaksi.

80 §

Verovapaat vakuutus- ja vahingonkorvaukset

Veronalaisia korvauksia eivät ole:

2) pakollisen tapaturmavahinkoturvan nojalla ennen 1 päivää tammikuuta 1982 sattuneen vakuutustapahtuman perusteella maksettu päiväraha, elinkorko ja huoltoeläke tai niihin liittyvät lisät, myös silloin kun ne on saatu työnantajalta palkkana tai enakkona, ei kuitenkaan siltä osin kuin elinkoron tai huoltoeläkkeen vuotuinen määrä ylittää 3 400 euroa;

88 §

Lakkoavustus

Veronalaista tuloa ei ole työtaistelun johdosta asianomaiselta työmarkkinajärjestöltä saatu tai muu siihen rinnastettava, päivää kohden enintään 12 euron suuruinen avustus.

92 §

Verovapaat sosiaalietuudet

Veronalaista tuloa eivät ole:

23) kunnan, muun sosiaali- tai terveydenhuoltoa harjoittavan julkisyhteisön tai yleishyödyllisen yhteisön kehitysvammaiselle, mielenterveyspotilaalle, päihdehuollon asiakkaalle taikka muulle sosiaalihuollon asiakkaalle järjestämästä työ- tai päivätoiminnasta maksettu keskimäärin päivää kohden enin-

tään 9 euron suuruinen toiminta- tai muun niminen avustus, jolla tuetaan asiakkaan hoitoa, kuntoutumista tai yhteiskuntaan sopeutumista;

93 §

Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Ansiotulon hankkimisesta johtuneina meina pidetään myös matkakustannuksia asunnosta työpaikkaan ja takaisin halvimmalla kulkuneuvon käyttökustannusten mukaan laskettuina. Näitä matkakustannuksia voidaan kuitenkin vähentää enintään 4 700 euroa ja vain siltä osin kuin ne ylittävät verovuonna 500 euron (*omavastuuosuus*).

Jos verovelvollinen on verovuoden aikana saanut työttömyysturvalain (602/1984) mukaista työttömyyspäivärahaa, työmarkkinatuesta annetun lain (1542/1993) mukaista työmarkkinatukea, työvoimapolitiisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain (763/1990) mukaista koulutustukea, työllisyyslain (275/1987) ja sen nojalla annetuissa säännöksissä tarkoitettua työharjoittelutukea, pitkäaikaistyöttömien omaehtoisen opiskelun tukemisesta annetun lain (709/1997) mukaisista etuuksista tai työttömien omaehtoisen opiskelun tukemisesta annetussa laissa (1402/1997) tarkoitettua koulutuspäivärahaa, hänen omavastuuosuuttaan pienennetään 45 eurolla jokaiselta täydeltä korvauskuukaudelta. Omavastuuosuus on kuitenkin vähintään 90 euroa. Täyteen korvauskuukauteen katsotaan kuuluvan 21,5 korvauspäivää vastaava määrä.

94 §

Moottorisaha- ja metsurivähennys

Verovelvollisen, jonka 1 momentissa tarkoitettu palkkatulo on vähintään yksi kolmasosa hänen tuloistaan, tämän palkkatulon hankkimisesta tai säilyttämisestä aiheutuneiksi menoiksi katsotaan lisäksi 5 prosenttia kyseisen palkkatulon määrästä, kuitenkin

enintään 240 euroa (*metsurivähennys*).

95 §

Tulonhankkimisvähennys

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan:

1) tulonhankkimisvähennyksenä 460 euroa, kuitenkin enintään palkkatulon määrän;

96 §

Eläkevakuutusmaksuvähennys

Lisäksi verovelvollisella on oikeus vähentää muun kuin 1 momentissa tarkoitettua vapaaehtoisen eläkevakuutuksensa maksuja 8 500 euroa vuodessa, jos vakuutukseen perustuvaa eläkettä vakuutus sopimuksen mukaan aletaan vanhuuseläkkeenä maksaa aikaisintaan vakuutetun täytettyä 60 vuotta. Vakuutusmaksuja voi vähentää vain siltä osin kuin vakuutukseen perustuva eläke yhdessä vakuutetun pakolliseen ja muuhun vapaaehtoiseen eläketurvaan perustuvien eläkkeiden kanssa vanhuuseläkkeenä johtaisi etuustasoon, joka olisi enintään 60 prosenttia tulosta, jonka perusteella vakuutetun lakisääteinen eläke laskettaisiin, jos hän olisi vakuutuksen ottamisvuonna tullut työkyvyttömäksi.

Vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksu on 2 momentissa säädetyllä tavalla vähennyskelpoinen siinäkin tapauksessa, että 2 momentin mukainen prosenttiraja ylittyisi, jos:

1) vapaaehtoiseen vakuutukseen perustuva eläke yhdessä vakuutetun muiden eläkkeiden kanssa olisi kuukaudessa enintään 850 euroa;

2) yrittäjien eläkelain (468/1969) tai maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) mukaan vakuutetun vapaaehtoiseen vakuutukseen perustuva eläke yhdessä hänen muiden eläkkeidensä kanssa olisi enintään pakolliseen eläketurvaan perustuvien eläkkeiden ja jomankumman mainitun lain 11 §:n 1 momentin mukaan lasketun enimmäislisäeläketurvan suuruinen.

Vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksut ovat vähennyskelpoisia siltä osin kuin ne

ovat verovuonna enintään 2 500 euroa ja enintään 10 prosenttia verovelvollisen verovuoden puhtaasta ansiotulosta myös siinä tapauksessa, ettei selvitystä edellä 2 ja 3 momentissa säädettyjen edellytysten täyttymisestä ole esitetty, jos vakuutukseen perustuvaa eläkettä vakuutus sopimuksen mukaan aletaan vanhuuseläkkeenä maksaa aikaisintaan vakuutetun täytettyä 60 vuotta.

Edellä 2 momentissa mainittuun 8 500 euron enimmäismäärään voi sisältyä verovelvollisen puolison 2—4 momentissa tarkoitettujen vakuutuksen maksuja enintään 2 500 euroa.

Siltä osin kuin vapaaehtoinen eläkevakuutus ei täytä 1—5 momentissa säädettyjä edellytyksiä tai ylittää 2 momentissa tarkoitettua enimmäismäärää, verovelvollisella on oikeus vähentää lisäksi oman ja puolisonsa vakuutuksen maksuista 60 prosenttia, vuodessa kuitenkin enintään 5 000 euroa. Sama vähennysoikeus koskee hänen tulokseen 68 §:n nojalla luettuja työnantajan suorittamia maksuja.

97 §

Merityötulovähennys

Valtionverotuksessa myönnettävän merityötulovähennyksen määrä on 18 prosenttia merityötulon kokonaismäärästä, kuitenkin enintään 6 650 euroa.

Kunnallisverotuksessa myönnettävän merityötulovähennyksen määrä on 30 prosenttia merityötulon kokonaismäärästä, kuitenkin enintään 11 350 euroa.

Sen estämättä, mitä 3 momentissa on säädetty, korotetaan merityötulovähennystä kunnallisverotuksessa 170 eurolla jokaiselta täydeltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana alus ei käy Suomen satamassa tai muutoin Suomen rajojen sisäpuolella ja jonka ajan verovelvollinen työskentelee aluksessa. Korotukseen oikeuttavan ajanjakson päättyessä korotus myönnetään kuitenkin myös vajaalta kalenterikuukaudelta.

98 §

Veronmaksukyvyyn alentumisvähennys

Jos verovuonna Suomessa asuneen henkilön veronmaksukyky hänen ja hänen perheensä käytettävissä olevat tulot ja varallisuus huomioon ottaen on erityisistä syistä, kuten elatusvelvollisuuden, työttömyyden tai sairauden johdosta olennaisesti alentunut, vähennetään hänen puhtaasta ansiotulostaan kohtuullinen määrä, ei kuitenkaan enempää kuin 1 400 euroa. Vähennys myönnetään täysin sadoin euroin.

Yksinomaan sairaudesta johtuneiden kustannusten perusteella verovelvollisen veronmaksukyvyyn voidaan katsoa olennaisesti alentuneen vain, jos hänen ja hänen perheensä yhteenselaskettujen sairauskustannusten määrä verovuonna on vähintään 700 euroa ja samalla vähintään 10 prosenttia verovelvollisen puhtaiden pääomatulojen ja ansiotulojen yhteismäärästä. Perheenjäseninä pidetään verovelvollisen puolisoa ja alaikäisiä lapsia.

100 §

Valtionverotuksen eläketulovähennys

Täyden eläketulovähennyksen määrä laskeaan siten, että luvulla 2,22 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään progressiivisen tuloveroasteikon alimman verotettavan tulon määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen kymmenen euron määrään.

101 §

Kunnallisverotuksen eläketulovähennys

Täyden eläketulovähennyksen määrä laskeaan siten, että luvulla 1,37 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään täyden perusvähennyksen määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen kymmenen euron määrään. Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi.

Jos verovelvollisen puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän, eläketulovähennystä pienennetään 70 prosentilla ylimenevän osan määrästä.

104 §

Kunnallisverotuksen invalidivähennys

Verovelvollisen luonnollisen henkilön puhtaasta ansiotulosta kunnallisverotuksessa vähennetään 440 euroa, jos hänellä on sairaudesta, viasta tai vammasta aiheutunut pysyvä haitta, jonka haitta-aste esitetyn selvityksen mukaan on 100 prosenttia. Jos prosenttimäärä on pienempi, mutta kuitenkin vähintään 30 prosenttia, vähennyksenä myönnetään prosenttimäärän osoittama osuus 440 eurosta. Vähennys myönnetään kuitenkin enintään muun puhtaan ansiotulon kuin eläketulon suuruisena.

105 §

Kunnallisverotuksen opintorahavähennys

Jos verovelvollinen on saanut opintotukilaissa (65/1994) tarkoitettua muuta opintorahaa kuin aikuisopintorahaa, hänen puhtaasta ansiotulostaan vähennetään kunnallisverotuksen opintorahavähennys. Sen täysi määrä on 2 200 euroa, kuitenkin enintään opintorahan määrä. Vähennystä pienennetään 50 prosentilla siitä määrästä, jolla verovelvollisen puhtaan ansiotulon määrä ylittää opintorahavähennyksen täyden määrän.

105 a §

Kunnallisverotuksen ansiotulovähennys

Vähennys on 35 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 1 650 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 12 600 euroa vähennyksen määrä pienenee 3,5 prosentilla puhtaan ansiotulon 12 600 euroa ylittävältä osalta.

106 §

Kunnallisverotuksen perusvähennys

Jos koko verovuoden Suomessa asuneen verovelvollisen luonnollisen henkilön puhdas ansiotulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 1 480 euron määrää suurempi, on siitä vähennettävä tämän tulon määrä. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainittujen vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 20 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

115 §

Metsätalouden menojen jaksottaminen

Enintään 200 euron suuruinen meno tai menojäännös saadaan poistaa kerralla.

116 b §

Valmennusrahasasto

Valmennusrahasastoon voidaan maksaa muita urheilutuloja kuin palkkaa. Valmennusrahasastoon maksettua urheilutuloa voidaan käyttää urheilemisesta ja valmentautumisesta verovuoden aikana aiheutuvien tositteisiin perustuvien menojen kattamiseen. Rahastossa verovuoden päättyessä oleva määrä katsotaan verovuoden veronalaiseksi ansiotuloksi siltä osin kuin sitä ei ole siirretty urheilijarahastoon. Valmennusrahasastoon voidaan kuitenkin vuosittain jättää verovapaasti tulevaa valmentautumista varten enintään 20 000 euroa (*valmennuskate*).

Jos valmennusrahasastoon on maksettu kahden peräkkäisenä vuotena urheilutuloa vähemmän kuin 800 euroa vuodessa, rahastossa jäljellä olevat varat katsotaan kokonaisuudessaan näitä vuosia seuraavan verovuoden veronalaiseksi ansiotuloksi ellei urheilija ole jo aikaisemmin ilmoittanut urheilu-uran päätymisestä valmennusrahasastolle.

116 c §

Urheilijarahasto

Urheilijalla, jonka verovuoden urheilutulo on ennen tulojen hankkimisesta tai säilyttämisestä aiheutuneiden menojen vähentämistä vähintään 9 400 euroa, on oikeus siirtää urheilutulostaan verovapaasti urheilijarahastoon enintään 20 prosenttia urheilutulon bruttomäärästä laskettuna ja samalla enintään 25 000 euroa vuodessa.

Urheilu-ura katsotaan päättyneeksi, jos urheilutulo kahtena peräkkäisenä vuotena jää alle 9 400 euron eikä urheilija osoita urheilijarahastolle jatkavansa urheilu-uraansa taikka jos vammautumisen tai urheilijan rahastolle tekemän ilmoituksen vuoksi urheilu-ura on päättynyt.

126 §

Valtionverotuksen invalidivähennys

Suurimman osan verovuodesta Suomessa asuneen verovelvollisen ansiotulosta valtiolle suoritettavasta tuloverosta vähennetään 115 euroa, jos hänellä on sairaudesta, viasta tai vammasta aiheutunut pysyvä haitta, jonka haitta-aste esitetyn selvityksen mukaan on 100 prosenttia tai, jos prosenttimäärä on pienempi, mutta kuitenkin vähintään 30 prosenttia, prosenttimäärän osoittama osuus 115 eurosta.

127 §

Valtionverotuksen elatusvelvollisuusvähennys

Verovelvollisen, joka on verovuonna suorittanut lapsen elatusta koskevan lainsäädännön mukaisella sopimuksella tai tuomiolla vahvistettua elatusapua, ansiotulosta valtiolle suoritettavasta tuloverosta vähennetään kahdeksasosa hänen verovuonna maksamansa elatusavun määrästä, kuitenkin enintään 80 euroa alaikäistä lasta kohden.

128 §

Tulontasauksen edellytykset

Jos luonnollinen henkilö tai kuolinpesä on verovuonna saanut vähintään 2 500 euron suuruisen ansiotulon, joka on kertynyt etu- tai jälkikäteen kahdelta tai useammalta vuodelta ja joka on vähintään neljäsosa hänen verovuonna saamansa puhtaan ansiotulon yhteismäärästä, on tällaista kertatuloa verotettaessa verovelvollisen ennen verotuksen päättymistä esittämästä vaatimuksesta toimitettava tulontasaus.

130 §

Kunnallisveron laskentaperuste

Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän on suoritettava kunnallisverotuksen verotettavasta tulostaan tuloveroa kunnalle kuntalain (365/1995) 66 §:n mukaan vahvistetun tuloveroprosentin mukaan.

Jos verovelvollisen tulo jää alle 10 euron, kunnallisveroa ei määrätä.

131 §

Alijäämähyvityksen määrä

Alijäämähyvitys on pääomatulon tuloveroprosentin mukainen osuus samana verovuonna syntyneestä 60 §:ssä tarkoitettua pääomatulolajin alijäämästä, kuitenkin enintään 1 400 euroa. Tätä enimmäismäärää on korotettava 350 eurolla, jos verovelvollisella tai puolisoilla yhdessä on ollut elätettävänä alaikäinen lapsi, ja 700 eurolla, jos tällaisia lapsia on ollut kaksi tai useampia. Jos verovelvolliseen sovelletaan puolisoita koskevia säännöksiä, korotetaan sen puolison alijäämähyvityksen enimmäismäärää, jonka ansiotuloista määrättävän valtion tuloveron määrä on suurempi, elleivät puoliset ole toisin vaatineet.

143 §

Eräät siirtymäsäännökset

Ennen lokakuun 1 päivää 1992 otetun vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksut ovat vähennyskelpoisia 8 500 euroon saakka vuodessa siinäkin tapauksessa, että selvitystä 96 §:n 2 ja 3 momentissa säädettyjen edellytysten täyttymisestä ei ole esitetty, jos maksujen määrä on enintään 10 prosenttia vero-

velvollisen verovuoden puhtaasta ansiotulosta. Eläkevakuutus katsotaan otetuksi vasta, kun vakuutus sopimuksen mukaisia vakuutusmaksuja on alettu maksaa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2002 toimitettavassa verotuksessa.

2.

Laki**varallisuusverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun varallisuusverolain (1537/1992) 9 §:n 2 momentin 2 kohta, 37 §:n 1 momentti, 38 §:n 1 momentti sekä 39 §:n 2 ja 3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 37 §:n 1 momentti, 38 §:n 1 momentti sekä 39 §:n 2 ja 3 momentti laissa 1481/1994, seuraavasti:

9 §

Veronalaiset varat

Veronalaisia varoja ovat muun ohessa:

2) oikeus elinkorkoon ja eläkkeeseen sekä oikeus kiinteistön tuottoon ja muuhun sellaiseen etuuteen, jos oikeus on tarkoitettu olemaan voimassa oikeutetun elinajan tai määrääjän, josta verovuoden päättyessä on jäljellä vähintään viisi vuotta, siltä osin kuin oikeuden vuosituotto ylittää 450 euroa;

38 §

Vähennys omasta asunnosta

Jos verovelvollinen on verovuoden päättyessä käyttänyt omistamaansa rakennusta taikka asunto-osakeyhtiön osakkuuden tai asunto-osuuskunnan jäsenyyden perusteella hallitsemaansa huoneistoa yksinomaan tai pääasiallisesti omana tai perheensä vakituksena asuntona, vähennetään verovelvollisen veronalaisista varoista 10 000 euroa. Vähennys myönnetään 37 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla.

37 §

Lapsivähennys

Verovelvollisen, joka on asunut Suomessa ja verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilasta, varoista vähennetään jokaisesta sellaisesta lapsesta 2 000 euroa.

39 §

Veron määrä ja maksuunpano

Jos verotettava varallisuus nousee yli täysien kymmenien eurojen, jätetään ylimenevä osa huomioon ottamatta.

Vero pannaan maksuun vanhemmalle ja

alaikäiselle lapselle kullekin erikseen 4 §:ssä tarkoitettujen osuuksien mukaan.

kuuta 2002.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2002 toimitettavassa verotuksessa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-

3.

Laki

elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 13 ja 33 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan elinkeinotulon verottamisesta 24 päivänä kesäkuuta 1968 annetun lain (360/1968) 13 § sekä 33 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 13 § laissa 859/1981 sekä 33 §:n 1 ja 2 momentti laissa 473/1998, seuraavasti:

13 §

Hyödyke luetaan vaihto-omaisuuteen siitä alkaen, kun se on lähetetty, toimitettu tai muuten luovutettu verovelvolliselle, siihen saakka, kun verovelvollinen on sen luovuttanut taikka se on kulutettu, tuhoutunut tai muuten menetetty. Ulkomaalta ostettu hyödyke katsotaan luovutetuksi ja siten verovelvollisen vaihto-omaisuudeksi välittömästi sen jälkeen, kun se on tuotu laivaan, annettu muulle rahdinkuljettajalle tai, milloin hyödyke on varastoitu ulkomaille, se on, sen mukaan kuin valtiovarainministeriön asetuksella tarkemmin säädetään, verovelvolliselle luovutettu. Metsäkauppasopimuksella määrättyä alueelta kiinteään hintaan ostetut, laadultaan määritellyt puut luetaan ostajan vaihto-omaisuuteen. Rakennus, rakennelma, kone tai muu sellainen luovuttajan valmistama hyödyke, jonka tilaaja sopimuksen mukaan ottaa vastaan erityisen tarkastuksen toimitettuaan, luetaan luovuttajan vaihto-omaisuuteen siihen saakka, kun se on tarkastuksen jälkeen vastaanotettu.

33 §

Poiketen siitä, mitä 30 §:ssä säädetään, poistetaan verovelvollisen vaatiessa irtaimen kuluvan käyttöomaisuuden hankintameno kokonaisuudessaan sinä verovuonna, jona omaisuus on otettu käyttöön, jos käyttöomaisuuden:

1) todennäköinen taloudellinen käyttöaika on enintään 3 vuotta; tai

2) hankintameno on enintään 850 euroa (*pienhankinta*).

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuna pienhankintana pidetään käyttöomaisuushyödykettä tai, jos useat käyttöomaisuushyödykkeet yhdessä muodostavat kiinteän kokonaisuuden, tällaista käyttöomaisuushyödykkeiden muodostamaa kokonaisuutta. Pienhankintoina saadaan verovuonna vähentää yhteensä enintään 2 500 euroa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2002.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2002 toimitettavassa verotuksessa.

4.

Laki**maatilatalouden tuloverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 15 päivänä joulukuuta 1967 annetun maatilatalouden tuloverolain (543/1967) 9 §:n 4 momentti, 10 a §:n 1 momentti ja 13 §:n 6 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 9 §:n 4 momentti laissa 1541/1992, 10 a §:n 1 momentti laissa 1541/1992 ja 13 §:n 6 momentti laissa 718/1990, seuraavasti:

9 §

Maatalouteen kuuluvan rakennuksen tai rakennelman enintään 1 000 euron suuruinen poistamaton hankintameno vähennetään ker-
 tapoistona.

saa tehdä. Tasausvarauksen määrää lasketta-
 essa jätetään täysien satojen eurojen yli me-
 nevä osa lukuun ottamatta.

13 §

10 a §

Verovelvollinen voi vähentää maatilalla maatalouden puhtaasta tulosta veroilmoituksessaan tekemänsä varauksen (*tasausvaraus*). *Tasausvarauksen* suuruus on enintään 40 prosenttia maatilalla maatalouden puhtaasta tulosta ennen varauksen vähentämistä, kuitenkin enintään 13 500 euroa. Pienempää kuin 800 euron tasausvarausta ei kuitenkaan

Verovuoden poiston määrän on oltava vähintään 100 euroa tai tätä pienempi koko meno-
 jäänne.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
 kuuta 2002.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2002 toimitettavassa verotuksessa.

5.

Laki**asuintalovarauksesta verotuksessa annetun lain 3 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan asuintalovarauksesta verotuksessa 28 päivänä marraskuuta 1986 annetun lain (846/1986) 3 §, sellaisena kuin se on laissa 1367/1991, seuraavasti:

3 §

Asuintalovarauksen suuruus

Yhteisön kirjanpidossa viimeistään tilinpäätöksen vahvistamisen yhteydessä muodostettavan asuintalovarauksen enimmäismäärä on verovuonna 68 euroa asuinrakennuksen pinta-alan neliometriä kohden. Vä-

hempää kuin 200 neliömetrin pinta-alaa vastaava tai 3 500 euroa pienempi asuintalovaraus ei ole verotuksessa vähennyskelpoinen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
 kuuta 2002.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2002 toimitettavassa verotuksessa.

6.

Laki**kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annetun lain 2 a §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista 17 päivänä joulukuuta 1993 annetun lain (1262/1993) 2 a §:n 1 momentin 2 kohta, sellaisena kuin se on laissa 32/1998, seuraavasti:

2 a §

Pieni ja keskisuuri yritys

Pienellä tai keskisuurella yrityksellä tarkoitetaan yritystä, jonka

2) liikevaihto on enintään 20 miljoonaa euroa tai taseen loppusumma on enintään 10 miljoonaa euroa; ja jonka

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2002.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2002 toimitettavassa verotuksessa.

7.

Laki**rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/1978) 9 §:n 2 momentti ja *muutetaan* 6 §:n 1 momentti, 14 §:n 1 momentti, 15 § ja 16 §:n 3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 6 §:n 1 momentti laissa 1120/1996 sekä 14 §:n 1 momentti ja 15 § laissa 1544/1992, seuraavasti:

6 §

Rajoitetusti verovelvollinen, joka työskentelee Suomessa enintään kuuden kuukauden ajan, kahdentoista kuukauden ajanjaksona, joka alkaa tai päättyy kysymyksessä olevan verovuoden aikana, saa vähentää valtion viranomaisen välittämässä työpaikassa tehdystä

1) opiskeluunsa tai harjoitteluunsa välittömästi liittyvästä työstä tai

2) lomatyön tai muun sellaisen työn vaihtoa koskevan pohjoismaisen ohjelman piiriin kuuluvasta työstä

saamastaan palkasta 510 euroa kuukaudessa tai palkanmaksun tapahtuessa kuukautta lyhyemmältä ajanjaksolta 17 euroa päivältä.

14 §

Rajoitetusti verovelvollisen on suoritettava

varallisuusveroa siten, että yhteisöt suorittavat veroa varallisuusverolaissa tarkoitettua yhteisön varallisuusveroprosenttia vastaavan osuuden verotettavasta varallisuudesta ja muut verovelvolliset 0,9 prosenttia siitä verotettavan varallisuuden osasta, joka ylittää 135 000 euroa.

15 §

Rajoitetusti verovelvollisen luonnollisen henkilön on Suomessa harjoittamastaan maataloudesta tai metsätaloudesta saamastaan tulosta suoritettava veroa vain siltä osin kuin puhtaan tulon määrä on suurempi kuin 350 euroa vuodessa. Vapautettava määrä vähennetään ensin maatalouden tuloksesta, sen jälkeen metsätalouden ansiotulosta ja jäljelle jäävältä osalta metsätalouden pääomatuloosuudesta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu 350 euron

määrä vähennetään maatalouden tuloksesta ennen tuloksen jakamista ansiotuloon ja pääomatuloon.

16 §

Valtion- tai kunnallisveroa, jonka määrä on enintään 17 euroa, ei määrätä verovelvolliselle, paitsi milloin ennakkoa voidaan käyttää veron maksamiseksi. Perimättä jäänyttä lähdeveroa, jonka määrä on enintään 17 euroa, ei määrätä verovelvolliselle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Lain 6 §:n 1 momenttia sovelletaan lain voimaan tultua saatuun tuloon. Lain 14 §:n 1 momenttia ja 15 §:ää sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2002 toimitettavassa verotuksessa.

8.

Laki

ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain 2 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1551/1995) 2 §:n 1 momentin 2 kohta seuraavasti:

2 §

Ulkomailta tulevan palkansaajan määritelmä

Ulkomailta tulevana palkansaajana pidetään tätä lakia sovellettaessa luonnollista henkilöä, jos

2) hänelle tästä työstä maksettava rahanpalkka on vähintään 5 800 euroa kuukaudes-

sa koko tässä laissa tarkoitettun työskentelyn ajan;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Lakia sovelletaan palkkaan, joka maksetaan lain tultua voimaan.

9.

Laki**korkotulon lähdeverosta annetun lain 6 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan korkotulon lähdeverosta 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1341/1990) 6 §:n 2 ja 3 momentti seuraavasti:

6 §

Veron määrä ja laskeminen

Korkotulon lähdevero lasketaan jokaisesta maksetusta korkoerästä täysin kymmenin senttein siten, että yli menevät sentit jätetään lukuun ottamatta.

Jos korko maksetaan ulkomaan rahana, se

on korkotulon lähdeveroa laskettaessa muunnettava euroiksi korkoa maksettaessa voimassa olevan Euroopan keskuspankin julkaiseman valuuttakurssin mukaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2002.

Lakia sovelletaan korkoon, joka maksetaan lain tultua voimaan.

10.

Laki**ennakkoperintälain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun ennakkoperintälain (1118/1996) 44 §:n 4 momentti, 56 §:n 3 momentti ja 59 §:n 3 momentti seuraavasti:

44 §

Veronkorotus

Jos veroa ei voida edellä tarkoitettulla tavalla korottaa, verovirasto voi määrätä maksettavaksi enintään 15 000 euron suuruisen veronkorotuksen. Veronkorotuksen määrääminen edellyttää tällöin, että suorituksen maksaja on todistettavasti lähetetystä kehotuksesta huolimatta laiminlyönyt rekisteri-, valvon-

ta- tai vuosi-ilmoituksen antamisen tai antanut ilmoituksen olennaisesti puutteellisena tai virheellisenä eikä laiminlyönti ole olosuhteisiin nähden tai muutoin vähäinen. Verovirasto voi määrätä veronkorotuksen maksettavaksi ilmoittamisvelvollisuuden törkeän laiminlyönnin johdosta silloinkin, kun se on toimittanut maksuunpanon arvioimalla ja oikeassa maksuunpanon myöhemmin toimitetun selvityksen perusteella sellaiseksi, että maksuunpanoa ei toimiteta.

56 §

Veronhuojennus

Verovirasto ratkaisee 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun hakemuksen, jos se koskee enintään 50 000 euron määräistä korkoa.

59 §

Lain soveltaminen

Lain 44 §:n 4 momentissa tarkoitettu veronkorotus voidaan määrätä lain voimaantulon jälkeen tapahtuneen ilmoittamisvelvollisuuden laiminlyönnin johdosta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

11.**Laki****työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 3 §:n kumoamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/1963) 3 §, sellaisena kuin se on laissa 1119/1996.

2 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

12.

Laki**verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/1995) 26 a §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 477/1998, ja

muutetaan 32 §, 41 §:n 4 momentti, 88 §:n 4 momentti ja 89 §:n 5 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 32 § osaksi mainitussa laissa 477/1998 sekä 41 §:n 4 momentti ja 88 §:n 4 momentti laissa 505/1998, seuraavasti:

32 §

Veronkorotus

Jos veroilmoituksessa tai muussa ilmoittamisvelvollisuuden täyttämiseksi annettavassa ilmoituksessa taikka verovelvollisen antamassa muussa tiedossa tai asiakirjassa on vähäinen puutteellisuus tai virhe eikä verovelvollinen ole noudattanut todistettavasti lähetettyä kehotusta sen korjaamiseen tai jos verovelvollinen on ilman pätevää syytä antanut ilmoituksen, tiedon tai asiakirjan myöhässä, verovelvolliselle voidaan määrätä enintään 150 euron suuruinen veronkorotus.

Jos verovelvollinen on antanut veroilmoituksen tai muun ilmoittamisvelvollisuuden täyttämiseksi annettavan ilmoituksen taikka muun säädetyn tiedon tai asiakirjan olennaisesti vaillinaisena tai virheellisenä tai antanut ne vasta todistettavasti lähetetyn kehotuksen jälkeen, verovelvolliselle voidaan määrätä enintään 800 euron suuruinen veronkorotus.

Jos verovelvollinen on tietensä tai törkeästä huolimattomuudesta antanut olennaisesti väärän veroilmoituksen tai muun ilmoittamisvelvollisuuden täyttämiseksi annettavan ilmoituksen taikka muun säädetyn tiedon tai asiakirjan taikka ei ole lainkaan antanut ilmoitusta, lisätyn tulon osalta määrätään veronkorotukseksi 5—30 prosenttia lisätystä tulosta ja lisätyn varallisuuden osalta 0,5—1 prosenttia lisätyistä varoista, kuitenkin vähintään 800 euroa, jollei erityisistä syistä muuta johdu. Lisätynä tulona pidetään myös määrää, jolla verotusta on muutettu verotettavaa tuloa myöhempänä verovuonna lisäävällä ta-

valla. Veronkorotus määrätään tämän momentin mukaan myös silloin, kun verovelvollinen on ilmoittanut tieteen tai törkeästä huolimattomuudesta tulon vääränä tulolajina.

Veronkorotus määrätään tuloverolaissa säädettyjen verosta tehtävien vähennysten ja alijäämähyvityksen vähentämisen jälkeen.

Jos veronkorotuksen yhteydessä ei maksuunpanna veroa, tilitetään veronkorotus valtiolle.

41 §

Yhteisökoron laskeminen

Veroviraston veroilmoituksen antamiselle myöntämää pidennystä ei oteta huomioon yhteisökorkoa laskettaessa.

88 §

Veronhuojennus

Verovirasto ratkaisee hakemuksen, jos vapauttaviksi pyydyt määrät ovat enintään 50 000 euroa. Valtiovarainministeriö voi ottaa verohallituksen tai veroviraston käsiteltävän periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen. Verohallitus voi ottaa periaatteellisesti tärkeän veroviraston käsiteltävän asian ratkaistavakseen.

89 §

Kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen huojentaminen

Valtiovarainministeriö voi määrätä verohallituksen ratkaisemaan 3 momentissa tarkoitettuja hakemuksia, jos vapautettavaksi pyydetty määrä on enintään 50 000 euroa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ottaa periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Lain voimaan tullessa voimassa ollutta 26 a §:n 2 momenttia sovelletaan edelleen lain voimaantuloa edeltäviltä verovuosilta toimitettavissa verotuksissa. Näiltä vuosilta toimitettavissa verotuksissa 32 §:ssä tarkoitettu veronkorotus lasketaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti.

13.

Laki**verohallintolain 4 a §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun verohallintolain (1557/1995) 4 a §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 504/1998, seuraavasti:

4 a §

Päätösvaltaisuus ja menettely verotuksen oikaisulautakunnassa

Verotuksen oikaisulautakunta on päätösvaltainen, kun läsnä on puheenjohtaja ja vähintään puolet lautakunnan muista jäsenistä. Lautakunta tai sen jaosto voi kuitenkin kokoonpanossa, johon kuuluvat puheenjohtaja

ja yksi veronmaksajia edustava jäsen, ratkaista asian, jossa veron määrä voi oikaisuvaatimuksen johdosta muuttua enintään 2 000 euroa, jos puheenjohtaja ja jäsen ovat ratkaisusta yksimielisiä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

14.

Laki**perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 12 päivänä heinäkuuta 1940 annetun perintö- ja lahjaverolain (378/1940) 7 a §:n 2 momentti, 7 b ja 12—14 §, 18 a §:n 1 momentti, 19 §:n 1 ja 3 kohta, 31 §:n 4 momentti, 53 §:n 2 momentti, 54 §:n 2 momentti, 55 §:n 1 momentin 3 kohta ja 2 momentti sekä 56 §:n 1 ja 2 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 7 a §:n 2 momentti, 7 b ja 12—14 §, 18 a §:n 1 momentti sekä 19 §:n 1 ja 3 kohta laissa 1392/1995, 31 §:n 4 momentti ja 56 §:n 2 momentti laissa 318/1994, 53 §:n 2 momentti, 54 §:n 2 momentti ja 56 §:n 1 momentti laissa 507/1998 sekä 55 §:n 1 momentin 3 kohta ja 2 momentti laissa 1110/1994, seuraavasti:

7 a §

Edellä 1 momentissa tarkoitettu vakuutuskorvaus tai sellaiseen verrattava taloudellinen tuki on perintöverosta vapaa siltä osin kuin kunkin edunsaajan tai perillisen saama samasta kuolemantapauksesta johtuva vakuutuskorvaus ja taloudellinen tuki on enintään 35 000 euroa. Jos edunsaajana on leski, verosta vapaaksi osaksi katsotaan puolet tai kuitenkin vähintään 35 000 euroa lesken edunsaajamääräyksen nojalla saamien vakuutuskorvausten ja taloudellisen tuen yhteismäärästä.

7 b §

Perintöveroa ei ole suoritettava perinnönjättäjän omassa tai hänen perheensä käytössä olleesta tavanomaisesta koti-irtaimistosta siltä osin kuin sen arvo on enintään 3 400 euroa.

12 §

Veronalaisesta perintöosuudesta saavat vähentää:

1) perinnönjättäjän puoliso ja henkilö, johon 11 §:n 3 momentin mukaan sovelletaan puolisoa koskevia säännöksiä, 6 800 euroa (*puolisovähennys*);

2) sellainen perinnönjättäjän lapsi tai ottolapsi taikka näiden rintaperillinen, joka verovelvollisuuden alkaessa ei ole täyttänyt kah-

deksaatoista vuotta, 3 400 euroa (*alaikäisyysvähennys*).

13 §

Kun perintöosuus tai sen 12 §:n mukaan laskettu jäännös ei nouse 3 400 euroon, se on verosta vapaa.

14 §

Perintöveroa maksetaan:

I veroluokassa seuraavan asteikon mukaan:

Verotettavan osuuden arvo euroa	Veron vakioerä osuuden alarajan kohdalla, euroa	Vero-% ylimenevästä osasta
3 400 — 17 000	85	10
17 000 — 50 000	1 445	13
50 000 —	5 735	16

II veroluokassa asteikon mukainen vero kaksinkertaisena; ja

III veroluokassa asteikon mukainen vero kolminkertaisena.

18 a §

Lahjana pidetään myös vakuutuksesta edunsaajamääräyksen nojalla vastikkeetta saatua vakuutuskorvausta. Tällaiset vakuutuskorvaukset ovat kuitenkin lahjaverosta vapaita siltä osin kuin niiden yhteismäärä kolmen vuoden aikana on enintään 8 500 euroa.

19 §

Lahjaveroa ei suoriteta:

1) tavanomaisesta koti-irtaimistosta, joka on tarkoitettu lahjansaajan tai hänen perheensä henkilökohtaiseen käyttöön, siltä osin kuin lahjan arvo ei ole 3 400 euroa suurempi;

3) muusta lahjasta, jonka arvo on 3 400 euroa pienempi, kuitenkin niin, että jos lahjansaaja kolmen vuoden kuluessa saa samalta antajalta sellaisia lahjoja, näistä on suoritettava veroa, kun niiden yhteinen arvo nousee vähintään mainittuun määrään.

31 §

Verotettavan perintöosuuden tai lahjan arvo vahvistetaan täysin sadoin euroin siten, että ylimenevät eurot jätetään ottamatta huomioon.

53 §

Verovirasto ratkaisee hakemuksen, jos poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 50 000 euroa. Valtiovarainministeriö voi ottaa verohallituksen tai veroviraston käsiteltävän periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen. Verohallitus voi ottaa periaatteellisesti tärkeän veroviraston käsiteltävän asian ratkaistavakseen.

54 §

Verovirasto ratkaisee hakemuksen, jos poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 50 000 euroa. Valtiovarainministeriö voi ottaa periaatteellisesti tärkeän verohallituksen tai veroviraston käsiteltävän asian ratkaistavakseen. Verohallitus voi ottaa periaatteellisesti tärkeän veroviraston käsiteltävän asian ratkaistavakseen.

55 §

Perintö- tai lahjaverosta jätetään verovelvollisen verovirastolle ennen verotuksen toi-

mittamista tekemästä pyynnöstä osa maksuunpanematta, jos

3) edellä 1 kohdassa tarkoitettusta maatilasta, muusta yrityksestä tai niiden osasta määrätyn perintö- tai lahjaveron suhteellinen osa koko verosta on suurempi kuin 850 euroa.

Maksuunpanematta jätettävän veron osan laskemiseksi tämän lain mukaan määrätystä verosta vähennetään vero, joka perintöosuudesta tai lahjasta olisi määrättävä, jos maatalan maatalousmaa, metsä, rakennukset, rakennelmat, koneet, kalusto ja laitteet samoin kuin muuhun yritykseen kuin maatalaan kuuluvat varat arvostettaisiin verovelvollisuuden alkamista edeltäneeltä vuodelta toimitetussa varallisuusverotuksessa noudatettujen perusteiden mukaan. Näin saatu erotus tai, jos se on suurempi kuin 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettun perintö- tai lahjaveron 850 euron ylimenevä osa, viimeksi mainittu määrä jätetään maksuunpanematta.

56 §

Jos maatilasta, muusta yrityksestä tai niiden osasta määrätyn perintö- tai lahjaveron suhteellinen osa koko verosta on 1 700 euroa tai enemmän ja jos 55 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa mainitut edellytykset ovat olemassa, tämän veron osan maksuaikaa pidennetään verovelvollisen ennen verotuksen toimittamista verovirastolle tekemästä pyynnöstä.

Vero, jonka maksamiseen on myönnetty pidennystä 1 momentin mukaan, kannetaan yhtä suurina, vähintään 850 euron suuruisina vuotuiserinä enintään viiden vuoden aikana sen mukaan kuin valtiovarainministeriön asetuksella tarkemmin säädetään. Pidennetyltä maksuajalta ei peritä korkoa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Lakia sovelletaan tapauksiin, joissa verovelvollisuus on alkanut lain tultua voimaan.

15.

Laki**arpajaisverolain 5 ja 6 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 26 päivänä kesäkuuta 1992 annetun arpajaisverolain (552/1992) 5 §, sellaisena
 kuin se on laissa 911/2000, ja
muutetaan 6 §:n 1 kohta seuraavasti:

6 §

Poikkeukset veronalaisuudesta

Veroa ei ole suoritettava:

1) jos kalenterikuukaudelta 8 §:n mukaisesti suoritettavan arpajaisveron määrä on vähemmän kuin 50 euroa;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2002.

16.

Laki**varainsiirtoverolain 27 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 29 päivänä marraskuuta 1996 annetun varainsiirtoverolain (931/1996) 27 §:n
 2 momentti ja
muutetaan 27 §:n 3 ja 4 momentti seuraavasti:

27 §

Veron maksaminen

keskuspankin julkaiseman valuuttakurssin mukaan.

Veroa ei ole suoritettava, jos veron määrä on vähemmän kuin 10 euroa.

Jos veron peruste on ilmaistu ulkomaan rahassa, se on veroa laskettaessa muunnettava Suomen rahaksi suorittamispäivän Euroopan

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2002.

17.

Laki**kiinteistöverolain 22 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä heinäkuuta 1992 annetun kiinteistöverolain (654/1992) 22 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 506/1998, seuraavasti:

22 §

Verotuksen toimittaminen

—————
 Kiinteistövero ei määrätä, jos verovelvollisen veron määrä olisi pienempi kuin 17 euroa. Kiinteistöverotus päättyy verohallituksen

määräämänä aikana, kuitenkin viimeistään kalenterivuoden loppuun mennessä.

—————
 Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2002.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2002 toimitettavassa kiinteistöverotuksessa.

18.

Laki**koiraverosta annetun lain 3 ja 9 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan koiraverosta 29 päivänä kesäkuuta 1979 annetun lain (590/1979) 3 ja 9 §, sellaisena kuin niistä on 3 § laissa 357/1991, seuraavasti:

3 §

Koiraveron enintään 50 euroa, sen mukaan kuin kunnanvaltuusto päättää.

9 §

Jos koiranomistaja on laiminlyönyt antaa koiran pitopaikkaa tai omistajanvaihdosta koskevan muutosilmoituksen taikka veropaasta koirasta koirailmoituksen, voi kunnanhallitus tai johtosäännössä määrätty viranhaltija velvoittaa koiranomistajan suorittamaan 10 euron määräisen laiminlyöntimaksun.

Laiminlyöntimaksu on maksuunpantava viimeistään viidentenä vuotena sen vuoden päättymisestä, jolta ilmoitus olisi tullut antaa. Laiminlyöntimaksusta on muutoin voimassa, mitä koiraverosta on säädetty.

—————
 Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2002.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2002 toimitettavassa kunnallisverotuksessa.

19.

Laki**rakennusverolain 5 ja 12 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 14 päivänä tammikuuta 1977 annetun rakennusverolain (54/1977) 5 §:n 1 momentti ja 12 §:n 3 momentti, sellaisena kuin niistä on 5 §:n 1 momentti laissa 924/1991, seuraavasti:

5 §

Edellä 4 §:n 2 momentissa tarkoitettu rakentaminen ei kuitenkaan ole veronalaista, jos rakennuksen tai rakennustilan bruttoala saman momentin 6 kohdassa tarkoitettua rakennusta lukuun ottamatta on enintään 400 neliometriä tai, jos kerrosalan laskeminen rakennuksen tai rakennustilan luonteen vuoksi ei ole mahdollista, rakennuskustannukset ovat enintään 350 000 euroa.

12 §

Vero määrätään täysin euroin jättämällä yli menevä määrä lukuun ottamatta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

20.

Laki**arvonlisäverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun arvonlisäverolain (1501/1993) 163 ja 186 §, sellaisena kuin niistä on 163 § laissa 1123/1996, ja

muutetaan 3 §:n 1 momentti, 26 c §:n 2 momentin 1 kohta, 32 §:n 2 momentti, 33 §:n 3 momentti, 63 a §:n 3 momentti, 70 b §:n 1 ja 2 momentti, 80 a §:n 1 momentti, 94 §:n 1 momentin 22 kohta, 95 §:n 1 momentti, 126 §, 127 §:n 3 momentti, 129 §:n 3 momentti, 168 a §:n 1 momentti, 174 §:n 2 momentti, 182 §:n 4 momentti ja 209 c §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 1 momentti, 26 c §:n 2 momentin 1 kohta, 63 a §:n 3 momentti ja 80 a §:n 1 momentti laissa 1486/1994, 32 §:n 2 momentti osaksi laissa 332/2000, 33 §:n 3 momentti viimeksi mainitussa laissa, 70 b §:n 1 ja 2 momentti, 94 §:n 1 momentin 22 kohta, 127 §:n 3 momentti ja 129 §:n 3 momentti laissa 1767/1995, 95 §:n 1 momentti laissa 875/2000, 168 a §:n 1 momentti ja 182 §:n 4 momentti mainitussa laissa 1123/1996 sekä 209 c §:n 1 momentti laissa 940/1999, seuraavasti:

3 §

Myyjä ei ole verovelvollinen, jos kalenterivuoden liikevaihto on enintään 8 500 euroa, ellei häntä ole oman ilmoituksen perusteella merkitty verovelvolliseksi.

26 c §

Yhteisöhankinnasta ei kuitenkaan ole kyse siltä osin kuin hankintojen arvo ilman veron osuutta, lukuun ottamatta uusia kuljetusvälineitä, valmisteveronalaisia tavaroita ja 3 momentissa tarkoitettuja hankintoja, on enintään 10 000 euroa kalenterivuodessa, jos

1) yhteisöhankintojen määrä edellisenä kalenterivuotena oli enintään 10 000 euroa; ja

32 §

Kiinteistön omistajan tai haltijan ei ole suoritettava veroa, jos:

1) hän käyttää kiinteistöä pääasiallisesti asuntonaan; tai

2) hänen kalenterivuoden aikana suorittamistaan kiinteistöhallintapalveluista aiheutuneet palkkakustannukset sosiaalikuluihin eivät ylitä 30 500 euroa.

33 §

Veroa ei myöskään suoriteta itse suoritettuna rakentamispalvelun 1 momentissa tarkoitettua omasta käytöstä palkkakustannusten ja niihin liittyvien sosiaalikulujen osalta, jos nämä kalenterivuoden aikana suoritetuista rakentamispalveluista aiheutuneet palkkakustannukset eivät ylitä 30 500 euroa. Tätä rajaa ei kuitenkaan sovelleta, jos elinkeinonharjoittaja on myynyt rakentamispalveluja ulkopuolisille tai harjoittanut 31 §:ssä tarkoitettua toimintaa rakentamispalvelun valmistumisajankohtana.

63 a §

Pykälän 1 momenttia ei sovelleta siltä osin kuin 1 ja 2 momentissa tarkoitettu Suomeen tapahtuva myynti on enintään 35 000 euroa kalenterivuodessa ilman veron osuutta, lukuun ottamatta 5 ja 6 momentissa tarkoitettua myyntiä, jos tällaisen myynnin yhteismäärä on edellisenä vuotena ollut enintään 35 000 euroa.

70 b §

Veroa ei suoriteta matkatavaroissa mukaan otettavien tavaroiden myynnistä matkustajal-

le, jonka kotipaikka ei ole Yhteisössä eikä Norjassa, jos hänen selvitetään, siten kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään, vienneen tavarat käyttämättöminä Yhteisöstä myyntikuukautta seuraavien kolmen kuukauden kuluessa ja jos matkustajalta peritty vastike on vähintään 40 euroa.

Veroa ei suoriteta tavarahan tai tavannukaisesti kokonaisuuden muodostavan tavararyhmän myynnistä henkilölle, jonka kotipaikka on Norjassa ja joka on välittömästi myyntiin liittyen vienyt tavarat matkatavarana Norjaan ja maksanut siellä arvonlisäveron maahantuonnin yhteydessä. Edellytyksenä on lisäksi, että tavarahan tai tavararyhmän myyntihinta ilman veroa on vähintään 170 euroa.

80 a §

Ulkomaan valuutassa ilmaistu rahamäärä muunnetaan euroiksi käyttämällä 15 tai 16 §:ssä tarkoitettuna ajankohtana viimeisintä liikepankin julkaisemaa myyntikurssia. Ratkaiseva ajankohta on kuitenkin laskutus- tai kertymisajankohta, jos vero kohdistetaan 13 luvun säännösten perusteella laskutus- tai kertymiskuukaudelle.

94 §

Verotonta on seuraavien tavaroiden maahantuonti:

22) 129 §:n 1 momentissa tarkoitettut Euroopan yhteisöjen viralliseen käyttöön hankitut tavarat, jos tavarahan maahantuonnista suoritettavan veron peruste lisättyä arvonlisäveron osuudella olisi vähintään 80 euroa.

95 §

Yhteisön ulkopuolelta Suomeen saapuva matkustaja saa verotta tuoda henkilökohtaisia matkatavaroita enintään 175 euron arvosta, ei kuitenkaan alkoholi- ja alkoholijuomaveroista annetussa laissa tarkoitettua olutta enempää kuin 16 litraa. Tähän arvoon ei sisällytetä 2 momentissa tarkoitettuja tuotteita eikä henkilökohtaisia tavaroita, jotka Suomeen palaava henkilö jälleentuo tai tänne saapuva matkustaja tuo väliaikaisesti henkilökohtaiseen tai perheensä käyttöön matkan

ajaksi.

126 §

Jos palautushakemus koskee koko kalenterivuotta tai sen loppuosaa, palautusta ei makseta, jos palautettava määrä on alle 25 euroa. Muussa tapauksessa palautusta ei makseta, jos palautettava määrä on alle 200 euroa.

127 §

Palautuksen edellytyksenä on, että yksittäisen tavarahan tai palvelun verollinen ostohinta on vähintään 170 euroa.

129 §

Palautuksen edellytyksenä on, että tavarahan tai palvelun verollinen ostohinta tai maahantuonnista suoritettavan veron peruste lisättyä arvonlisäveron osuudella on vähintään 80 euroa.

168 a §

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt ilman pätevää syytä yhteenvetoilmoituksen antamisen taikka antanut ilmoituksen vaillinaisena tai virheellisenä, verovirasto voi määrätä verovelvollisen maksettavaksi laiminlyöntimaksua vähintään 80 euroa ja enintään 1 700 euroa.

174 §

Edellä 12 §:n perusteella verovelvollinen sekä sellainen verovelvollinen, jonka myyntien yhteismäärä ei ylitä 3 §:ssä tarkoitettua euromääräistä rajaa, poistetaan rekisteristä verovelvollisen tätä koskevan vaatimuksen tekemisestä lukien.

182 §

Jos veroa ei voida edellä tarkoitettulla tavalla korottaa, verovirasto voi määrätä maksettavaksi enintään 15 000 euron suuruisen veronkorotuksen. Veronkorotuksen määrääminen edellyttää tällöin, että verovelvollinen on todistettavasti lähetetystä kehotuksesta huo-

limatta laiminlyönyt rekisteri- tai veroilmoituksen antamisen tai antanut ilmoituksen olennaisesti puutteellisenä tai virheellisenä eikä laiminlyönti ole olosuhteisiin nähden tai muutoin vähäinen. Verovirasto voi määrätä veronkorotuksen maksettavaksi ilmoittamisvelvollisuuden törkeän laiminlyönnin johdosta silloinkin, kun se on toimittanut maksuunpanon arvioimalla ja oikaissut maksuunpanon myöhemmin toimitetun selvityksen perusteella sellaiseksi, että maksuunpanoa ei toimiteta.

209 c §

Edellä 43 a ja 43 c §:ssä tarkoitettun sijotuskullan myyjän on tunnistettava asiakas ai-

na, kun yhden liiketoimen tai toisiinsa kytkeytyneiden liiketoimien yhteenlaskettu arvo on vähintään 15 000 euroa. Myyjän on käytettävissä olevin keinoin tunnistettava myös henkilö, jonka lukuun edellä tarkoitettu asiakas todennäköisesti toimii.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2002.

Lakia sovelletaan, jos tavara on toimitettu tai palvelu suoritettu, yhteisöhankinta on tehty, maahan tuodusta tavarasta veron suorittamisvelvollisuus on syntynyt taikka tavara tai palvelu on otettu omaan käyttöön lain tultua voimaan.

21.

Laki

ulkomaanliikenteessä olevissa matkustaja-aluksissa myytävien tavaroiden verottamisesta eräissä tapauksissa annetun lain 5 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan ulkomaanliikenteessä olevissa matkustaja-aluksissa myytävien tavaroiden verottamisesta eräissä tapauksissa 13 päivänä kesäkuuta 1969 annetun lain (397/1969) 5 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1267/1996, seuraavasti:

5 §

Tämän lain nojalla suoritettavia veroja ja maksuja ei kanneta aluksen matkustajien tarvetta vastaavasta määrästä alkoholijuomia, olutta, tupakkavalmisteita, suklaata ja muita makeisia, hajusteita, kosmeettisia tuotteita ja toaletti- ja muokkavalmisteita eikä aluksen matkustajien

tarvetta vastaavasta määrästä muita tavaroita, joiden yksikköhinta alukselle toimitettaessa ei ylitä 65 euroa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2002.

22.

Laki**valmisteverotuslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun valmisteverotuslain (1469/1994) 16 §:n 7 a kohta, 32 §:n 1 momentin 1 kohta, 33 § ja 40 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 16 §:n 7 a kohta laissa 1265/1996 ja 33 § laissa 1016/1998, seuraavasti:

16 §

Verottomia ovat:

7 a) sen mukaan kuin asetuksella säädetään, tuotteet, jotka luovutetaan Euroopan yhteisöjen Suomessa sijaitsevalle toimielimelle viralliseen käyttöön, jos tuotteiden verollinen hankintahinta on yhteensä vähintään 80 euroa, sekä tuotteet, jotka toimitetaan Euroopan yhteisöjen toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevalle toimielimelle vastaavin edellytyksin kuin verottomuus myönnetään sijaintijäsenvaltiossa;

32 §

Valmisteveroa voidaan korottaa (*veronkorotus*):

1) jos verovelvollinen on ilman pätevää syytä antanut veroilmoituksen tai muun tiedon tai asiakirjan säädetyn määräajan jälkeen, vähintään 10 eurolla ja enintään 2 500 eurolla, ja jos veroilmoitus, muu tieto tai asiakirja on annettu vasta kehotuksen jälkeen tai jos niissä on vähäinen puutteellisuus eikä verovelvollinen ole noudattanut kehotustensa korjaamiseen, enintään 3 500 eurolla;

33 §

Jos 32 §:n 1 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettu menettely koskee valmisteverotusta, jossa veroa ei määrätä maksettavaksi tai jossa veron määrä on vähäinen eikä veronkorotusta ole määrätty taikka jos tässä laissa tai asianomaisessa valmisteverolaissa tai näiden nojalla annetussa valtioneuvoston asetuksessa tai näihin säännöksiin perustuvassa tulliviranomaisen päätöksessä tai määräyksessä tarkoitettu ilmoittamisvelvollisuus tai muu velvollisuus on laiminlyöty, voidaan määrätä virhemaksua vähintään 20 euroa ja enintään 5 000 euroa.

Jos valmisteveron palautuksen saamiseksi on annettu puutteellisia tai vääriä tietoja, voidaan määrätä virhemaksua vähintään 20 euroa ja enintään 8 000 euroa.

40 §

Valmistevero määrätään kunkin verotuspäätöksen osalta täysin euroin jättämällä ylimenevät sentit lukuun ottamatta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

23.

Laki**nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1472/1994) 8 §:n 2 momentti, 9 a §:n 3 momentti, 10 a §:n 1 ja 2 momentti sekä lain liitteenä oleva verotaulukko,

sellaisina kuin niistä ovat 9 a §:n 3 momentti laissa 921/1997, 10 a §:n 1 ja 2 momentti laissa 1159/1998 ja lain liitteenä oleva verotaulukko laissa 509/1998, seuraavasti:

8 §

Tunnistettavaksi tekemisen laiminlyömisestä voidaan kantaa erillistä virhemaksua vähintään 10 prosenttia kantamatta jätettävän valmisteveron määrästä kuitenkin enintään 80 000 euroa.

9 a §

Palautusta ei suoriteta, jos muulle kuin kalastusalukselle palautettavaksi pyydetty veron määrä on alle 330 euroa.

10 a §

Sillä, joka harjoittaa ammattimaisesti kas-

vihuoneviljelyä, on oikeus hakemuksesta saada takaisin ammattimaiseen kasviuoneviljelyyn käyttämästään kevyestä polttoöljystä suoritettua valmisteveroa 3,4 senttiä litralta ja raskaasta polttoöljystä 1,4 senttiä kilolta.

Hakemus on tehtävä kasviuoneviljelmän sijaintipaikan piiritullikamarille. Palautusta voi hakea kalenterivuoden tai erikseen tammi-kesäkuun ja erikseen heinä-joulukuun aikana käytetystä kevyestä tai raskaasta polttoöljystä. Palautusta on haettava viimeistään kuuden kuukauden kuluessa edellä mainitun ajanjakson päättymisestä. Veronpalautusta ei suoriteta, jos palautettavan veron määrä on alle 580 euroa.

VEROTAULUKKO

Tuote	Tuote-ryhmä	Perusvero	Lisävero	Huoltovarmuusmaksu
Lyijytön moottoribensiini snt/l				
— peruslaatu	1	52,03	4,02	0,68
— reformuloitu	2	51,19	4,02	0,68
Lyijyllinen moottoribensiini snt/l				
— peruslaatu	3	59,61	4,02	0,68
— reformuloitu	4	58,76	4,02	0,68
Moottoribensiinin sekoitus snt/l				
— peruslaatu	5	55,82	4,02	0,68
— reformuloitu	6	54,98	4,02	0,68
Dieselöljy snt/l				
— peruslaatu	7	28,02	4,52	0,35
— rikitön laatu	8	25,50	4,52	0,35
Kevyt polttoöljy snt/l	9	1,83	4,54	0,35
Raskas polttoöljy snt/kg	10	—	5,40	0,28

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

24.

Laki

sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain 8 b §:n ja lain liitteenä olevan verotaulukon muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1260/1996) 8 b §:n 1 momentti ja lain liitteenä oleva verotaulukko, sellaisina kuin ne ovat laissa 510/1998, seuraavasti:

8 b §

Milloin yrityksen tilikauden aikana tässä laissa tarkoitetuista tuotteista ja kevyestä ja raskaasta polttoöljystä maksamat sekä sanottuna aikana hankkimien vastaavien tuotteiden hankintahintaan sisältyneet valmisteverot (*maksettujen valmisteverojen määrä*) ovat enemmän kuin 3,7 prosenttia yrityksen jalostusarvosta, yrityksellä on oikeus ylimenevältä osalta hakea takaisin 85 prosenttia tuotteis-

ta maksettujen tai niiden hankintahintaan sisältyneiden valmisteverojen määrästä (veronpalautus). Näin lasketusta veronpalautuksesta maksetaan kuitenkin vain 50 000 euroa ylittävä osuus. Veronpalautus saa olla enintään tässä laissa tarkoitetuista tuotteista maksettujen tai sanottujen tuotteiden hankintahintaan sisältyneiden valmisteverojen määrä.

VEROTAULUKKO

Tuote	Tuote-ryhmä	Perusvero	Lisävero	Huoltovarmuusmaksu
Sähkö snt/kWh				
— veroluokka I	1	—	0,69	0,013
— veroluokka II	2	—	0,42	0,013
Kivihiili, kivihiilibriketit, kivihiilestä valmistetut kiinteät polttoaineet €/t	3	—	41,37	1,18
Polttoturve €/MWh	4	—	1,51	—
Maakaasu, kaasumainen snt/nm ³	5	—	1,73	0,084
Mäntyöljy snt/kg	6	5,40	—	—

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
mikuuta 2002.

25.

Laki

virvoitusjuomaverosta annetun lain 4 §:n ja lain liitteenä olevan virvoitusjuomaverotaulukon muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan virvoitusjuomaverosta 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1474/1994) 4 §:n 1 ja 2 momentti sekä lain liitteenä oleva virvoitusjuomaverotaulukko, sellaisena kuin niistä viimeksi mainittu on laissa 1087/2000, seuraavasti:

4 §

Virvoitusjuomaveron lisäveroa on suoritettava vähittäismyyntipäällyksissä olevista virvoitusjuomaverotaulukon tuoteryhmiin 4, 5, 9 ja 12 kuuluvista juomista 67 senttiä litralta. Vähittäismyyntinä pidetään tässä lainkohdassa myös anniskelua.

Jos verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että vähittäismyyntipäällyks kuuluu ympä-

ristöministeriön hyväksymään, panttiin perustuvaan päällysten kierrätysjärjestelmään:

- 1) lisäveroa ei ole suoritettava, jos vähittäismyyntipäällyks on uudelleen täytettävä;
- 2) lisäveroa on suoritettava 16 senttiä litralta, jos vähittäismyyntipäällyks on raaka-aineena hyödynnettävä.

VEROTAULUKKO

Tullitariffin nimike	Tuote	Tuote- ryhmä	Veron määrä
2009	Käymättömät ja lisättyä alkoholia sisältämättömät hedelmämehut (myös rypäleen puristemehu ”grape must”) ja kasvismehut, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät: (alkoholipitoisuus enintään 0,5 tilavuusprosenttia)	1	4,5 snt/l
2106:stä	Muualle kuulumattomat elintarvikevalmisteet: — alkoholia sisältämättömät tai enintään 1,2 tilavuusprosenttia alkoholia sisältävät tuotteet, jotka soveltuvat käytettäväksi virvoitusjuomien valmistukseen: — — kiinteässä muodossa olevat juoma-ainekset	2	34 snt/kg
	— — muut	3	4,5 snt/l
2201:stä	Vesi, myös luonnon tai keinotekoinen kivennäisvesi ja hiilihapotettu vesi, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältämätön tai maustamaton; jää ja lumi: — keinotekoinen kivennäisvesi, hiilihapoton ja hiilihapotettu, ei kuitenkaan luonnon kivennäisvesi eikä muu luonnosta sellaiseenaan saatava vesi, joihin on lisätty ainoastaan hiilidioksidia	4	4,5 snt/l
2202:stä	Vesi, myös kivennäisvesi ja hiilihapotettu vesi, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä tai maustettu, ja muut alkoholittomat juomat, ei kuitenkaan nimikkeen 2009 hedelmä- tai kasvismehut: (alkoholipitoisuus enintään 0,5 tilavuusprosenttia) — nimikkeiden 0401—0404 tuotteisiin perustumattomat tuotteet: — — hiilihappoa sisältävät	5	4,5 snt/l
	— — muut	6	4,5 snt/l
2204:stä	Tuoreista rypäleistä valmistettu viini, myös väkevöity viini; rypäleen puristemehu (grape must), muu kuin nimikkeeseen 2009 kuuluva: (alkoholipitoisuus yli 0,5 tilavuusprosenttia) — alkoholipitoisuus enintään 1,2 tilavuusprosenttia	7	4,5 snt/l
2206:stä	Muut käymisen avulla valmistetut juomat (esim. siideri, päärynäviini ja sima); käymisen avulla valmistettujen juomien sekoitukset sekä käymisen avulla valmistettujen juomien ja alkoholittomien juomien sekoitukset, muualle kuulumattomat: (alkoholipitoisuus yli 0,5 tilavuusprosenttia) — alkoholipitoisuus enintään 1,2 tilavuusprosenttia, ei kuitenkaan oluen ja alkoholittomien juomien sekoitukset	8	4,5 snt/l
2208:stä	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus pienempi kuin 80 tilavuusprosenttia; väkevät alkoholijuomat, liköörit ja muut alkoholipitoiset juomat: (alkoholipitoisuus yli 0,5 tilavuusprosenttia) — juomat, alkoholipitoisuus enintään 1,2 tilavuusprosenttia: — — hiilihapotetut	9	4,5 snt/l
	— — muut	10	4,5 snt/l

3302:sta	Hyvänhajuisten aineiden seokset sekä yhteen tai useampaan tällaiseen aineeseen perustuvat seokset (myös alkoholiliuokset), jollaisia käytetään raaka-aineena teollisuudessa; muut hyvänhajuisiin aineisiin perustuvat valmisteet, jollaisia käytetään juomien valmistukseen: — jollaisia käytetään elintarvike- tai juomateollisuudessa: — — jollaisia käytetään juomateollisuudessa, alkoholipitoisuus enintään 1,2 tilavuusprosenttia	11	4,5 snt/l
3824:stä	Valmistetut sitomisaineet valumuotteja ja –sydämiä varten; kemialliset tuotteet ja kemian- tai siihen liittyvän teollisuuden valmisteet (myös jos ne ovat luonnontuotteiden seoksia), muualle kuulumattomat; kemian- tai siihen liittyvän teollisuuden jätetuotteet, muualle kuulumattomat: — juomien valmistukseen soveltuvat kivennäissuolaliuokset	12	4,5 snt/l

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

26.

Laki

alkoholi- ja alkoholijuomaverosta annetun lain 7 §:n ja lain liitteenä olevan verotaulukon muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan alkoholi- ja alkoholijuomaverosta 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1471/1994) 7 §:n 1 ja 2 momentti ja lain liitteenä oleva verotaulukko, sellaisena kuin niistä viimeksi mainittu on laissa 1026/1997, seuraavasti:

7 §

Lisäveroa on suoritettava vähittäismyyntipäällyksissä olevista alkoholijuomista 67 senttiä litralta. Vähittäismyyntinä pidetään tässä lainkohdassa myös anniskelua.

Jos verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että vähittäismyyntipäällys kuuluu ympä-

ristöministeriön hyväksymään, panttiin perustuvaan päällysten kierrätysjärjestelmään:

1) lisäveroa ei ole suoritettava, jos vähittäismyyntipäällys on uudelleen täytettävä;

2) lisäveroa on suoritettava 16 senttiä litralta, jos vähittäismyyntipäällys on raaka-aineena hyödynnettävä.

VEROTAULUKKO

Etyylialkoholipitoisuus tilavuusprosentteina	Tuote- ryhmä	Veron määrä
<i>Olut</i>		
yli 0,5 mutta enintään 2,8	11.	1,68 senttiä senttilitralla etyylialkoholia
yli 2,8	12.	28,59 senttiä senttilitralla etyylialkoholia
<i>Viinit</i>		
yli 1,2 mutta enintään 2,8	21.	4,54 senttiä litralta valmista alkoholijuomaa
yli 2,8 mutta enintään 5,5	22.	134,55 senttiä litralta valmista alkoholijuomaa
yli 5,5 mutta enintään 8,0	23.	185,00 senttiä litralta valmista alkoholijuomaa
yli 8,0	24.	235,46 senttiä litralta valmista alkoholijuomaa
<i>Väli tuotteet</i>		
yli 1,2 mutta enintään 15	31.	428,88 senttiä litralta valmista alkoholijuomaa
yli 15 mutta enintään 22	32.	706,39 senttiä litralta valmista alkoholijuomaa
<i>Etyylialkoholi</i>		
tullitariffin nimikkeeseen 2208 kuuluvat tuotteet:		
— yli 1,2 mutta enintään 2,8	41.	1,68 senttiä senttilitralla etyylialkoholia
— yli 2,8 mutta enintään 10	42.	44,57 senttiä senttilitralla etyylialkoholia
— yli 10	43.	50,46 senttiä senttilitralla etyylialkoholia
muut	44.	50,46 senttiä senttilitralla etyylialkoholia

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
mikuuta 2002.

27.

Laki**tupakkaverolain liitteenä olevan verotaulukon muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tupakkaverosta 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1470/1994) liitteenä oleva verotaulukko, sellaisena kuin se on laissa 1226/1999, seuraavasti:

VEROTAULUKKO

Tuote	Tuote-ryhmä	Euroa/yksikkö	Prosenttia vähittäismyyntihinnasta
Savukkeet	1	15,13/1000 kpl	50,0
Sikarit ja pikkusikarit	2	—	22,0
Piippu- ja savuketupakka	3	3,62/kg	48,0
Savukkeiksi käärittävä hienoksi leikattu tupakka	4	3,62/kg	50,0
Savukepaperi	5	—	60,0
Muu tupakkaa sisältävä tuote	6	—	60,0

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

28.

Laki**jäteverolain 4 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun jäteverolain (495/1996) 4 §:n § 1 momentti seuraavasti:

4 §

Veroa on suoritettava 15,14 euroa tonnilta jätettä, joka toimitetaan kaatopaikalle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

29.

Laki**öljyjättemaksusta annetun lain 4 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan öljyjättemaksusta 5 päivänä joulukuuta 1986 annetun lain (894/1986) 4 §, sellaisena kuin se on laissa 985/1989, seuraavasti:

4 §
 Öljyjättemaksua on suoritettava 4,2 senttiä kilolta. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

30.

Laki**autoverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun autoverolain (1482/1994) 6 §:n 1 momentti, 11 §:n 5 momentti, 16 ja 20 §, 25 §:n 1 momentin johdantokappale, 28 §:n 1 momentti, 51 §:n 1 ja 2 momentti sekä 64 §, sellaisina kuin niistä on 16 § osaksi laissa 1160/1998, seuraavasti:

6 §
 Autoveroa suoritetaan auton verotusarvon määrä vähennettynä 770 eurolla. Veron määrä on kuitenkin aina vähintään 50 prosenttia auton verotusarvosta.

11 §
 Verotusarvoon ei kuitenkaan lueta ajoneuvon tavanomaisen myyntikunnostuksen arvoa eikä tämän yhteydessä ajoneuvon lisättyjen enintään 80 euron arvoisten varusteiden arvoa. Ajoneuvon rekisteröintimaksua ja maksua rekisterikilvistä ei lueta verotusarvoon.

16 §
 Auton verotusarvosta vähennetään 70 euroa, jos auto on varustettu takalasin huurteenpoistolaitteella ja valonheitinten pesulait-

teella.
 Vähäpäästöisen ottomoottorilla varustetun henkilöauton verotusarvosta vähennetään 760 euroa. Vähennys myönnetään myös ulkomailla ensimmäisen kerran rekisteriin merkitystä ottomoottorilla varustetusta henkilöautosta, joka täyttää vähäpäästöisyydelle asetettavat vaatimukset ja jonka laitteiston toimintakunnosta esitetään selvitys. Vähennystä ei myönnetä ajoneuvosta, jonka verotusarvo on määrätty 25 a §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa tai muutoin siten, että vähennys on jo otettu huomioon. Valtioneuvoston asetuksella säädetään, milloin ajoneuvoa on pidettävä vähäpäästöisenä.

20 §
 Ulkomaan valuutassa ilmaistut rahamäärät muunnetaan euroiksi käyttämällä autoveroilmoituksen antamisajankohtaa välittömästi edeltäneen kalenterikuukauden toiseksi vii-

meisen keskiviikon myyntikurssia tai muuta tullihallituksen vahvistamaa muuntokurssia, jota autoveroilmoituksen antamispäivänä sovelletaan maahan tuodun tavaran tullausarvoa määritettäessä. Jos autoveroilmoitusta ei ole tehty, käytetään sitä kurssia, jota olisi sovellettu ajankohtana, jona ilmoitus olisi viimeistään pitänyt tehdä.

25 §

Maahan muuttavan henkilön muuton yhteydessä tuoman yhden yksityistalouteen kuuluvan verollisen ajoneuvon veroa alennetaan enintään 13 450 euroa ehdolla, että

28 §

Autosta, joka sitä ensi kertaa rekisteröitäessä merkitään käytettäväksi luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun lain (343/1991) 2 §:n 5 kohdassa tarkoitettuun tilausliikenteeseen ja jota sen omistaja pääasiallisesti käyttää tällaiseen liikenteeseen, autoveroa alennetaan enintään 9 600 eurolla.

51 §

Milloin autoa ensi kertaa rekisteröitäessä sen omistajaksi tai haltijaksi on rekisteröity sellainen invalidi, jonka liikunta- tai näkövammasta aiheutuva pysyvä haitta-aste on vähintään 80 prosenttia ja jonka henkilökohtaiseen käyttöön auto tulee, tai sellainen invalidi, jonka pysyvä haitta-aste on vähintään 60 prosenttia ja jolle auton hankinta on hänen toimensa, työnsä tai ammattiin valmistumista varten tapahtuvan opiskelun hoitamiseksi olennaisen tarpeellinen, Helsingin piiritullikamarin on hakemuksesta määrättävä asettamallaan ehdoilla valtion varoista maksettavaksi takaisin vero, kuitenkin enintään 3 770

euroa. Milloin hakija ajokortissa olevalla merkinnällä tai muutoin luotettavasti osoittaa, että hänen on käytettävä automaattivaihteista autoa, veroa palautetaan edellä mainituin edellytyksin enintään 4 980 euroa. Jos auto on ollut haltijan käytössä, vero palautetaan vasta, kun haltija on merkitty auton omistajaksi. Hakemus voidaan tehdä ennen kuin hakija on rekisteröity auton omistajaksi, mutta se on tehtävä 6 kuukauden kuluessa siitä, kun hakija on merkitty rekisteriin auton omistajaksi, uhalla, että oikeus palautuksen saamiseen on menetetty.

Milloin autoa ensi kertaa rekisteröitäessä sen omistajaksi tai haltijaksi on rekisteröity sellainen invalidi, jonka liikuntakyky on alaraajan tai alaraajojen puuttumisen tahi toiminnan vajavuuden vuoksi siten alentunut, että hänen pysyvä haitta-asteensa on vähintään 40 prosenttia, Helsingin piiritullikamarin on hakemuksesta 1 momentissa säädetyillä ehdoilla määrättävä valtion varoista maksettavaksi takaisin 60 prosenttia verosta, kuitenkin enintään 2 460 euroa. Palautusta myönnetään vain autosta, jonka hankinta on invalidille hänen toimensa, työnsä tai ammattiin valmistumista varten tapahtuvan opiskelun hoitamiseksi olennaisen tarpeellinen. Hakemus voidaan tehdä ennen kuin hakija on rekisteröity auton omistajaksi, mutta se on tehtävä viimeistään 1 momentissa säädetyssä ajassa.

64 §

Vero määrätään ja maksetaan kunkin verotuspäätöksen osalta täysin euroin jättämällä yli menevät sentit lukuun ottamatta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2002.

31.

Laki**moottoriajoneuvoverosta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan moottoriajoneuvoverosta 30 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (722/1966) 5 §:n 1 momentti, 12 §, 13 §:n 1 momentti ja 16 §,

sellaisina kuin ne ovat, 5 §:n 1 momentti laeissa 1168/1990, 1546/1992 ja 1161/1998, 12 § laissa 737/1984, 13 §:n 1 momentti laissa 1538/1995 sekä 16 § laeissa 435/1986 ja 339/1993, seuraavasti:

5 §

Varsinainen ajoneuvovero on kokonaan tai osaksi muuta käyttövoimaa tai polttoainetta kuin moottoribensiiniä käyttämään tarkoitettua ajoneuvosta:

1) henkilöautosta ja kaksikäyttöautosta kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 25,20 euroa ja muusta kuin edellä mainitusta pakettiautosta kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 4,56 euroa;

1 a) matkailuautosta ja huoltoautosta kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 4,56 euroa;

2) muusta kuin 3 kohdassa tarkoitettua kaksiakselisesta kuorma- ja erikoisautosta kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 4,56 euroa 14 000 kilogramman kokonaispainoon saakka ja kultakin tämän painon ylittävältä 100 kilogramman kokonaispainon määrältä tai sen osalta 9,12 euroa;

3) kaksiakselisesta kuorma-autosta, joka on hyväksytty ja jota käytetään puoliperävaunun vetoon, kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 8,64 euroa ja kaksiakselisesta kuorma-autosta, joka on hyväksytty ja jota käytetään varsinaisen perävaunun vetoon, kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 9,12 euroa;

4) muusta kuin 5 kohdassa tarkoitettua telirakenteisesta kuorma- tai erikoisautosta ja kolme- tai useampiakselisesta kuorma- ja erikoisautosta kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 6,00 euroa 19 000 kilogramman kokonaispainoon

saakka ja kultakin tämän ylittävältä 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 10,56 euroa;

5) telirakenteisesta kuorma-autosta, joka on hyväksytty ja jota käytetään puoliperävaunun vetoon, kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 8,04 euroa ja telirakenteisesta kuorma-autosta samoin kuin kolme- tai useampiakselisesta kuorma-autosta, joka on hyväksytty ja jota käytetään varsinaisen perävaunun vetoon, kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 9,12 euroa.

12 §

Jos moottoriajoneuvo verovuoden aikana poistetaan moottoriajoneuvorekisteristä, maksettakoon suoritettua ajoneuvoverosta takaisin määrä, joka ylittää sen kuukauden loppuun lasketun veron, minkä kuluessa ajoneuvon rekisterikilvet on annettu takaisin viranomaiselle. Jos verovuodelta takaisin maksettava vero on pienempi kuin 17 euroa, veroa ei makseta takaisin.

13 §

Kuorma-autosta suoritettua ajoneuvoveroa palautetaan 50 euroa jokaiselta kansainvälisen kuljetuksen osana olevalta Suomessa tapahtuneelta kuorma-auton rautatiekuljetukselta, jonka alkua- ja päätepuoleiden välimatka on suoraan mitattuna vähintään 100 kilometriä. Palautuksen suorittaa hakemuksesta Ajoneuvohallintokeskus.

16 §

Lisävero on niistä ajoneuvoista, joista on suoritettava varsinaista ajoneuvoveroa, tuo vero kaksikymmenkertaisena. Jos ajoneuvosta ei ole suoritettava varsinaista ajoneuvoveroa, lisävero on ajoneuvon laadun mukaan 5 §:ssä säädettyjen perusteiden mukaisesti laskettu määrä kaksikymmenkertaisena, kuitenkin vähintään 840 euroa. Linja-auton ja liikennetraktorin lisävero on 10 000 euroa. Lisäveroa alennetaan ajoneuvosta verokau-

den aikana polttoainemaksusta annetun lain (337/1993) nojalla maksuun pannun polttoainemaksun määrällä, enintään kuitenkin lisäveron alentamattomalla määrällä.

Traktorista suoritettava päivämaksu on 5 euroa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2002.

32.

Laki**polttoainemaksusta annetun lain 5 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan polttoainemaksusta 13 päivänä huhtikuuta 1993 annetun lain (337/1993) 5 §, sellaisena kuin se on laissa 234/1998, seuraavasti:

5 §

Polttoainemaksun määrä

Polttoainemaksun määrä on henkilöautosta 168 euroa päivältä, pakettiautosta 252 euroa

päivältä, linja-autosta 336 euroa päivältä ja kuorma-autosta 504 euroa päivältä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2002.

33.

Laki**ajoneuvoverosta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ajoneuvoverosta 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1111/1996) 6 §, 7 §:n 2 momentti ja 7 a §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 7 §:n 2 momentti ja 7 a §:n 2 momentti laissa 921/1998, seuraavasti:

6 §

Ajoneuvoveron määrä

Ajoneuvoveron määrä on 84 euroa ajoneu-

vosta, joka on otettu käyttöön ennen 1 päivää tammikuuta 1994, ja 117 euroa ajoneuvosta, joka on otettu käyttöön mainittuna päivänä tai sen jälkeen.

7 §

Veron kantaminen

Jos ensimmäistä kertaa rekisteröitävää, uudelleen rekisteröitävää tai verokauden aikana veronalaiseksi muutettua ajoneuvoa koskeva verovelvollisuus alkaa kesken verokautta, verosta kannetaan vain se suhteellinen osa, joka vastaa koko verokaudesta verovelvollisuuden alkaessa jäljellä olevaa aikaa päivinä laskettuna. Veroa kannetaan kuitenkin vähintään 17 euroa.

7 a §

Veron palauttaminen ja perittävän veron määrän alentaminen

Veroa palautetaan se suhteellinen osa, joka vastaa verokaudesta jäljellä olevaa aikaa päivinä laskettuna rekisterikilpien palautuspäivää, rekisteristä poistopäivää tai verovapauden edellytysten ilmenemispäivää seuraavasta päivästä alkaen. Jos palautettava määrä on pienempi kuin 17 euroa, sitä ei makseta takaisin.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2002.

34.**Laki****veronkantolain 25 §:n 2 momentin kumoamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan 11 päivänä elokuuta 1978 annetun veronkantolain (611/1978) 25 §:n 2 momentti.

2 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2002.

35.

Laki**veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 2 ja 4 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan veronlisäyksestä ja viivekorosta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1556/1995) 2 §:n 1 momentti ja 4 §, sellaisina kuin ne ovat laissa 1030/1997, seuraavasti:

2 §

Veronlisäys

Oma-aloitteisesti suoritettavan veron maksamatta jättämisen tai maksun viivästymisen vuoksi sekä jälkiverotuksen toimittamisen yhteydessä lasketaan verolle veronlisäys. Se on määrältään valtiovarainministeriön asetuksella vuosittain vahvistettu viivästyskoron viitekorko lisättynä seitsemällä prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 3 euroa.

4 §

Viivekorko

Maksuunpannulle ja maksettavaksi erään-
tyneelle maksamattomalle verolle lasketaan
viivekorko, joka on määrältään valtiovarain-
ministeriön vuosittain vahvistama viivästys-
koron viitekorko lisättynä seitsemällä pro-
senttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 3 euroa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2002.

Lain voimaantuloa edeltäviltä vuosilta
muutoin kuin oma-aloitteisesti suoritettavien
verojen jälkiverotuksen yhteydessä 2 §:ssä
tarkoitettu veronlisäys lasketaan lain voi-
maan tullessa voimassa olleiden säännösten
mukaisesti.

Helsingissä 8 päivänä kesäkuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

*Liite
Rinnakkaistekstit*

1.

Laki

tuloverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 125 § ja *muutetaan* 48 §:n 1 momentin 2 kohta, 53 §:n 8 kohta, 55 §:n 4 momentti, 57 §, 71 §:n 3 momentti, 73 §:n 2 momentin suomenkielinen sanamuoto, 80 §:n 2 kohta, 88 §, 92 §:n 23 kohta, 93 §:n 1 ja 4 momentti, 94 §:n 3 momentti, 95 §:n 1 momentin 1 kohta, 96 §:n 2—5 momentti, 97 §:n 2—4 momentti, 98 §, 100 §:n 2 momentti, 101 §:n 2 momentti, 104 §:n 1 momentti, 105 §, 105 a §:n 2 momentti, 106 §, 115 §:n 3 momentti, 116 b §, 116 c §:n 1 ja 3 momentti, 126 §:n 1 momentti, 127 §, 128 §:n 1 momentti, 130 §, 131 §:n 1 momentti ja 143 §:n 5 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 53 §:n 8 kohta ja 93 §:n 4 momentti laissa 1170/1998, 71 §:n 3 momentti laissa 1086/2000, 92 §:n 23 kohta laissa 1263/1997, 93 §:n 1 momentti laissa 468/2000, 95 §:n 1 momentin 1 kohta ja 105 a §:n 2 momentti laissa 1165/2000, 96 §:n 2—5 momentti ja 143 §:n 5 momentti laissa 1218/1999, 101 §:n 2 momentti laissa 1126/1996, 130 § osaksi viimeksi mainitussa laissa, 105 § laissa 1465/1994 sekä 116 b § ja 116 c §:n 1 ja 3 momentti laissa 229/1999, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

48 §

Verovapaat luovutusvoitot

Omaisuu-
den luovutuksesta saatu voitto ei ole veronalaista tuloa, jos verovelvollinen luovuttaa

2) omassa tai perheensä käytössä ollutta tavanomaista koti-irtaimistoa siltä osin kuin tällaisen omaisuuden luovutuksista verovuonna saadut luovutusvoitot ovat yhteensä enintään 30 000 markkaa;

2) omassa tai perheensä käytössä ollutta tavanomaista koti-irtaimistoa siltä osin kuin tällaisen omaisuuden luovutuksista verovuonna saadut luovutusvoitot ovat yhteensä enintään 5 000 euroa;

53 §

Eräät verovapaat pääomatulot

Veronalaista tuloa ei ole:

8) luonnolliselle henkilölle tai kuolin-

8) luonnolliselle henkilölle tai kuolin-

pesälle muuhun kuin tulonhankkimistoimintaan liittyvien valuuttakurssivoittojen yhteismäärä enintään 3 000 markkaan asti vuodessa.

pesälle muuhun kuin tulonhankkimistoimintaan liittyvien valuuttakurssivoittojen yhteismäärä enintään 500 euroon asti vuodessa.

55 §

Metsävähennys

Metsävähennys tehdään verovelvollisen vaatimuksesta, ja hänen tulee sitä vaatiesaan esittää selvitys sen edellytyksistä. Verovuonna tehtävän metsävähennyksen on oltava vähintään 10 000 markkaa.

Metsävähennys tehdään verovelvollisen vaatimuksesta, ja hänen tulee sitä vaatiesaan esittää selvitys sen edellytyksistä. Verovuonna tehtävän metsävähennyksen on oltava vähintään 1 500 euroa.

57 §

Lahjoitusvähennys

Yhteisö saa asetuksella tarkemmin säädettävällä tavalla vähentää tulostaan:

1) vähintään 5 000 markan suuruisen rahalahjoituksen, joka on tehty suomalaisen kulttuuriperinteen säilyttämistä edistävään tarkoitukseen Suomen valtiolle, suomalaiselle yliopistolle tai korkeakoululle taikka sellaiselle verohallituksen nimeämälle suomalaiselle yhdistykselle, laitokselle tai säätiölle, jonka varsinaisena tarkoituksena on suomalaisen kulttuuriperinteen säilyttäminen;

2) vähintään 5 000 markan ja enintään 150 000 markan suuruisen rahalahjoituksen, joka on tehty tiedettä tai taidetta edistävään tarkoitukseen Suomen valtiolle, suomalaiselle yliopistolle tai korkeakoululle taikka sellaiselle verohallituksen nimeämälle suomalaiselle yhdistykselle, laitokselle tai säätiölle, jonka varsinaisena tarkoituksena on tieteen tai taiteen tukeminen.

57 §

Lahjoitusvähennys

Yhteisö saa asetuksella tarkemmin säädettävällä tavalla vähentää tulostaan:

1) vähintään 850 euron suuruisen rahalahjoituksen, joka on tehty suomalaisen kulttuuriperinteen säilyttämistä edistävään tarkoitukseen Suomen valtiolle, suomalaiselle yliopistolle tai korkeakoululle taikka sellaiselle verohallituksen nimeämälle suomalaiselle yhdistykselle, laitokselle tai säätiölle, jonka varsinaisena tarkoituksena on suomalaisen kulttuuriperinteen säilyttäminen;

2) vähintään 850 euron ja enintään 25 000 euron suuruisen rahalahjoituksen, joka on tehty tiedettä tai taidetta edistävään tarkoitukseen Suomen valtiolle, suomalaiselle yliopistolle tai korkeakoululle taikka sellaiselle verohallituksen nimeämälle suomalaiselle yhdistykselle, laitokselle tai säätiölle, jonka varsinaisena tarkoituksena on tieteen tai taiteen tukeminen.

71 §

Verovapaat matkakustannusten korvaukset

Työnantajalta työmatkasta saatuun matkakustannusten korvaukseen rinnastetaan

Työnantajalta työmatkasta saatuun matkakustannusten korvaukseen rinnastetaan

22 §:ssä tarkoitettua yleishyödylliseltä yhteisöltä saatu matkakustannusten korvaus yleishyödyllisen yhteisön hyväksi sen toimeksiannosta tehdystä matkasta silloinkin, kun verovelvollinen ei ole työsuhteessa yleishyödylliseen yhteisöön tai ei muuten saa palkkaa työstä, johon matka liittyy. Tällaisesta matkakustannusten korvauksesta on kuitenkin verovapaata tuloa vain:

1) päiväraha enintään kahdeltakymmeneltä päivältä kalenterivuodessa;

2) majoittumiskorvaus;

3) matkustamiskustannusten korvaus, jota voidaan suorittaa myös verovelvollisen asunnolta tehdystä matkasta 72 §:n 3 momentin estämättä; matkakustannusten korvauksesta muulla kuin julkisella kulkuneuvolla tehdystä matkasta on verovapaata enintään 12 000 markkaa kalenterivuodelta.

22 §:ssä tarkoitettua yleishyödylliseltä yhteisöltä saatu matkakustannusten korvaus yleishyödyllisen yhteisön hyväksi sen toimeksiannosta tehdystä matkasta silloinkin, kun verovelvollinen ei ole työsuhteessa yleishyödylliseen yhteisöön tai ei muuten saa palkkaa työstä, johon matka liittyy. Tällaisesta matkakustannusten korvauksesta on kuitenkin verovapaata tuloa vain:

1) päiväraha enintään kahdeltakymmeneltä päivältä kalenterivuodessa;

2) majoittumiskorvaus;

3) matkustamiskustannusten korvaus, jota voidaan suorittaa myös verovelvollisen asunnolta tehdystä matkasta 72 §:n 3 momentin estämättä; matkakustannusten korvauksesta muulla kuin julkisella kulkuneuvolla tehdystä matkasta on verovapaata enintään 2 000 euroa kalenterivuodelta.

73 §

Verovapaiden korvausten perusteet ja määrä

Verohallitus vahvistaa työnantajalta työmatkasta saadun verovapaan päivärahan ja ateriakorvauksen määrän käyttäen perusteena valtion työmarkkinalaitoksen laskemaa matkakustannusten yhteismäärää. Kotimaan päivärahaa määrättäessä tästä yhteismäärästä vähennetään säästyneiden elantokustannusten osuutena 15 prosenttia. Näin laskettu markkamäärä vähennetään matkakustannusten yhteismäärästä myös ulkomaan päivärahojen määriä vahvistettaessa. Verohallitus vahvistaa verovelvollisen omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta saaman verosta vapaan kilometrikorvauksen määrän valtion työmarkkinalaitoksen laskemaa kilometrikorvauksen enimmäismäärää vastaavaksi.

Verohallitus vahvistaa työnantajalta työmatkasta saadun verovapaan päivärahan ja ateriakorvauksen määrän käyttäen perusteena valtion työmarkkinalaitoksen laskemaa matkakustannusten yhteismäärää. Kotimaan päivärahaa määrättäessä tästä yhteismäärästä vähennetään säästyneiden elantokustannusten osuutena 15 prosenttia. Näin laskettu määrä vähennetään matkakustannusten yhteismäärästä myös ulkomaan päivärahojen määriä vahvistettaessa. Verohallitus vahvistaa verovelvollisen omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta saaman verosta vapaan kilometrikorvauksen määrän valtion työmarkkinalaitoksen laskemaa kilometrikorvauksen enimmäismäärää vastaavaksi.

80 §

Verovapaat vakuutus- ja vahingonkorvaukset

Veronalaisia korvauksia eivät ole:

2) pakollisen tapaturmavahinkoturvan nojalla ennen 1 päivää tammikuuta 1982 sattuneen vakuutustapahtuman perusteella maksettu päiväraha, elinkorko ja huoltoeläke tai niihin liittyvät lisät, myös silloin kun ne on saatu työnantajalta palkkana tai ennakkona, ei kuitenkaan siltä osin kuin elinkoron tai huoltoeläkkeen vuotuinen määrä ylittää 20 000 markkaa;

2) pakollisen tapaturmavahinkoturvan nojalla ennen 1 päivää tammikuuta 1982 sattuneen vakuutustapahtuman perusteella maksettu päiväraha, elinkorko ja huoltoeläke tai niihin liittyvät lisät, myös silloin kun ne on saatu työnantajalta palkkana tai ennakkona, ei kuitenkaan siltä osin kuin elinkoron tai huoltoeläkkeen vuotuinen määrä ylittää 3 400 euroa;

88 §

Lakkoavustus

Veronalaista tuloa ei ole työtaistelun johdosta asianomaiselta työmarkkinajärjestöltä saatu tai muu siihen rinnastettava, päivää kohden enintään 70 markan suuruinen avustus.

88 §

Lakkoavustus

Veronalaista tuloa ei ole työtaistelun johdosta asianomaiselta työmarkkinajärjestöltä saatu tai muu siihen rinnastettava, päivää kohden enintään 12 euron suuruinen avustus.

92 §

Verovapaat sosiaaliedut

Veronalaista tuloa eivät ole:

23) kunnan, muun sosiaali- tai terveydenhuoltoa harjoittavan julkisyhteisön tai yleishyödyllisen yhteisön kehitysvammaiselle, mielenterveyspotilaalle, päihdehuollon asiakkaalle taikka muulle sosiaalihuollon asiakkaalle järjestämästä työ- tai päivätoiminnasta maksettu keskimäärin päivää kohden enintään 50 markan suuruinen toiminta- tai muun niminen avustus, jolla tuetaan asiakkaan hoitoa, kuntoutumista tai yhteiskuntaan sopeutumista;

23) kunnan, muun sosiaali- tai terveydenhuoltoa harjoittavan julkisyhteisön tai yleishyödyllisen yhteisön kehitysvammaiselle, mielenterveyspotilaalle, päihdehuollon asiakkaalle taikka muulle sosiaalihuollon asiakkaalle järjestämästä työ- tai päivätoiminnasta maksettu keskimäärin päivää kohden enintään 9 euron suuruinen toiminta- tai muun niminen avustus, jolla tuetaan asiakkaan hoitoa, kuntoutumista tai yhteiskuntaan sopeutumista;

93 §

Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Ansiotulon hankkimisesta johtuneina menoina pidetään myös matkakustannuksia asunnosta työpaikkaan ja takaisin halvimmän kulkuneuvon käyttökustannusten mukaan laskettuina. Näitä matkakustannuksia voidaan kuitenkin vähentää enintään 28 000 markkaa ja vain siltä osin kuin ne ylittävät verovuonna 3 000 markan (*omavastuuosuus*).

Jos verovelvollinen on verovuoden aikana saanut työttömyysturvalain (602/1984) mukaista työttömyyspäivärahaa, työmarkkinatuesta annetun lain (1542/1993) mukaista työmarkkinatukea, työvoimapoliittisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain (763/1990) mukaista koulutustukea, työllisyyslain (275/1987) ja sen nojalla annetuissa säännöksissä tarkoitettua työharjoittelutukea, pitkäaikaistyöttömien omaehtoisen opiskelun tukemisesta annetun lain (709/1997) mukaista etuutta tai työttömien omaehtoisen opiskelun tukemisesta annetussa laissa (1402/1997) tarkoitettua koulutuspäivärahaa, hänen omavastuuosuuttaan pienennetään 270 markalla jokaiselta täydeltä korvauskuukaudelta. Omavastuuosuus on kuitenkin vähintään 540 markkaa. Täyteen korvauskuukauteen katsotaan kuuluvan 21,5 korvauspäivää vastaava määrä.

93 §

Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Ansiotulon hankkimisesta johtuneina menoina pidetään myös matkakustannuksia asunnosta työpaikkaan ja takaisin halvimmän kulkuneuvon käyttökustannusten mukaan laskettuina. Näitä matkakustannuksia voidaan kuitenkin vähentää enintään 4 700 euroa ja vain siltä osin kuin ne ylittävät verovuonna 500 euron (*omavastuuosuus*).

Jos verovelvollinen on verovuoden aikana saanut työttömyysturvalain (602/1984) mukaista työttömyyspäivärahaa, työmarkkinatuesta annetun lain (1542/1993) mukaista työmarkkinatukea, työvoimapoliittisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain (763/1990) mukaista koulutustukea, työllisyyslain (275/1987) ja sen nojalla annetuissa säännöksissä tarkoitettua työharjoittelutukea, pitkäaikaistyöttömien omaehtoisen opiskelun tukemisesta annetun lain (709/1997) mukaista etuutta tai työttömien omaehtoisen opiskelun tukemisesta annetussa laissa (1402/1997) tarkoitettua koulutuspäivärahaa, hänen omavastuuosuuttaan pienennetään 45 eurolla jokaiselta täydeltä korvauskuukaudelta. Omavastuuosuus on kuitenkin vähintään 90 euroa. Täyteen korvauskuukauteen katsotaan kuuluvan 21,5 korvauspäivää vastaava määrä.

94 §

Moottorisaha- ja metsurivähennys

Verovelvollisen, jonka 1 momentissa tarkoitettu palkkatulo on vähintään yksi kolmasosa hänen tuloistaan, tämän palkkatulon hankkimisesta tai säilyttämisestä aiheutuneiksi menoiksi katsotaan lisäksi 5 prosenttia kyseisen palkkatulon määrästä, kuitenkin enintään 1 400 markkaa (*metsurivähennys*).

Verovelvollisen, jonka 1 momentissa tarkoitettu palkkatulo on vähintään yksi kolmasosa hänen tuloistaan, tämän palkkatulon hankkimisesta tai säilyttämisestä aiheutuneiksi menoiksi katsotaan lisäksi 5 prosenttia kyseisen palkkatulon määrästä, kuitenkin enintään 240 euroa (*metsurivähennys*).

95 §

Tulonhankkimisvähennys

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan:

1) tulonhankkimisvähennyksenä 2 700 markkaa, kuitenkin enintään palkkatulon määrän;

95 §

Tulonhankkimisvähennys

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan:

1) tulonhankkimisvähennyksenä 460 euroa, kuitenkin enintään palkkatulon määrän;

96 §

Eläkevakuutusmaksuvähennys

Lisäksi verovelvollisella on oikeus vähentää muun kuin 1 momentissa tarkoitetun vapaaehtoisen eläkevakuutuksensa maksuja 50 000 markkaa vuodessa, jos vakuutukseen perustuvaa eläkettä vakuutus sopimuksen mukaan aletaan vanhuuseläkkeenä maksaa aikaisintaan vakuutetun täytettyä 60 vuotta. Vakuutusmaksuja voi vähentää vain siltä osin kuin vakuutukseen perustuva eläke yhdessä vakuutetun pakolliseen ja muuhun vapaaehtoiseen eläketurvaan perustuvien eläkkeiden kanssa vanhuuseläkkeenä johtaisi etuustasoon, joka olisi enintään 60 prosenttia tulosta, jonka perusteella vakuutetun lakisääteinen eläke laskettaisiin, jos hän olisi vakuutuksen ottamisvuonna tullut työkyvyttömäksi.

Vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksu on 2 momentissa säädetyllä tavalla vähennyskelpoinen siinäkin tapauksessa, että 2 momentin mukainen prosenttiraja ylittyisi, jos:

1) vapaaehtoiseen vakuutukseen perustuva eläke yhdessä vakuutetun muiden eläkkeiden kanssa olisi kuukaudessa enintään 5 000 markkaa;

2) yrittäjien eläkelain (468/1969) tai maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) mukaan vakuutetun vapaaehtoiseen vakuutukseen perustuva eläke yhdessä hänen muiden eläkkeidensä kanssa olisi enintään pakolliseen eläketurvaan perustuvien eläkkeiden ja jommankumman mainitun lain 11 §:n 1 momentin mukaan lasketun enimmäislisäeläketurvan suuruinen.

Lisäksi verovelvollisella on oikeus vähentää muun kuin 1 momentissa tarkoitetun vapaaehtoisen eläkevakuutuksensa maksuja 8 500 euroa vuodessa, jos vakuutukseen perustuvaa eläkettä vakuutus sopimuksen mukaan aletaan vanhuuseläkkeenä maksaa aikaisintaan vakuutetun täytettyä 60 vuotta. Vakuutusmaksuja voi vähentää vain siltä osin kuin vakuutukseen perustuva eläke yhdessä vakuutetun pakolliseen ja muuhun vapaaehtoiseen eläketurvaan perustuvien eläkkeiden kanssa vanhuuseläkkeenä johtaisi etuustasoon, joka olisi enintään 60 prosenttia tulosta, jonka perusteella vakuutetun lakisääteinen eläke laskettaisiin, jos hän olisi vakuutuksen ottamisvuonna tullut työkyvyttömäksi.

Vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksu on 2 momentissa säädetyllä tavalla vähennyskelpoinen siinäkin tapauksessa, että 2 momentin mukainen prosenttiraja ylittyisi, jos:

1) vapaaehtoiseen vakuutukseen perustuva eläke yhdessä vakuutetun muiden eläkkeiden kanssa olisi kuukaudessa enintään 850 euroa;

2) yrittäjien eläkelain (468/1969) tai maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) mukaan vakuutetun vapaaehtoiseen vakuutukseen perustuva eläke yhdessä hänen muiden eläkkeidensä kanssa olisi enintään pakolliseen eläketurvaan perustuvien eläkkeiden ja jommankumman mainitun lain 11 §:n 1 momentin mukaan lasketun enimmäislisäeläketurvan suuruinen.

Vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksut ovat vähennyskelpoisia siltä osin kuin ne ovat verovuonna enintään 15 000 markkaa ja enintään 10 prosenttia verovelvollisen verovuoden puhtaasta ansiotulosta myös siinä tapauksessa, ettei selvitystä edellä 2 ja 3 momentissa säädettyjen edellytysten täytymisestä ole esitetty, jos vakuutukseen perustuvaa eläkettä vakuutus sopimuksen mukaan aletaan vanhuuseläkkeenä maksaa aikaisintaan vakuutetun täytettyä 60 vuotta.

Edellä 2 momentissa mainittuun 50 000 markan enimmäismäärään voi sisältyä verovelvollisen puolison 2—4 momentissa tarkoitetun vakuutuksen maksuja enintään 15 000 markkaa.

Siltä osin kuin vapaaehtoinen eläkevakuutus ei täytä 1—5 momentissa säädettyjä edellytyksiä tai ylittää 2 momentissa tarkoitetun enimmäismäärän, verovelvollisella on oikeus vähentää lisäksi oman ja puolisonsa vakuutuksen maksuista 60 prosenttia, vuodessa kuitenkin enintään 30 000 markkaa. Sama vähennysoikeus koskee hänen tulokseen 68 §:n nojalla luettuja työnantajan suorittamia maksuja.

Vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksut ovat vähennyskelpoisia siltä osin kuin ne ovat verovuonna enintään 2 500 euroa ja enintään 10 prosenttia verovelvollisen verovuoden puhtaasta ansiotulosta myös siinä tapauksessa, ettei selvitystä edellä 2 ja 3 momentissa säädettyjen edellytysten täytymisestä ole esitetty, jos vakuutukseen perustuvaa eläkettä vakuutus sopimuksen mukaan aletaan vanhuuseläkkeenä maksaa aikaisintaan vakuutetun täytettyä 60 vuotta.

Edellä 2 momentissa mainittuun 8 500 euron enimmäismäärään voi sisältyä verovelvollisen puolison 2—4 momentissa tarkoitetun vakuutuksen maksuja enintään 2 500 euroa.

Siltä osin kuin vapaaehtoinen eläkevakuutus ei täytä 1—5 momentissa säädettyjä edellytyksiä tai ylittää 2 momentissa tarkoitetun enimmäismäärän, verovelvollisella on oikeus vähentää lisäksi oman ja puolisonsa vakuutuksen maksuista 60 prosenttia, vuodessa kuitenkin enintään 5 000 euroa. Sama vähennysoikeus koskee hänen tulokseen 68 §:n nojalla luettuja työnantajan suorittamia maksuja.

97 §

Merityötulovähennys

Valtionverotuksessa myönnettävän merityötulovähennyksen määrä on 18 prosenttia merityötulon kokonaismäärästä, kuitenkin enintään 39 500 markkaa.

Kunnallisverotuksessa myönnettävän merityötulovähennyksen määrä on 30 prosenttia merityötulon kokonaismäärästä, kuitenkin enintään 67 500 markkaa.

Sen estämättä, mitä 3 momentissa on säädetty, korotetaan merityötulovähennystä kunnallisverotuksessa 1 000 markalla jokaiselta täydeltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana alus ei käy Suomen satamassa tai muutoin Suomen rajojen sisäpuolella ja jonka ajan verovelvollinen työskentelee aluksessa. Korotukseen oikeuttavan ajanjakson päättyessä korotus myönnetään kuitenkin myös vajaalta kalenterikuukaudelta.

Valtionverotuksessa myönnettävän merityötulovähennyksen määrä on 18 prosenttia merityötulon kokonaismäärästä, kuitenkin enintään 6 650 euroa.

Kunnallisverotuksessa myönnettävän merityötulovähennyksen määrä on 30 prosenttia merityötulon kokonaismäärästä, kuitenkin enintään 11 350 euroa.

Sen estämättä, mitä 3 momentissa on säädetty, korotetaan merityötulovähennystä kunnallisverotuksessa 170 eurolla jokaiselta täydeltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana alus ei käy Suomen satamassa tai muutoin Suomen rajojen sisäpuolella ja jonka ajan verovelvollinen työskentelee aluksessa. Korotukseen oikeuttavan ajanjakson päättyessä korotus myönnetään kuitenkin myös vajaalta kalenterikuukaudelta.

98 §

Veronmaksukyvyyn alentumisvähennys

Jos verovuonna Suomessa asuneen henkilön veronmaksukyky hänen ja hänen perheensä käytettävissä olevat tulot ja varallisuus huomioon ottaen on erityisistä syistä, kuten elatusvelvollisuuden, työttömyyden tai sairauden johdosta olennaisesti alentunut, vähennetään hänen puhtaasta ansiotulostaan kohtuullinen määrä, ei kuitenkaan enempää kuin 8 000 markkaa. Vähennys myönnetään täysin tuhansin markoin.

Yksinomaan sairaudesta johtuneiden kustannusten perusteella verovelvollisen veronmaksukyvyyn voidaan katsoa olennaisesti alentuneen vain, jos hänen ja hänen perheenjäsentensä yhteenlaskettujen sairauskustannusten määrä verovuonna on vähintään 4 000 markkaa ja samalla vähintään 10 prosenttia verovelvollisen puhtaiden pääomatulojen ja ansiotulojen yhteismäärästä. Perheenjäseninä pidetään verovelvollisen puolisoa ja alaikäisiä lapsia.

98 §

Veronmaksukyvyyn alentumisvähennys

Jos verovuonna Suomessa asuneen henkilön veronmaksukyky hänen ja hänen perheensä käytettävissä olevat tulot ja varallisuus huomioon ottaen on erityisistä syistä, kuten elatusvelvollisuuden, työttömyyden tai sairauden johdosta olennaisesti alentunut, vähennetään hänen puhtaasta ansiotulostaan kohtuullinen määrä, ei kuitenkaan enempää kuin 1 400 euroa. Vähennys myönnetään täysin sadoin euroin.

Yksinomaan sairaudesta johtuneiden kustannusten perusteella verovelvollisen veronmaksukyvyyn voidaan katsoa olennaisesti alentuneen vain, jos hänen ja hänen perheenjäsentensä yhteenlaskettujen sairauskustannusten määrä verovuonna on vähintään 700 euroa ja samalla vähintään 10 prosenttia verovelvollisen puhtaiden pääomatulojen ja ansiotulojen yhteismäärästä. Perheenjäseninä pidetään verovelvollisen puolisoa ja alaikäisiä lapsia.

100 §

Valtionverotuksen eläketulovähennys

Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 2,22 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään progressiivisen tuloveroasteikon alimman verotettavan tulon määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen sadan markan määrään.

Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 2,22 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään progressiivisen tuloveroasteikon alimman verotettavan tulon määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen *kymmenen euron* määrään.

101 §

Kunnallisverotuksen eläketulovähennys

Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 1,37 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään

Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 1,37 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään

Voimassa oleva laki

Ehdotus

täyden perusvähennyksen määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen sadan markan määrään. Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän, eläketulovähennystä pienennetään 70 prosentilla ylimenevän osan määrästä.

täyden perusvähennyksen määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen *kymmenen euron* määrään. Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen puhdas ansiotulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän, eläketulovähennystä pienennetään 70 prosentilla ylimenevän osan määrästä.

104 §

Kunnallisverotuksen invalidivähennys

Verovelvollisen luonnollisen henkilön puhtaasta ansiotulosta kunnallisverotuksessa vähennetään 2 600 markkaa, jos hänellä on sairaudesta, viasta tai vammasta aiheutunut pysyvä haitta, jonka haitta-aste esitetyn selvityksen mukaan on 100 prosenttia. Jos prosenttimäärä on pienempi, mutta kuitenkin vähintään 30 prosenttia, vähennyksenä myönnetään prosenttimäärän osoittama osuus 2 600 markasta. Vähennys myönnetään kuitenkin enintään muun puhtaan ansiotulon kuin eläketulon suuruisena.

104 §

Kunnallisverotuksen invalidivähennys

Verovelvollisen luonnollisen henkilön puhtaasta ansiotulosta kunnallisverotuksessa vähennetään *440 euroa*, jos hänellä on sairaudesta, viasta tai vammasta aiheutunut pysyvä haitta, jonka haitta-aste esitetyn selvityksen mukaan on 100 prosenttia. Jos prosenttimäärä on pienempi, mutta kuitenkin vähintään 30 prosenttia, vähennyksenä myönnetään prosenttimäärän osoittama osuus *440 eurosta*. Vähennys myönnetään kuitenkin enintään muun puhtaan ansiotulon kuin eläketulon suuruisena.

105 §

Kunnallisverotuksen opintorahavähennys

Jos verovelvollinen on saanut opintotukilaissa (65/94) tarkoitettua muuta opintorahaa kuin aikuisopintorahaa, hänen puhtaasta ansiotulostaan vähennetään kunnallisverotuksen opintorahavähennys. Sen täysi määrä on 13 000 markkaa, kuitenkin enintään opintorahan määrä. Vähennystä pienennetään 50 prosentilla siitä määrästä, jolla verovelvollisen puhtaan ansiotulon määrä ylittää opintorahavähennyksen täyden määrän.

105 §

Kunnallisverotuksen opintorahavähennys

Jos verovelvollinen on saanut opintotukilaissa (65/1994) tarkoitettua muuta opintorahaa kuin aikuisopintorahaa, hänen puhtaasta ansiotulostaan vähennetään kunnallisverotuksen opintorahavähennys. Sen täysi määrä on *2 200 euroa*, kuitenkin enintään opintorahan määrä. Vähennystä pienennetään 50 prosentilla siitä määrästä, jolla verovelvollisen puhtaan ansiotulon määrä ylittää opintorahavähennyksen täyden määrän.

105 a §

Kunnallisverotuksen ansiotulovähennys

Vähennys on 35 prosenttia 1 momentissa

Vähennys on 35 prosenttia 1 momentissa

tarkoitettujen tulojen 15 000 markkaa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 9 800 markkaa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 75 000 markkaa vähennyksen määrä pienenee 3,5 prosentilla puhtaan ansiotulon 75 000 markkaa ylittävältä osalta.

106 §

Kunnallisverotuksen perusvähennys

Jos koko verovuoden Suomessa asuneen verovelvollisen luonnollisen henkilön puhdas ansiotulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 8 800 markan määrää suurempi, on siitä vähennettävä tämän tulon määrä. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainittujen vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 20 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 1 650 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 12 600 euroa vähennyksen määrä pienenee 3,5 prosentilla puhtaan ansiotulon 12 600 euroa ylittävältä osalta.

106 §

Kunnallisverotuksen perusvähennys

Jos koko verovuoden Suomessa asuneen verovelvollisen luonnollisen henkilön puhdas ansiotulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 1 480 euron määrää suurempi, on siitä vähennettävä tämän tulon määrä. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainittujen vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 20 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

115 §

Metsätalouden menojen jaksottaminen

Enintään 1 000 markan suuruinen meno tai menojäännös saadaan poistaa kerralla.

116 b §

Valmennusrahasato

Valmennusrahasatoon voidaan maksaa muita urheilutuloja kuin palkkaa. Valmennusrahasatoon maksettua urheilutuloa voidaan käyttää urheilemisesta ja valmentautumisesta verovuoden aikana aiheutuvien tositteisiin perustuvien menojen kattamiseen. Rahastossa verovuoden päättyessä oleva määrä katsotaan verovuoden veronalaiseksi ansiotuloksi siltä osin kuin sitä ei ole siirretty urheilijarahastoon. Valmennusrahasatoon voidaan kuitenkin vuosittain jättää verovaapaasti tulevaa valmentautumista varten enintään 120 000 markkaa (*valmennuskate*).

Jos valmennusrahasatoon on maksettu kah-

Enintään 200 euron suuruinen meno tai menojäännös saadaan poistaa kerralla.

116 b §

Valmennusrahasato

Valmennusrahasatoon voidaan maksaa muita urheilutuloja kuin palkkaa. Valmennusrahasatoon maksettua urheilutuloa voidaan käyttää urheilemisesta ja valmentautumisesta verovuoden aikana aiheutuvien tositteisiin perustuvien menojen kattamiseen. Rahastossa verovuoden päättyessä oleva määrä katsotaan verovuoden veronalaiseksi ansiotuloksi siltä osin kuin sitä ei ole siirretty urheilijarahastoon. Valmennusrahasatoon voidaan kuitenkin vuosittain jättää verovaapaasti tulevaa valmentautumista varten enintään 20 000 euroa (*valmennuskate*).

Jos valmennusrahasatoon on maksettu kah-

tena peräkkäisenä vuotena urheilutuloa vähemmän kuin 5 000 markkaa vuodessa, rahastossa jäljellä olevat varat katsotaan kokonaisuudessaan näitä vuosia seuraavan verovuoden veronalaiseksi ansiotuloksi ellei urheilija ole jo aikaisemmin ilmoittanut urheilu-uran päättymisestä valmennusrahostolle.

tena peräkkäisenä vuotena urheilutuloa vähemmän kuin 800 euroa vuodessa, rahastossa jäljellä olevat varat katsotaan kokonaisuudessaan näitä vuosia seuraavan verovuoden veronalaiseksi ansiotuloksi ellei urheilija ole jo aikaisemmin ilmoittanut urheilu-uran päättymisestä valmennusrahostolle.

116 c §

Urheilijarahasto

Urheilijalla, jonka verovuoden urheilutulo on ennen tuloa hankkimisesta tai säilyttämisestä aiheutuneiden menojen vähentämistä vähintään 56 000 markkaa, on oikeus siirtää urheilutulostaan verovapaasti urheilijarahastoon enintään 20 prosenttia urheilutulon bruttomäärästä laskettuna ja samalla enintään 150 000 markkaa vuodessa.

Urheilu-ura katsotaan päättyneeksi, jos urheilutulo kahtena peräkkäisenä vuotena jää alle 56 000 markan eikä urheilija osoita urheilijarahastolle jatkavansa urheilu-uraansa taikka jos vammautumisen tai urheilijan rahastolle tekemän ilmoituksen vuoksi urheilu-ura on päättynyt.

125 §

Veron pyöristäminen

Verovelvollisen suoritettava tulovero vahvistetaan täysin markoin siten, että ylimenevä osa jätetään lukuun ottamatta.

126 §

Valtionverotuksen invalidivähennys

Suurimman osan verovuodesta Suomessa asuneen verovelvollisen ansiotulosta valtiolle suoritettavasta tuloverosta vähennetään 660 markkaa, jos hänellä on sairaudesta, viasta tai vammasta aiheutunut pysyvä haitta, jonka haitta-aste esitetyn selvityksen

116 c §

Urheilijarahasto

Urheilijalla, jonka verovuoden urheilutulo on ennen tuloa hankkimisesta tai säilyttämisestä aiheutuneiden menojen vähentämistä vähintään 9 400 euroa, on oikeus siirtää urheilutulostaan verovapaasti urheilijarahastoon enintään 20 prosenttia urheilutulon bruttomäärästä laskettuna ja samalla enintään 25 000 euroa vuodessa.

Urheilu-ura katsotaan päättyneeksi, jos urheilutulo kahtena peräkkäisenä vuotena jää alle 9 400 euron eikä urheilija osoita urheilijarahastolle jatkavansa urheilu-uraansa taikka jos vammautumisen tai urheilijan rahastolle tekemän ilmoituksen vuoksi urheilu-ura on päättynyt.

125 §

(kumotaan)

126 §

Valtionverotuksen invalidivähennys

Suurimman osan verovuodesta Suomessa asuneen verovelvollisen ansiotulosta valtiolle suoritettavasta tuloverosta vähennetään 115 euroa, jos hänellä on sairaudesta, viasta tai vammasta aiheutunut pysyvä haitta, jonka haitta-aste esitetyn selvityksen mukaan

mukaan on 100 prosenttia tai, jos prosenttimäärä on pienempi, mutta kuitenkin vähintään 30 prosenttia, prosenttimäärän osoittama osuus 660 markasta.

on 100 prosenttia tai, jos prosenttimäärä on pienempi, mutta kuitenkin vähintään 30 prosenttia, prosenttimäärän osoittama osuus 115 eurosta.

127 §

Valtionverotuksen elatusvelvollisuusvähennys

Verovelvollisen, joka on verovuonna suorittanut lapsen elatusta koskevan lainsäädännön mukaisella sopimuksella tai tuomiolla vahvistettua elatusapua, ansiotulosta valtiolle suoritettavasta tuloverosta vähennetään kahdeksasosa hänen verovuonna maksamansa elatusavun määrästä, kuitenkin enintään 450 markkaa alaikäistä lasta kohden.

127 §

Valtionverotuksen elatusvelvollisuusvähennys

Verovelvollisen, joka on verovuonna suorittanut lapsen elatusta koskevan lainsäädännön mukaisella sopimuksella tai tuomiolla vahvistettua elatusapua, ansiotulosta valtiolle suoritettavasta tuloverosta vähennetään kahdeksasosa hänen verovuonna maksamansa elatusavun määrästä, kuitenkin enintään 80 euroa alaikäistä lasta kohden.

128 §

Tulontasauksen edellytykset

Jos luonnollinen henkilö tai kuolinpesä on verovuonna saanut vähintään 15 000 markan suuruisen ansiotulon, joka on kertynyt etu- tai jälkikäteen kahdelta tai useammalta vuodelta ja joka on vähintään neljäsosa hänen verovuonna saamansa puhtaan ansiotulon yhteismäärästä, on tällaista kertatuloa verotettaessa verovelvollisen ennen verotuksen päättymistä esittämästä vaatimuksesta toimitettava tulontasaus.

128 §

Tulontasauksen edellytykset

Jos luonnollinen henkilö tai kuolinpesä on verovuonna saanut vähintään 2 500 euron suuruisen ansiotulon, joka on kertynyt etu- tai jälkikäteen kahdelta tai useammalta vuodelta ja joka on vähintään neljäsosa hänen verovuonna saamansa puhtaan ansiotulon yhteismäärästä, on tällaista kertatuloa verotettaessa verovelvollisen ennen verotuksen päättymistä esittämästä vaatimuksesta toimitettava tulontasaus.

130 §

Kunnallisveron laskentaperuste

Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän on suoritettava ansiotulostaan tuloveroa kunnalle siten, että yhden markan määrä kunnallisverotuksen verotettavaa tuloa vastaa yhtä veroäyriä.

Jos verovelvolliselle kunnassa vahvistettavien veroäyriä määrä jäisi alle sadan, ne jätetään määräämättä.

130 §

Kunnallisveron laskentaperuste

Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän on suoritettava kunnallisverotuksen verotettavasta tulostaan tuloveroa kunnalle kuntalain (365/1995) 66 §:n mukaan vahvistetun tuloveroprosentin mukaan.

Jos verovelvollisen tulo jää alle 10 euron, kunnallisveroa ei määrätä.

Veroäyrin hinnalla tarkoitetaan kunnallisverotuksessa kuntalain (365/1995) 66 §:ssä mainittua tuloveroprosenttia.

131 §

Alijäämähyvityksen määrä

Alijäämähyvitys on pääomatulon tuloveroprosentin mukainen osuus samana verovuonna syntyneestä 60 §:ssä tarkoitettusta pääomatulolajin alijäämästä, kuitenkin enintään 8 000 markkaa. Tätä enimmäismäärää on korotettava 2 000 markalla, jos verovelvollisella tai puolisoilla yhdessä on ollut elätettävänä alaikäinen lapsi, ja 4 000 markalla, jos tällaisia lapsia on ollut kaksi tai useampia. Jos verovelvolliseen sovelletaan puolisoita koskevia säännöksiä, korotetaan sen puolison alijäämähyvityksen enimmäismäärää, jonka ansiotuloista määrättävän valtion tuloveron määrä on suurempi, elleivät puoliset ole toisin vaatineet.

131 §

Alijäämähyvityksen määrä

Alijäämähyvitys on pääomatulon tuloveroprosentin mukainen osuus samana verovuonna syntyneestä 60 §:ssä tarkoitettusta pääomatulolajin alijäämästä, kuitenkin enintään 1 400 euroa. Tätä enimmäismäärää on korotettava 350 eurolla, jos verovelvollisella tai puolisoilla yhdessä on ollut elätettävänä alaikäinen lapsi, ja 700 eurolla, jos tällaisia lapsia on ollut kaksi tai useampia. Jos verovelvolliseen sovelletaan puolisoita koskevia säännöksiä, korotetaan sen puolison alijäämähyvityksen enimmäismäärää, jonka ansiotuloista määrättävän valtion tuloveron määrä on suurempi, elleivät puoliset ole toisin vaatineet.

143 §

Eräät siirtymäsäännökset

Ennen lokakuun 1 päivää 1992 otetun vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksut ovat vähennyskelpoisia 50 000 markkaan saakka vuodessa siinäkin tapauksessa, että selvitystä 96 §:n 2 ja 3 momentissa säädettyjen edellytysten täyttymisestä ei ole esitetty, jos maksujen määrä on enintään 10 prosenttia verovelvollisen verovuoden puhtaasta ansiotulosta. Eläkevakuutus katsotaan otetuksi vasta, kun vakuutus sopimuksen mukaisia vakuutusmaksuja on alettu maksaa.

Ennen lokakuun 1 päivää 1992 otetun vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksut ovat vähennyskelpoisia 8 500 euroon saakka vuodessa siinäkin tapauksessa, että selvitystä 96 §:n 2 ja 3 momentissa säädettyjen edellytysten täyttymisestä ei ole esitetty, jos maksujen määrä on enintään 10 prosenttia verovelvollisen verovuoden puhtaasta ansiotulosta. Eläkevakuutus katsotaan otetuksi vasta, kun vakuutus sopimuksen mukaisia vakuutusmaksuja on alettu maksaa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2002.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2002 toimitettavassa verotuksessa.

2.

Laki**varallisuusverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun varallisuusverolain (1537/1992) 9 §:n 2 momentin 2 kohta, 37 §:n 1 momentti, 38 §:n 1 momentti sekä 39 §:n 2 ja 3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 37 §:n 1 momentti, 38 §:n 1 momentti sekä 39 §:n 2 ja 3 momentti laissa 1481/1994, seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

9 §

Veronalaiset varat-----
Veronalaisia varoja ovat muun ohessa:

2) oikeus elinkorkoon ja eläkkeeseen sekä oikeus kiinteistön tuottoon ja muuhun sellaiseen etuuteen, jos oikeus on tarkoitettu olemaan voimassa oikeutetun elinajan tai määräajan, josta verovuoden päättyessä on jäljellä vähintään viisi vuotta, siltä osin kuin oikeuden vuosituotto ylittää 2 500 markkaa;

Veronalaisia varoja ovat muun ohessa:

2) oikeus elinkorkoon ja eläkkeeseen sekä oikeus kiinteistön tuottoon ja muuhun sellaiseen etuuteen, jos oikeus on tarkoitettu olemaan voimassa oikeutetun elinajan tai määräajan, josta verovuoden päättyessä on jäljellä vähintään viisi vuotta, siltä osin kuin oikeuden vuosituotto ylittää 450 euroa;

37 §

Lapsivähennys

Verovelvollisen, joka on asunut Suomessa ja verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilasta, varoista vähennetään jokaisesta sellaisesta lapsesta 10 000 markkaa.

37 §

Lapsivähennys

Verovelvollisen, joka on asunut Suomessa ja verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilasta, varoista vähennetään jokaisesta sellaisesta lapsesta 2 000 euroa.

38 §

Vähennys omasta asunnosta

Jos verovelvollinen on verovuoden päättyessä käyttänyt omistamaansa rakennusta taikka asunto-osakeyhtiön osakkuuden tai asunto-osuuskunnan jäsenyyden perusteella

38 §

Vähennys omasta asunnosta

Jos verovelvollinen on verovuoden päättyessä käyttänyt omistamaansa rakennusta taikka asunto-osakeyhtiön osakkuuden tai asunto-osuuskunnan jäsenyyden perusteella

Voimassa oleva laki

Ehdotus

hallitsemaansa huoneistoa yksinomaan tai pääasiallisesti omana tai perheensä vakituksena asuntona, vähennetään verovelvollisen veronalaisista varoista 50 000 markkaa. Vähennys myönnetään 37 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla.

hallitsemaansa huoneistoa yksinomaan tai pääasiallisesti omana tai perheensä vakituksena asuntona, vähennetään verovelvollisen veronalaisista varoista 10 000 euroa. Vähennys myönnetään 37 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla.

39 §

Veron määrä ja maksuunpano

Jos verotettava varallisuus nousee yli täysien satojen markkojen, jätetään ylimenevä osa huomioon ottamatta.

Varallisuusvero vahvistetaan täysin markoin siten, että ylimenevä osa jätetään lukuun ottamatta. Vero pannaan maksuun vanhemmalle ja alaikäiselle lapselle kullekin erikseen 4 §:ssä tarkoitettujen osuuksien mukaan.

Jos verotettava varallisuus nousee yli täysien *kymmenien eurojen*, jätetään ylimenevä osa huomioon ottamatta.

Vero pannaan maksuun vanhemmalle ja alaikäiselle lapselle kullekin erikseen 4 §:ssä tarkoitettujen osuuksien mukaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2002 toimitettavassa verotuksessa.

3.

Laki**elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 13 ja 33 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti *muutetaan* elinkeinotulon verottamisesta 24 päivänä kesäkuuta 1968 annetun lain (360/1968) 13 § sekä 33 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 13 § laissa 859/1981 sekä 33 §:n 1 ja 2 momentti laissa 473/1998, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

13 §

Hyödyke luetaan vaihto-omaisuuteen siitä alkaen, kun se on lähetetty, toimitettu tai muuten luovutettu verovelvolliselle, siihen saakka, kun verovelvollinen on sen luovut-

13 §

Hyödyke luetaan vaihto-omaisuuteen siitä alkaen, kun se on lähetetty, toimitettu tai muuten luovutettu verovelvolliselle, siihen saakka, kun verovelvollinen on sen luovut-

tanut taikka se on kulutettu, tuhoutunut tai muuten menetetty. Ulkomaalta ostettu hyödyke katsotaan luovutetuksi ja siten verovelvollisen vaihto-omaisuudeksi välittömästi sen jälkeen, kun se on tuotu laivaan, annettu muulle rahdinkuljettajalle tai, milloin hyödyke on varastoitu ulkomaille, se on, sen mukaan kuin valtiovarainministeriö tarkemmin määrää, verovelvolliselle luovutettu. Metsäkauppasopimuksella määrättyltä alueelta kiinteään markkamääräiseen hintaan ostetut, laadultaan määritellyt puut luetaan ostajan vaihto-omaisuuteen. Rakennus, rakennelma, kone tai muu sellainen luovuttajan valmistama hyödyke, jonka tilaaja sopimuksen mukaan ottaa vastaan erityisen tarkastuksen toimitettuaan, luetaan luovuttajan vaihto-omaisuuteen siihen saakka, kun se on tarkastuksen jälkeen vastaanotettu.

33 §

Poiketen siitä, mitä 30 §:ssä säädetään, poistetaan verovelvollisen vaatiessa irtaimen kuluvan käyttöomaisuuden hankintameno kokonaisuudessaan sinä verovuonna, jona omaisuus on otettu käyttöön, jos käyttöomaisuuden:

- 1) todennäköinen taloudellinen käyttöaika on enintään 3 vuotta;
- 2) hankintameno on enintään 5 000 markkaa (*pienhankinta*).

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuna pienhankintana pidetään käyttöomaisuushyödykettä tai, jos useat käyttöomaisuushyödykkeet yhdessä muodostavat kiinteän kokonaisuuden, tällaista käyttöomaisuushyödykkeiden muodostamaa kokonaisuutta. Pienhankintoina saadaan verovuonna vähentää yhteensä enintään 15 000 markkaa.

tanut taikka se on kulutettu, tuhoutunut tai muuten menetetty. Ulkomaalta ostettu hyödyke katsotaan luovutetuksi ja siten verovelvollisen vaihto-omaisuudeksi välittömästi sen jälkeen, kun se on tuotu laivaan, annettu muulle rahdinkuljettajalle tai, milloin hyödyke on varastoitu ulkomaille, se on, sen mukaan kuin valtiovarainministeriön asetuksella tarkemmin säädetään, verovelvolliselle luovutettu. Metsäkauppasopimuksella määrättyltä alueelta *kiinteään* hintaan ostetut, laadultaan määritellyt puut luetaan ostajan vaihto-omaisuuteen. Rakennus, rakennelma, kone tai muu sellainen luovuttajan valmistama hyödyke, jonka tilaaja sopimuksen mukaan ottaa vastaan erityisen tarkastuksen toimitettuaan, luetaan luovuttajan vaihto-omaisuuteen siihen saakka, kun se on tarkastuksen jälkeen vastaanotettu.

33 §

Poiketen siitä, mitä 30 §:ssä säädetään, poistetaan verovelvollisen vaatiessa irtaimen kuluvan käyttöomaisuuden hankintameno kokonaisuudessaan sinä verovuonna, jona omaisuus on otettu käyttöön, jos käyttöomaisuuden:

- 1) todennäköinen taloudellinen käyttöaika on enintään 3 vuotta; tai
- 2) hankintameno on enintään 850 euroa (*pienhankinta*).

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuna pienhankintana pidetään käyttöomaisuushyödykettä tai, jos useat käyttöomaisuushyödykkeet yhdessä muodostavat kiinteän kokonaisuuden, tällaista käyttöomaisuushyödykkeiden muodostamaa kokonaisuutta. Pienhankintoina saadaan verovuonna vähentää yhteensä enintään 2 500 euroa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2002 toimitettavassa verotuksessa.

4.

Laki**maatilatalouden tuloverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 15 päivänä joulukuuta 1967 annetun maatilatalouden tuloverolain (543/1967) 9 §:n 4 momentti, 10 a §:n 1 momentti ja 13 §:n 6 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 9 §:n 4 momentti laissa 1541/1992, 10 a §:n 1 momentti laissa 1541/1992 ja 13 §:n 6 momentti laissa 718/1990, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

9 §

Maatalouteen kuuluvan rakennuksen tai rakennelman enintään 6 000 markan suurinen poistamaton hankintameno vähennetään kertapoistona.

Maatalouteen kuuluvan rakennuksen tai rakennelman enintään *1 000 euron* suurinen poistamaton hankintameno vähennetään kertapoistona.

10 a §

Verovelvollinen voi vähentää maatalouden puhtaasta tulosta veroilmoituksessaan tekemänsä varauksen (*tasausvaraus*). Tasausvarauksen suuruus on enintään 30 prosenttia maatalouden puhtaasta tulosta ennen varauksen vähentämistä, kuitenkin enintään 40 000 markkaa. Pienempää kuin 5 000 markan tasausvarausta ei kuitenkaan saa tehdä. Tasausvarauksen määrää laskettaessa jätetään täysien tuhansien markkojen yli menevä osa lukuun ottamatta.

10 a §

Verovelvollinen voi vähentää maatalouden puhtaasta tulosta veroilmoituksessaan tekemänsä varauksen (*tasausvaraus*). Tasausvarauksen suuruus on enintään 40 prosenttia maatalouden puhtaasta tulosta ennen varauksen vähentämistä, kuitenkin enintään *13 500 euroa*. Pienempää kuin *800 euron* tasausvarausta ei kuitenkaan saa tehdä. Tasausvarauksen määrää laskettaessa jätetään täysien *satojen eurojen* yli menevä osa lukuun ottamatta.

13 §

Verovuoden poiston määrän on oltava vähintään 500 markkaa tai tätä pienempi koko menojäännöksen määrä.

Verovuoden poiston määrän on oltava vähintään *100 euroa* tai tätä pienempi koko menojäännöksen määrä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2002.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2002 toimitettavassa verotuksessa.

5.

Laki**asuintalovarauksesta verotuksessa annetun lain 3 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan asuintalovarauksesta verotuksessa 28 päivänä marraskuuta 1986 annetun lain (846/1986) 3 §, sellaisena kuin se on laissa 1367/1991, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

3 §

3 §

Asuintalovarauksen suuruus

Asuintalovarauksen suuruus

Yhteisön kirjanpidossa viimeistään tilinpäätöksen vahvistamisen yhteydessä muodostettavan asuintalovarauksen enimmäismäärä on verovuonna 400 markkaa asuinrakennuksen pinta-alan neliometriä kohden. Vähempää kuin 200 neliömetrin pinta-alaa vastaava tai 20 000 markkaa pienempi asuintalovaraus ei ole verotuksessa vähennyskelpoinen.

Yhteisön kirjanpidossa viimeistään tilinpäätöksen vahvistamisen yhteydessä muodostettavan asuintalovarauksen enimmäismäärä on verovuonna *68 euroa* asuinrakennuksen pinta-alan neliometriä kohden. Vähempää kuin 200 neliömetrin pinta-alaa vastaava tai *3 500 euroa* pienempi asuintalovaraus ei ole verotuksessa vähennyskelpoinen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2002 toimitettavassa verotuksessa.

6.

Laki**kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annetun lain 2 a §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista 17 päivänä joulukuuta 1993 annetun lain (1262/1993) 2 a §:n 1 momentin 2 kohta, sellaisena kuin se on laissa 32/1998, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 a §

Pieni ja keskisuuri yritys

Pienellä tai keskisuurella yrityksellä tarkoitetaan yritystä, jonka

2) liikevaihto on enintään 120 miljoonaa markkaa tai taseen loppusumma on enintään 60 miljoonaa markkaa; ja jonka

2) liikevaihto on enintään 20 miljoonaa euroa tai taseen loppusumma on enintään 10 miljoonaa euroa; ja jonka

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2002 toimitettavassa verotuksessa.

7.

Laki**rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/1978) 9 §:n 2 momentti ja
muutetaan 6 §:n 1 momentti, 14 §:n 1 momentti, 15 § ja 16 §:n 3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 6 §:n 1 momentti laissa 1120/1996 sekä 14 §:n 1 momentti ja 15 § laissa 1544/1992, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

6 §

Rajoitetusti verovelvollinen, joka työskentelee Suomessa enintään kuuden kuukauden ajan, kahdentoista kuukauden ajanjaksona, joka alkaa tai päättyy kysymyksessä olevan verovuoden aikana, saa vähentää valtion viranomaisen välittämässä työpaikassa tehdystä

- 1) opiskeluunsa tai harjoitteluunsa välittömästi liittyvästä työstä tai
- 2) lomatyön tai muun sellaisen työn vaihtoa koskevan pohjoismaisen ohjelman piiriin kuuluvasta työstä

saamastaan palkasta 3 000 markkaa kuukaudessa tai palkanmaksun tapahtuessa kuukautta lyhyemmältä ajanjaksolta 100 markkaa päivältä.

Lähdevero peritään täysin markoin jättämällä ylimenevät pennit lukuun ottamatta.

14 §

Rajoitetusti verovelvollisen on suoritettava varallisuusveroa siten, että yhteisöt suorittavat veroa varallisuusverolaissa tarkoitettua yhteisön varallisuusveroprosenttia vastaavan osuuden verotettavasta varallisuudesta ja muut verovelvolliset 0,9 prosenttia siitä verotettavan varallisuuden osasta, joka ylitt-

Ehdotus

6 §

Rajoitetusti verovelvollinen, joka työskentelee Suomessa enintään kuuden kuukauden ajan, kahdentoista kuukauden ajanjaksona, joka alkaa tai päättyy kysymyksessä olevan verovuoden aikana, saa vähentää valtion viranomaisen välittämässä työpaikassa tehdystä

- 1) opiskeluunsa tai harjoitteluunsa välittömästi liittyvästä työstä tai
- 2) lomatyön tai muun sellaisen työn vaihtoa koskevan pohjoismaisen ohjelman piiriin kuuluvasta työstä

saamastaan palkasta 510 euroa kuukaudessa tai palkanmaksun tapahtuessa kuukautta lyhyemmältä ajanjaksolta 17 euroa päivältä.

9 §

 (2 mom. kumotaan)

14 §

Rajoitetusti verovelvollisen on suoritettava varallisuusveroa siten, että yhteisöt suorittavat veroa varallisuusverolaissa tarkoitettua yhteisön varallisuusveroprosenttia vastaavan osuuden verotettavasta varallisuudesta ja muut verovelvolliset 0,9 prosenttia siitä verotettavan varallisuuden osasta, joka ylitt-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

tää 800 000 markkaa.

tää 135 000 euroa.

15 §

Rajoitetusti verovelvollisen luonnollisen henkilön on Suomessa harjoittamastaan maataloudesta tai metsätaloudesta saamastaan tulosta suoritettava veroa vain siltä osin kuin puhtaan tulon määrä on suurempi kuin 2 000 markkaa vuodessa. Vapautettava määrä vähennetään ensin maatalouden tuloksesta, sen jälkeen metsätalouden ansiotulosta ja jäljelle jäävältä osalta metsätalouden pääomatulo-osuudesta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu 2 000 markan määrä vähennetään maatalouden tuloksesta ennen tuloksen jakamista ansiotuloon ja pääomatuloon.

15 §

Rajoitetusti verovelvollisen luonnollisen henkilön on Suomessa harjoittamastaan maataloudesta tai metsätaloudesta saamastaan tulosta suoritettava veroa vain siltä osin kuin puhtaan tulon määrä on suurempi kuin 350 euroa vuodessa. Vapautettava määrä vähennetään ensin maatalouden tuloksesta, sen jälkeen metsätalouden ansiotulosta ja jäljelle jäävältä osalta metsätalouden pääomatulo-osuudesta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu 350 euron määrä vähennetään maatalouden tuloksesta ennen tuloksen jakamista ansiotuloon ja pääomatuloon.

16 §

Valtion- tai kunnallisveroa, jonka määrä on enintään 100 markkaa, ei määrätä verovelvolliselle, paitsi milloin ennakkoa voidaan käyttää veron maksamiseksi. Perimättä jäänyttä lähdeveroa, jonka määrä on enintään 100 markkaa, ei määrätä verovelvolliselle.

Valtion- tai kunnallisveroa, jonka määrä on enintään 17 euroa, ei määrätä verovelvolliselle, paitsi milloin ennakkoa voidaan käyttää veron maksamiseksi. Perimättä jäänyttä lähdeveroa, jonka määrä on enintään 17 euroa, ei määrätä verovelvolliselle.

*Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2002.*

Lain 6 §:n 1 momenttia sovelletaan lain voimaan tultua saatuun tuloon. Lain 14 §:n 1 momenttia ja 15 §:ää sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2002 toimitettavassa verotuksessa.

8.

Laki**ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain 2 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1551/1995) 2 §:n 1 momentin 2 kohta seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 §

Ulkomailta tulevan palkansaajan määritelmä

Ulkomailta tulevana palkansaajana pidetään tätä lakia sovellettaessa luonnollista henkilöä, jos

2) hänelle tästä työstä maksettava rahanpalkka on vähintään 35 000 markkaa kuukaudessa koko tässä laissa tarkoitetun työskentelyn ajan;

2) hänelle tästä työstä maksettava rahanpalkka on vähintään 5 800 euroa kuukaudessa koko tässä laissa tarkoitetun työskentelyn ajan;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Lakia sovelletaan palkkaan, joka maksetaan lain tultua voimaan.

9.

Laki**korkotulon lähdeverosta annetun lain 6 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan korkotulon lähdeverosta 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1341/1990)
6 §:n 2 ja 3 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

6 §

Veron määrä ja laskeminen

Korkotulon lähdevero lasketaan jokaisesta maksetusta korkoerästä täysin markoin siten, että markkojen yli menevät pennit jätetään lukuun ottamatta.

Jos korko maksetaan ulkomaan rahana, se on korkotulon lähdeveroa laskettaessa muunnettava Suomen rahaksi korkoa maksettaessa voimassa olevan Suomen Pankin ostokurssin mukaan.

Korkotulon lähdevero lasketaan jokaisesta maksetusta korkoerästä täysin *kymmenin sente*in siten, että yli menevät sentit jätetään lukuun ottamatta.

Jos korko maksetaan ulkomaan rahana, se on korkotulon lähdeveroa laskettaessa muunnettava *euroiksi* korkoa maksettaessa voimassa olevan *Euroopan keskuspankin julkaiseman valuuttakurssin* mukaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Lakia sovelletaan korkoon, joka maksetaan lain tultua voimaan.

10.

Laki**ennakkoperintälain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun ennakkoperintälain (1118/1996) 44 §:n 4 momentti, 56 §:n 3 momentti ja 59 §:n 3 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

44 §

Veronkorotus

Jos veroa ei voida edellä tarkoitetulla tavalla korottaa, *lääninverovirasto* voi määrätä maksettavaksi enintään 100 000 markan suuruisen veronkorotuksen. Veronkorotuksen määrääminen edellyttää tällöin, että suorituksen maksaja on todistettavasti lähetetystä kehotuksesta huolimatta laiminlyönyt rekisteri-, valvonta- tai vuosi-ilmoituksen antamisen tai antanut ilmoituksen olennaisesti puutteellisena tai virheellisenä eikä laiminlyönti ole olosuhteisiin nähden tai muutoin vähäinen. *Lääninverovirasto* voi määrätä veronkorotuksen maksettavaksi ilmoittamisvelvollisuuden törkeän laiminlyönnin johdosta silloinkin, kun se on toimittanut maksuunpanon arvioimalla ja oikaissut maksuunpanon myöhemmin toimitetun selvityksen perusteella sellaiseksi, että maksuunpanoa ei toimiteta.

Jos veroa ei voida edellä tarkoitetulla tavalla korottaa, verovirasto voi määrätä maksettavaksi enintään 15 000 euron suuruisen veronkorotuksen. Veronkorotuksen määrääminen edellyttää tällöin, että suorituksen maksaja on todistettavasti lähetetystä kehotuksesta huolimatta laiminlyönyt rekisteri-, valvonta- tai vuosi-ilmoituksen antamisen tai antanut ilmoituksen olennaisesti puutteellisena tai virheellisenä eikä laiminlyönti ole olosuhteisiin nähden tai muutoin vähäinen. Verovirasto voi määrätä veronkorotuksen maksettavaksi ilmoittamisvelvollisuuden törkeän laiminlyönnin johdosta silloinkin, kun se on toimittanut maksuunpanon arvioimalla ja oikaissut maksuunpanon myöhemmin toimitetun selvityksen perusteella sellaiseksi, että maksuunpanoa ei toimiteta.

56 §

Veronhuojennus

Lääninverovirasto ratkaisee 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun hakemuksen, jos se koskee enintään 300 000 markan määräistä korkoa.

Verovirasto ratkaisee 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun hakemuksen, jos se koskee enintään 50 000 euron määräistä korkoa.

59 §

Lain soveltaminen

Lain 44 §:n 4 momentissa tarkoitettu *markkamääräinen* veronkorotus voidaan määrätä lain voimaantulon jälkeen tapahtuneen ilmoittamisvelvollisuuden laiminlyönnin johdosta.

Lain 44 §:n 4 momentissa tarkoitettu veronkorotus voidaan määrätä lain voimaantulon jälkeen tapahtuneen ilmoittamisvelvollisuuden laiminlyönnin johdosta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

11.

Laki

työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 3 §:n kumoamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

3 §

Työnantajan sosiaaliturvamaksu suoritetaan täysin markoin siten, että lasketun määrän päättyessä penneihin ne jätetään lukuun ottamatta.

(kumotaan)

3 §

12.

Laki**verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/1995) 26 a §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 477/1998, ja

muutetaan 32 §, 41 §:n 4 momentti, 88 §:n 4 momentti ja 89 §:n 5 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 32 § osaksi mainitussa laissa 477/1998 sekä 41 §:n 4 momentti ja 88 §:n 4 momentti laissa 505/1998, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

26 a §

Muita yleisiä säännöksiä

Verotusta toimitettaessa otetaan tulon ja varallisuuden sekä niistä tehtävien vähennysten raha-arvo huomioon täysin markoin siten, että markkojen yli menevät pennit jätetään ottamatta lukuun. Täysin markoin huomioon otettavaa määrää laskettaessa otetaan käytettävä peruste tai yksikköarvo kuitenkin lukuun pennin tarkkuudella.

(2 mom. kumotaan)

32 §

Veronkorotus

Jos veroilmoituksessa tai muussa ilmoittamisvelvollisuuden täyttämiseksi annettavassa ilmoituksessa taikka verovelvollisen antamassa muussa tiedossa tai asiakirjassa on vähäinen puutteellisuus tai virhe eikä verovelvollinen ole noudattanut todistettavasti lähetettyä kehotusta sen korjaamiseen tai jos verovelvollinen on ilman pätevää syytä antanut ilmoituksen, tiedon tai asiakirjan myöhässä, verovelvolliselle voidaan määrätä enintään 1 000 markan suuruinen veronkorotus.

Jos verovelvollinen on antanut veroilmoituksen tai muun ilmoittamisvelvollisuuden täyttämiseksi annettavan ilmoituksen taikka

32 §

Veronkorotus

Jos veroilmoituksessa tai muussa ilmoittamisvelvollisuuden täyttämiseksi annettavassa ilmoituksessa taikka verovelvollisen antamassa muussa tiedossa tai asiakirjassa on vähäinen puutteellisuus tai virhe eikä verovelvollinen ole noudattanut todistettavasti lähetettyä kehotusta sen korjaamiseen tai jos verovelvollinen on ilman pätevää syytä antanut ilmoituksen, tiedon tai asiakirjan myöhässä, verovelvolliselle voidaan määrätä enintään 150 euron suuruinen veronkorotus.

Jos verovelvollinen on antanut veroilmoituksen tai muun ilmoittamisvelvollisuuden täyttämiseksi annettavan ilmoituksen taikka

muun säädetyn tiedon tai asiakirjan olennaisesti vaillinaisena tai virheellisenä tai antanut ne vasta todistettavasti lähetetyn kehoituksen jälkeen, verovelvolliselle voidaan määrätä enintään 5 000 markan suuruinen veronkorotus.

Jos verovelvollinen on tietensä tai törkeästä huolimattomuudesta antanut olennaisesti väärän veroilmoituksen tai muun ilmoittamisvelvollisuuden täyttämiseksi annettavan ilmoituksen taikka muun säädetyn tiedon tai asiakirjan taikka ei ole lainkaan antanut ilmoitusta, lisätyn tulon osalta määrätään veronkorotukseksi 5—30 prosenttia lisätystä tulosta ja lisätyn varallisuuden osalta 0,5—1 prosenttia lisätyistä varoista, kuitenkin vähintään 5 000 markkaa, jollei erityisistä syistä muuta johdu. Lisättynä tulona pidetään myös määrää, jolla verotusta on muutettu verotettavaa tuloa myöhempänä verovuonna lisäävällä tavalla. Veronkorotus määrätään tämän momentin mukaan myös silloin, kun verovelvollinen on ilmoittanut tieteen tai törkeästä huolimattomuudesta tulon vääränä tulolajina.

Veronkorotus määrätään tuloverolaissa säädettyjen verosta tehtävien vähennysten ja alijäämähyvityksen vähentämisen jälkeen *täysin sadoin markoin siten, että ylimenevät markat jätetään määräämättä.*

Jos veronkorotuksen yhteydessä ei maksunpanna veroa, tilitetään veronkorotus valtiolle.

muun säädetyn tiedon tai asiakirjan olennaisesti vaillinaisena tai virheellisenä tai antanut ne vasta todistettavasti lähetetyn kehoituksen jälkeen, verovelvolliselle voidaan määrätä enintään 800 euron suuruinen veronkorotus.

Jos verovelvollinen on tietensä tai törkeästä huolimattomuudesta antanut olennaisesti väärän veroilmoituksen tai muun ilmoittamisvelvollisuuden täyttämiseksi annettavan ilmoituksen taikka muun säädetyn tiedon tai asiakirjan taikka ei ole lainkaan antanut ilmoitusta, lisätyn tulon osalta määrätään veronkorotukseksi 5—30 prosenttia lisätystä tulosta ja lisätyn varallisuuden osalta 0,5—1 prosenttia lisätyistä varoista, kuitenkin vähintään 800 euroa, jollei erityisistä syistä muuta johdu. Lisättynä tulona pidetään myös määrää, jolla verotusta on muutettu verotettavaa tuloa myöhempänä verovuonna lisäävällä tavalla. Veronkorotus määrätään tämän momentin mukaan myös silloin, kun verovelvollinen on ilmoittanut tieteen tai törkeästä huolimattomuudesta tulon vääränä tulolajina.

Veronkorotus määrätään tuloverolaissa säädettyjen verosta tehtävien vähennysten ja alijäämähyvityksen vähentämisen jälkeen.

Jos veronkorotuksen yhteydessä ei maksunpanna veroa, tilitetään veronkorotus valtiolle.

41 §

Yhteisökoron laskeminen

Veroviraston veroilmoituksen antamiselle myöntämää pidennystä ei oteta huomioon yhteisökorkoa laskettaessa. *Yhteisökorko määrätään täysin markoin siten, että täydet markat ylittävää osuutta ei oteta huomioon.*

Veroviraston veroilmoituksen antamiselle myöntämää pidennystä ei oteta huomioon yhteisökorkoa laskettaessa.

88 §

Veronhuojennus

Verovirasto ratkaisee hakemuksen, jos vapautettaviksi pyydyt määrät ovat enintään 300 000 markkaa. Asianomainen ministeriö voi ottaa verohallituksen tai veroviraston käsiteltävän periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen. Verohallitus voi ottaa periaatteellisesti tärkeän veroviraston käsiteltävän asian ratkaistavakseen.

Verovirasto ratkaisee hakemuksen, jos vapautettaviksi pyydyt määrät ovat enintään 50 000 euroa. valtiovarainministeriö voi ottaa verohallituksen tai veroviraston käsiteltävän periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen. Verohallitus voi ottaa periaatteellisesti tärkeän veroviraston käsiteltävän asian ratkaistavakseen.

89 §

Kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen huojentaminen

Valtiovarainministeriö voi määrätä verohallituksen ratkaisemaan 3 momentissa tarkoitettuja hakemuksia, jos vapautettavaksi pyydetty määrä on enintään 300 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ottaa periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

Valtiovarainministeriö voi määrätä verohallituksen ratkaisemaan 3 momentissa tarkoitettuja hakemuksia, jos vapautettavaksi pyydetty määrä on enintään 50 000 euroa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ottaa periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Lain voimaan tullessa voimassa ollutta 26 a §:n 2 momenttia sovelletaan edelleen lain voimaantuloa edeltäviltä verovuosilta toimitettavissa verotuksissa. Näiltä vuosilta toimitettavissa verotuksissa 32 §:ssä tarkoitettu veronkorotus lasketaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti.

13.

Laki**verohallintolain 4 a §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun verohallintolain (1557/1995) 4 a §:n
 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 504/1998, seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

4 a §

4 a §

*Päätösvaltaisuus ja menettely verotuksen
 oikaisulautakunnassa*

*Päätösvaltaisuus ja menettely verotuksen
 oikaisulautakunnassa*

Verotuksen oikaisulautakunta on päätösvaltainen, kun läsnä on puheenjohtaja ja vähintään puolet lautakunnan muista jäsenistä. Lautakunta tai sen jaosto voi kuitenkin kokoonpanossa, johon kuuluvat puheenjohtaja ja yksi veronmaksajia edustava jäsen, ratkaista asian, jossa veron määrä voi oikaisuvaatimuksen johdosta muuttua enintään 10 000 markkaa, jos puheenjohtaja ja jäsen ovat ratkaisusta yksimielisiä.

Verotuksen oikaisulautakunta on päätösvaltainen, kun läsnä on puheenjohtaja ja vähintään puolet lautakunnan muista jäsenistä. Lautakunta tai sen jaosto voi kuitenkin kokoonpanossa, johon kuuluvat puheenjohtaja ja yksi veronmaksajia edustava jäsen, ratkaista asian, jossa veron määrä voi oikaisuvaatimuksen johdosta muuttua enintään 2 000 euroa, jos puheenjohtaja ja jäsen ovat ratkaisusta yksimielisiä.

—————
 Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
 mikuuta 2002.
 —————

14.

Laki**perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 12 päivänä heinäkuuta 1940 annetun perintö- ja lahjaverolain (378/1940) 7 a §:n 2 momentti, 7 b ja 12—14 §, 18 a §:n 1 momentti, 19 §:n 1 ja 3 kohta, 31 §:n 4 momentti, 53 §:n 2 momentti, 54 §:n 2 momentti, 55 §:n 1 momentin 3 kohta ja 2 momentti sekä 56 §:n 1 ja 2 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 7 a §:n 2 momentti, 7 b ja 12—14 §, 18 a §:n 1 momentti sekä 19 §:n 1 ja 3 kohta laissa 1392/1995, 31 §:n 4 momentti ja 56 §:n 2 momentti laissa 318/1994, 53 §:n 2 momentti, 54 §:n 2 momentti ja 56 §:n 1 momentti laissa 507/1998 sekä 55 §:n 1 momentin 3 kohta ja 2 momentti laissa 1110/1994, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

7 a §

Edellä 1 momentissa tarkoitettu vakuutuskorvaus tai sellaiseen verrattava taloudellinen tuki on perintöverosta vapaa siltä osin kuin kunkin edunsaajan tai perillisen saama samasta kuolemantapauksesta johtuva vakuutuskorvaus ja taloudellinen tuki on enintään 200 000 markkaa. Jos edunsaajana on leski, verosta vapaaksi osaksi katsotaan puolet tai kuitenkin vähintään 200 000 markkaa lesken edunsaajamääräyksen nojalla saamisen vakuutuskorvausten ja taloudellisen tuen yhteismäärästä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu vakuutuskorvaus tai sellaiseen verrattava taloudellinen tuki on perintöverosta vapaa siltä osin kuin kunkin edunsaajan tai perillisen saama samasta kuolemantapauksesta johtuva vakuutuskorvaus ja taloudellinen tuki on enintään 35 000 euroa. Jos edunsaajana on leski, verosta vapaaksi osaksi katsotaan puolet tai kuitenkin vähintään 35 000 euroa lesken edunsaajamääräyksen nojalla saamien vakuutuskorvausten ja taloudellisen tuen yhteismäärästä.

7 b §

Perintöveroa ei ole suoritettava perinnönjättäjän omassa tai hänen perheensä käytössä olleesta tavanomaisesta koti-irtaimistosta siltä osin kuin sen arvo on enintään 20 000 markkaa.

7 b §

Perintöveroa ei ole suoritettava perinnönjättäjän omassa tai hänen perheensä käytössä olleesta tavanomaisesta koti-irtaimistosta siltä osin kuin sen arvo on enintään 3 400 euroa.

12 §

Veronalaisesta perintöosuudesta saavat vähentää:

1) perinnönjättäjän puoliso ja henkilö, johon 11 §:n 3 momentin mukaan sovelletaan puolisoa koskevia säännöksiä, 40 000 markkaa (*puolisovähennys*);

2) sellainen perinnönjättäjän lapsi tai otto-

12 §

Veronalaisesta perintöosuudesta saavat vähentää:

1) perinnönjättäjän puoliso ja henkilö, johon 11 §:n 3 momentin mukaan sovelletaan puolisoa koskevia säännöksiä, 6 800 euroa (*puolisovähennys*);

2) sellainen perinnönjättäjän lapsi tai otto-

lapsi tahi näiden rintaperillinen, joka verovelvollisuuden alkaessa ei ole täyttänyt kahdeksaatoista vuotta, 20 000 markkaa (*alikäisyysvähennys*).

lapsi taikka näiden rintaperillinen, joka verovelvollisuuden alkaessa ei ole täyttänyt kahdeksaatoista vuotta, 3 400 euroa (*alikäisyysvähennys*).

13 §

Kun perintöosuus tai sen 12 §:n mukaan laskettu jäännös ei nouse 20 000 markkaan, se on verosta vapaa.

13 §

Kun perintöosuus tai sen 12 §:n mukaan laskettu jäännös ei nouse 3 400 euroon, se on verosta vapaa.

14 §

Perintöveroa maksetaan:
I veroluokassa seuraavan asteikon mukaan:

Verotettavan osuuden arvo, mk	Veron vakioerä osuuden alarajan kohdalla, mk	Veron vakioerä osuuden alarajan kohdalla, mk	Veron %-ylijäämästä osasta
20 000 —	100	500	10
	000		
100 000 —	300	8 500	13
	000		
300 000 —		34 500	16

II veroluokassa asteikon mukainen vero kaksinkertaisena; ja

III veroluokassa asteikon mukainen vero kolminkertaisena.

14 §

Perintöveroa maksetaan:
I veroluokassa seuraavan asteikon mukaan:

Verotettavan osuuden arvo, euroa	Veron vakioerä osuuden alarajan kohdalla, euroa	Veron %-ylijäämästä osasta
3 400 — 17 000	85	10
17 000 — 50 000	1 445	13
50 000 —	5 735	16

II veroluokassa asteikon mukainen vero kaksinkertaisena; ja

III veroluokassa asteikon mukainen vero kolminkertaisena.

18 a §

Lahjana pidetään myös vakuutuksesta edunsaajamääräyksen nojalla vastikkeetta saatua vakuutuskorvausta. Tällaiset vakuutuskorvaukset ovat kuitenkin lahjaverosta vapaita siltä osin kuin niiden yhteismäärä kolmen vuoden aikana on enintään 50 000 markkaa.

18 a §

Lahjana pidetään myös vakuutuksesta edunsaajamääräyksen nojalla vastikkeetta saatua vakuutuskorvausta. Tällaiset vakuutuskorvaukset ovat kuitenkin lahjaverosta vapaita siltä osin kuin niiden yhteismäärä kolmen vuoden aikana on enintään 8 500 euroa.

19 §

Lahjaveroa ei suoriteta:

1) tavanomaisesta koti-irtaimistosta, joka on tarkoitettu lahjansaajan tai hänen perheensä henkilökohtaiseen käyttöön, siltä osin kuin lahjan arvo ei ole 20 000 markkaa suurempi;

3) muusta lahjasta, jonka arvo on 20 000

19 §

Lahjaveroa ei suoriteta:

1) tavanomaisesta koti-irtaimistosta, joka on tarkoitettu lahjansaajan tai hänen perheensä henkilökohtaiseen käyttöön, siltä osin kuin lahjan arvo ei ole 3 400 euroa suurempi;

3) muusta lahjasta, jonka arvo on 3 400

markkaa pienempi, kuitenkin niin, että jos lahjansaaja kolmen vuoden kuluessa saa samalta antajalta useita sellaisia lahjoja, näistä on suoritettava veroa, kun niiden yhteinen arvo nousee vähintään mainittuun määrään.

euroa pienempi, kuitenkin niin, että jos lahjansaaja kolmen vuoden kuluessa saa samalta antajalta useita sellaisia lahjoja, näistä on suoritettava veroa, kun niiden yhteinen arvo nousee vähintään mainittuun määrään.

31 §

Verotettavan perintöosuuden tai lahjan arvo vahvistetaan täysin tuhansin markoin siten, että ylimenevät markat jätetään ottamatta huomioon, *ja vero mahdollisine veronkorotuksineen määrätään täysin markoin siten, että ylimenevät pennit jätetään määräämättä.*

Verotettavan perintöosuuden tai lahjan arvo vahvistetaan täysin *sadoin euroin* siten, että ylimenevät *eurot* jätetään ottamatta huomioon.

53 §

Verovirasto ratkaisee hakemuksen, jos poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 300 000 markkaa. Asianomainen ministeriö voi ottaa verohallituksen tai veroviraston käsiteltävän periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen. Verohallitus voi ottaa periaatteellisesti tärkeän veroviraston käsiteltävän asian ratkaistavakseen.

Verovirasto ratkaisee hakemuksen, jos poistettavaksi pyydetty määrä on enintään *50 000 euroa*. Valtiovarainministeriö voi ottaa verohallituksen tai veroviraston käsiteltävän periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen. Verohallitus voi ottaa periaatteellisesti tärkeän veroviraston käsiteltävän asian ratkaistavakseen.

54 §

Verovirasto ratkaisee hakemuksen, jos poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 300 000 markkaa. Asianomainen ministeriö voi ottaa periaatteellisesti tärkeän verohallituksen tai veroviraston käsiteltävän asian ratkaistavakseen. Verohallitus voi ottaa periaatteellisesti tärkeän veroviraston käsiteltävän asian ratkaistavakseen.

Verovirasto ratkaisee hakemuksen, jos poistettavaksi pyydetty määrä on enintään *50 000 euroa*. Valtiovarainministeriö voi ottaa periaatteellisesti tärkeän verohallituksen tai veroviraston käsiteltävän asian ratkaistavakseen. Verohallitus voi ottaa periaatteellisesti tärkeän veroviraston käsiteltävän asian ratkaistavakseen.

55 §

Perintö- tai lahjaverosta jätetään verovelvollisen verovirastolle ennen verotuksen toimittamista tekemästä pyynnöstä osa maksuunpanematta, jos

3) edellä 1 kohdassa tarkoitettusta maati-

3) edellä 1 kohdassa tarkoitettusta maati-

lasta, muusta yrityksestä tai niiden osasta määrätyn perintö- tai lahjaveron suhteellinen osa koko verosta on suurempi kuin 5 000 markkaa.

Maksuunpanematta jätettävän veron osan laskemiseksi tämän lain mukaan määrätystä verosta vähennetään vero, joka perintöosuudesta tai lahjasta olisi määrättävä, jos maatilan maatalousmaa, metsä, rakennukset, rakennelmat, koneet, kalusto ja laitteet samoin kuin muuhun yritykseen kuin maatalaan kuuluvat varat arvostettaisiin verovelvollisuuden alkamista edeltäneeltä vuodelta toimitetussa varallisuusverotuksessa noudatettujen perusteiden mukaan. Näin saatu erotus tai, jos se on suurempi kuin 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun perintö- tai lahjaveron 5 000 markan ylimenevä osa, viimeksi mainittu määrä jätetään maksuunpanematta.

56 §

Jos maatilasta, muusta yrityksestä tai niiden osasta määrätyn perintö- tai lahjaveron suhteellinen osa koko verosta on 10 000 markkaa tai enemmän ja jos 55 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa mainitut edellytykset ovat olemassa, tämän veron osan maksuaikaa pidennetään verovelvollisen ennen verotuksen toimittamista verovirastolle tekemästä pyynnöstä.

Vero, jonka maksamiseen on myönnetty pidennystä 1 momentin mukaan, kannetaan yhtä suurina, vähintään 5 000 markan suuruisina vuotuiserinä enintään viiden vuoden aikana sen mukaan kuin valtiovarainministeriö tarkemmin määrää. Pidennetyltä maksuajalta ei peritä korkoa.

lasta, muusta yrityksestä tai niiden osasta määrätyn perintö- tai lahjaveron suhteellinen osa koko verosta on suurempi kuin 850 euroa.

Maksuunpanematta jätettävän veron osan laskemiseksi tämän lain mukaan määrätystä verosta vähennetään vero, joka perintöosuudesta tai lahjasta olisi määrättävä, jos maatilan maatalousmaa, metsä, rakennukset, rakennelmat, koneet, kalusto ja laitteet samoin kuin muuhun yritykseen kuin maatalaan kuuluvat varat arvostettaisiin verovelvollisuuden alkamista edeltäneeltä vuodelta toimitetussa varallisuusverotuksessa noudatettujen perusteiden mukaan. Näin saatu erotus tai, jos se on suurempi kuin 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun perintö- tai lahjaveron 850 euron ylimenevä osa, viimeksi mainittu määrä jätetään maksuunpanematta.

56 §

Jos maatilasta, muusta yrityksestä tai niiden osasta määrätyn perintö- tai lahjaveron suhteellinen osa koko verosta on 1 700 euroa tai enemmän ja jos 55 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa mainitut edellytykset ovat olemassa, tämän veron osan maksuaikaa pidennetään verovelvollisen ennen verotuksen toimittamista verovirastolle tekemästä pyynnöstä.

Vero, jonka maksamiseen on myönnetty pidennystä 1 momentin mukaan, kannetaan yhtä suurina, vähintään 850 euron suuruisina vuotuiserinä enintään viiden vuoden aikana sen mukaan kuin valtiovarainministeriön asetuksella tarkemmin säädetään. Pidennetyltä maksuajalta ei peritä korkoa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Lakia sovelletaan tapauksiin, joissa verovelvollisuus on alkanut lain tultua voimaan.

15.

Laki**arpajaisverolain 5 ja 6 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 26 päivänä kesäkuuta 1992 annetun arpajaisverolain (552/1992) 5 §, sellaisena
 kuin se on laissa 911/2000, ja
muutetaan 6 §:n 1 kohta seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

5 §

5 §

Veron laskeminen

(kumotaan)

Vero suoritetaan, maksuunpannaan ja palautetaan täysin markoin siten, että ylimenevä osa jätetään lukuun ottamatta. Sama koskee veronkorotusta ja palautettavalle määrälle suoritettavaa korkoa.

6 §

6 §

*Poikkeukset veronalaisuudesta**Poikkeukset veronalaisuudesta*

Veroa ei ole suoritettava:

Veroa ei ole suoritettava:

1) jos kalenterikuukaudelta 8 §:n mukaisesti suoritettavan arpajaisveron määrä on vähemmän kuin 300 markkaa;

1) jos kalenterikuukaudelta 8 §:n mukaisesti suoritettavan arpajaisveron määrä on vähemmän kuin 50 euroa;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

16.

Laki**varainsiirtoverolain 27 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 29 päivänä marraskuuta 1996 annetun varainsiirtoverolain (931/1996) 27 §:n
2 momentti ja
muutetaan 27 §:n 3 ja 4 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

27 §

Veron maksaminen

Suoritettava vero määräytyy täysin markoin siten, että ylimenevä osa jätetään lukuun ottamatta.

Jos veron peruste on ilmaistu ulkomaan rahassa, se on veroa laskettaessa muunnettava Suomen rahaksi suorittamispäivän Suomen Pankin myyntikurssin mukaan.

Veroa ei ole suoritettava, jos veron määrä on vähemmän kuin 50 markkaa.

(2 mom. kumotaan)

Jos veron peruste on ilmaistu ulkomaan rahassa, se on veroa laskettaessa muunnettava Suomen rahaksi suorittamispäivän Euroopan keskuspankin julkaiseman valuuttakurssin mukaan.

Veroa ei ole suoritettava, jos veron määrä on vähemmän kuin 10 euroa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

17.

Laki**kiinteistöverolain 22 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä heinäkuuta 1992 annetun kiinteistöverolain (654/1992) 22 §:n
 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 506/1998, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

22 §

Verotuksen toimittaminen

Kiinteistövero määrätään kalenterivuositain täysin markoin siten, että täydet markat ylittävää osuutta ei oteta huomioon. Veroa ei määrätä, jos verovelvollisen veron määrä olisi pienempi kuin 100 markkaa. Kiinteistöverotus päättyy verohallituksen määräämänä aikana, kuitenkin viimeistään kalenterivuoden loppuun mennessä.

Kiinteistöveroa ei määrätä, jos verovelvollisen veron määrä olisi pienempi kuin 17 euroa. Kiinteistöverotus päättyy verohallituksen määräämänä aikana, kuitenkin viimeistään kalenterivuoden loppuun mennessä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2002 toimitettavassa kiinteistöverotuksessa.

18.

Laki**koiraverosta annetun lain 3 ja 9 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan koiraverosta 29 päivänä kesäkuuta 1979 annetun lain (590/1979) 3 ja 9 §, sellaisena kuin niistä on 3 § laissa 357/1991, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

3 §

Koiravero on enintään 300 markkaa, sen

3 §

Koiravero on enintään 50 euroa, sen mu-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

mukaan kuin kunnanvaltuusto päättää.

kaan kuin kunnanvaltuusto päättää.

9 §

Jos koiranomistaja on laiminlyönyt antaa koiran pitopaikkaa tai omistajanvaihdosta koskevan muutosilmoituksen taikka verovaapaasta koirasta koirailmoituksen, voi kunnanhallitus tai johtosäännössä määrätty viranhaltija velvoittaa koiranomistajan suorittamaan 50 markan määräisen laiminlyöntimaksun. Laiminlyöntimaksu on maksuunpantava viimeistään viidentenä vuotena sen vuoden päättymisestä, jolta ilmoitus olisi tullut antaa. Laiminlyöntimaksusta on muutoin voimassa, mitä koiraverosta on säädetty.

9 §

Jos koiranomistaja on laiminlyönyt antaa koiran pitopaikkaa tai omistajanvaihdosta koskevan muutosilmoituksen taikka verovaapaasta koirasta koirailmoituksen, voi kunnanhallitus tai johtosäännössä määrätty viranhaltija velvoittaa koiranomistajan suorittamaan 10 euron määräisen laiminlyöntimaksun. Laiminlyöntimaksu on maksuunpantava viimeistään viidentenä vuotena sen vuoden päättymisestä, jolta ilmoitus olisi tullut antaa. Laiminlyöntimaksusta on muutoin voimassa, mitä koiraverosta on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2002 toimitettavassa kunnallisverotuksessa.

19.

Laki

rakennusverolain 5 ja 12 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 14 päivänä tammikuuta 1977 annetun rakennusverolain (54/1977) 5 §:n 1 momentti ja 12 §:n 3 momentti, sellaisena kuin niistä on 5 §:n 1 momentti laissa 924/1991, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

5 §

Edellä 4 §:n 2 momentissa tarkoitettu rakentaminen ei kuitenkaan ole veronalaista, jos rakennuksen tai rakennustilan bruttoala saman momentin 6 kohdassa tarkoitettua rakennusta lukuun ottamatta on enintään 400 neliometriä tai, jos kerrosalan laskeminen rakennuksen tai rakennustilan luonteen vuoksi ei ole mahdollista rakennuskustannukset ovat enintään 2 000 000 markkaa.

5 §

Edellä 4 §:n 2 momentissa tarkoitettu rakentaminen ei kuitenkaan ole veronalaista, jos rakennuksen tai rakennustilan bruttoala saman momentin 6 kohdassa tarkoitettua rakennusta lukuun ottamatta on enintään 400 neliometriä tai, jos kerrosalan laskeminen rakennuksen tai rakennustilan luonteen vuoksi ei ole mahdollista. rakennuskustannukset ovat enintään 350 000 euroa.

12 §

Vero määrätään täysin kymmenin markoin jättämällä yli menevä määrä lukuun ottamatta.

Vero määrätään täysin *euroin* jättämällä yli menevä määrä lukuun ottamatta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

20.

Laki**arvonlisäverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun arvonlisäverolain (1501/1993) 163 ja 186 §, sellaisena kuin niistä on 163 § laissa 1123/1996, ja

muutetaan 3 §:n 1 momentti, 26 c §:n 2 momentin 1 kohta, 32 §:n 2 momentti, 33 §:n 3 momentti, 63 a §:n 3 momentti, 70 b §:n 1 ja 2 momentti, 80 a §:n 1 momentti, 94 §:n 1 momentin 22 kohta, 95 §:n 1 momentti, 126 §, 127 §:n 3 momentti, 129 §:n 3 momentti, 168 a §:n 1 momentti, 174 §:n 2 momentti, 182 §:n 4 momentti ja 209 c §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 1 momentti, 26 c §:n 2 momentin 1 kohta, 63 a §:n 3 momentti ja 80 a §:n 1 momentti laissa 1486/1994, 32 §:n 2 momentti osaksi laissa 332/2000, 33 §:n 3 momentti viimeksi mainitussa laissa, 70 b §:n 1 ja 2 momentti, 94 §:n 1 momentin 22 kohta, 127 §:n 3 momentti ja 129 §:n 3 momentti laissa 1767/1995, 95 §:n 1 momentti laissa 875/2000, 168 a §:n 1 momentti ja 182 §:n 4 momentti mainitussa laissa 1123/1996 sekä 209 c §:n 1 momentti laissa 940/1999, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

3 §

Myyjä ei ole verovelvollinen, jos kalenterivuoden liikevaihto on enintään 50 000 markkaa, ellei häntä ole oman ilmoituksen perusteella merkitty verovelvolliseksi.

3 §

Myyjä ei ole verovelvollinen, jos kalenterivuoden liikevaihto on enintään *8 500 euroa*, ellei häntä ole oman ilmoituksen perusteella merkitty verovelvolliseksi.

26 c §

Yhteisöhankinnasta ei kuitenkaan ole kyse siltä osin kuin hankintojen arvo ilman veron osuutta, lukuun ottamatta uusia kuljetusvälineitä, valmisteveronalaisia tavaroita ja 3 momentissa tarkoitettuja hankintoja, on

Yhteisöhankinnasta ei kuitenkaan ole kyse siltä osin kuin hankintojen arvo ilman veron osuutta, lukuun ottamatta uusia kuljetusvälineitä, valmisteveronalaisia tavaroita ja 3 momentissa tarkoitettuja hankintoja, on

Voimassa oleva laki

Ehdotus

enintään 50 000 markkaa kalenterivuodessa, jos

1) yhteisöhankintojen määrä edellisenä kalenterivuotena oli enintään 50 000 markkaa; ja

enintään 10 000 euroa kalenterivuodessa, jos

1) yhteisöhankintojen määrä edellisenä kalenterivuotena oli enintään 10 000 euroa; ja

32 §

Kiinteistön omistajan tai haltijan ei ole suoritettava veroa, jos:

1) hän käyttää kiinteistöä pääasiallisesti asuntonaan; tai

2) hänen kalenterivuoden aikana suorittamistaan kiinteistöhallintapalveluista aiheutuneet palkkakustannukset sosiaalikuluneen eivät ylitä 180 000 markkaa.

Kiinteistön omistajan tai haltijan ei ole suoritettava veroa, jos:

1) hän käyttää kiinteistöä pääasiallisesti asuntonaan; tai

2) hänen kalenterivuoden aikana suorittamistaan kiinteistöhallintapalveluista aiheutuneet palkkakustannukset sosiaalikuluneen eivät ylitä 30 500 euroa.

33 §

Veroa ei myöskään suoriteta itse suoritetun rakentamispalvelun 1 momentissa tarkoitettua omasta käytöstä palkkakustannusten ja niihin liittyvien sosiaalikulujen osalta, jos nämä kalenterivuoden aikana suoritetuista rakentamispalveluista aiheutuneet palkkakustannukset eivät ylitä 180 000 markkaa. Markkamääräistä rajaa ei kuitenkaan sovelleta, jos elinkeinonharjoittaja on myynyt rakentamispalveluja ulkopuolisille tai harjoittanut 31 §:ssä tarkoitettua toimintaa rakentamispalvelun valmistusajankohtana.

Veroa ei myöskään suoriteta itse suoritetun rakentamispalvelun 1 momentissa tarkoitettua omasta käytöstä palkkakustannusten ja niihin liittyvien sosiaalikulujen osalta, jos nämä kalenterivuoden aikana suoritetuista rakentamispalveluista aiheutuneet palkkakustannukset eivät ylitä 30 500 euroa. Tätä rajaa ei kuitenkaan sovelleta, jos elinkeinonharjoittaja on myynyt rakentamispalveluja ulkopuolisille tai harjoittanut 31 §:ssä tarkoitettua toimintaa rakentamispalvelun valmistusajankohtana.

63 a §

Pykälän 1 momenttia ei sovelleta siltä osin kuin 1 ja 2 momentissa tarkoitettu Suomeen tapahtuva myynti on enintään 200 000 markkaa kalenterivuodessa ilman veron osuutta, lukuun ottamatta 5 ja 6 momentissa tarkoitettua myyntiä, jos tällaisen myynnin yhteismäärä on edellisenä vuotena ollut enintään 200 000 markkaa.

Pykälän 1 momenttia ei sovelleta siltä osin kuin 1 ja 2 momentissa tarkoitettu Suomeen tapahtuva myynti on enintään 35 000 euroa kalenterivuodessa ilman veron osuutta, lukuun ottamatta 5 ja 6 momentissa tarkoitettua myyntiä, jos tällaisen myynnin yhteismäärä on edellisenä vuotena ollut enintään 35 000 euroa.

70 b §

Veroa ei suoriteta matkatavaroissa mu-

70 b §

Veroa ei suoriteta matkatavaroissa mu-

kaan otettavien tavaroiden myynnistä matkustajalle, jonka kotipaikka ei ole Yhteisössä eikä Norjassa, jos hänen selvitetään, siten kuin asetuksella säädetään, vieneen tavarat käyttämättöminä Yhteisöstä myyntikuukautta seuraavien kolmen kuukauden kuluessa ja jos matkustajalta peritty vastike on vähintään 250 markkaa.

Veroa ei suoriteta tavarán tai tavanmukaisesti kokonaisuuden muodostavan tavararyhmän myynnistä henkilölle, jonka kotipaikka on Norjassa ja joka on välittömästi myyntiin liittyen vieny tavarat matkatavarana Norjaan ja maksanut siellä arvonlisäveron maahantuonnin yhteydessä. Edellytyksenä on lisäksi, että tavarán tai tavararyhmän myyntihinta ilman veroa on vähintään 1 000 markkaa.

kaan otettavien tavaroiden myynnistä matkustajalle, jonka kotipaikka ei ole Yhteisössä eikä Norjassa, jos hänen selvitetään, siten kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään, vieneen tavarat käyttämättöminä Yhteisöstä myyntikuukautta seuraavien kolmen kuukauden kuluessa ja jos matkustajalta peritty vastike on vähintään 40 euroa.

Veroa ei suoriteta tavarán tai tavanmukaisesti kokonaisuuden muodostavan tavararyhmän myynnistä henkilölle, jonka kotipaikka on Norjassa ja joka on välittömästi myyntiin liittyen vieny tavarat matkatavarana Norjaan ja maksanut siellä arvonlisäveron maahantuonnin yhteydessä. Edellytyksenä on lisäksi, että tavarán tai tavararyhmän myyntihinta ilman veroa on vähintään 170 euroa.

80 a §

Ulkomaan valuutassa ilmaistu rahamäärä muunnetaan Suomen markoiksi käyttämällä 15 tai 16 §:ssä tarkoitettuna ajankohtana viimeisintä liikepankin julkaisemaa myyntikurssia. Ratkaiseva ajankohta on kuitenkin laskutus- tai kertymisajankohta, jos vero kohdistetaan 13 luvun säännösten perusteella laskutus- tai kertymiskuukaudelle.

80 a §

Ulkomaan valuutassa ilmaistu rahamäärä muunnetaan euroiksi käyttämällä 15 tai 16 §:ssä tarkoitettuna ajankohtana viimeisintä liikepankin julkaisemaa myyntikurssia. Ratkaiseva ajankohta on kuitenkin laskutus- tai kertymisajankohta, jos vero kohdistetaan 13 luvun säännösten perusteella laskutus- tai kertymiskuukaudelle.

94 §

Verotonta on seuraavien tavaroiden maahantuonti:

22) 129 §:n 1 momentissa tarkoitettut Euroopan yhteisöjen viralliseen käyttöön hankitut tavarat, jos tavarán maahantuonnista suoritettavan veron peruste lisättyä arvonlisäveron osuudella olisi vähintään 500 markkaa.

22) 129 §:n 1 momentissa tarkoitettut Euroopan yhteisöjen viralliseen käyttöön hankitut tavarat, jos tavarán maahantuonnista suoritettavan veron peruste lisättyä arvonlisäveron osuudella olisi vähintään 80 euroa.

95 §

Yhteisön ulkopuolelta Suomeen saapuva matkustaja saa verotta tuoda henkilökohtaisia matkatavaroita enintään 1 100 markan arvosta, ei kuitenkaan alkoholi- ja alkoholiuomaverosta annetussa laissa tarkoitettua

95 §

Yhteisön ulkopuolelta Suomeen saapuva matkustaja saa verotta tuoda henkilökohtaisia matkatavaroita enintään 175 euron arvosta, ei kuitenkaan alkoholi- ja alkoholiuomaverosta annetussa laissa tarkoitettua

Voimassa oleva laki

Ehdotus

olutta enempää kuin 16 litraa. Tähän arvoon ei sisällytetä 2 momentissa tarkoitettuja tuotteita eikä henkilökohtaisia tavaroita, jotka Suomeen palaava henkilö jälleentuo tai tänne saapuva matkustaja tuo väliaikaisesti henkilökohtaiseen tai perheensä käyttöön matkan ajaksi.

olutta enempää kuin 16 litraa. Tähän arvoon ei sisällytetä 2 momentissa tarkoitettuja tuotteita eikä henkilökohtaisia tavaroita, jotka Suomeen palaava henkilö jälleentuo tai tänne saapuva matkustaja tuo väliaikaisesti henkilökohtaiseen tai perheensä käyttöön matkan ajaksi.

126 §

Jos palautushakemus koskee koko kalenterivuotta tai sen loppuosaa, palautusta ei makseta, jos palautettava määrä on alle 150 markkaa. Muussa tapauksessa palautusta ei makseta, jos palautettava määrä on alle 1 200 markkaa.

126 §

Jos palautushakemus koskee koko kalenterivuotta tai sen loppuosaa, palautusta ei makseta, jos palautettava määrä on alle 25 euroa. Muussa tapauksessa palautusta ei makseta, jos palautettava määrä on alle 200 euroa.

127 §

Palautuksen edellytyksenä on, että yksittäisen tavaran tai palvelun verollinen ostohinta on vähintään 1 000 markkaa.

Palautuksen edellytyksenä on, että yksittäisen tavaran tai palvelun verollinen ostohinta on vähintään 170 euroa.

129 §

Palautuksen edellytyksenä on, että tavaran tai palvelun verollinen ostohinta tai maahantuonnista suoritettavan veron peruste lisätynä arvonlisäveron osuudella on vähintään 500 markkaa.

Palautuksen edellytyksenä on, että tavaran tai palvelun verollinen ostohinta tai maahantuonnista suoritettavan veron peruste lisätynä arvonlisäveron osuudella on vähintään 80 euroa.

163 §

Veroilmoituksessa ja yhteenvetoilmoituksessa ilmoitetaan raha-arvot täysin markoin siten, että markkojen yli menevät pennit jätetään ottamatta lukuun. Täysin markoin ilmoitettavia määriä laskettaessa otetaan suoritettavat ja vähennettävät erät kuitenkin lukuun pennin tarkkuudella.

163 §

(kumotaan)

168 a §

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt ilman pätevää syytä yhteenvetoilmoituksen antamisen taikka antanut ilmoituksen vaillinaisena tai virheellisenä, lääninverovirasto voi määrätä verovelvollisen maksettavaksi laiminlyöntimaksua vähintään 500 markkaa ja

168 a §

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt ilman pätevää syytä yhteenvetoilmoituksen antamisen taikka antanut ilmoituksen vaillinaisena tai virheellisenä, verovirasto voi määrätä verovelvollisen maksettavaksi laiminlyöntimaksua vähintään 80 euroa ja

enintään 10 000 markkaa.

tään 1 700 euroa.

174 §

Edellä 12 §:n perusteella verovelvollinen sekä sellainen verovelvollinen, jonka myyntien yhteismäärä ei ylitä 3 §:ssä tarkoitettua markkamääristä rajaa, poistetaan rekisteristä verovelvollisen tätä koskevan vaatimuksen tekemisestä lukien.

Edellä 12 §:n perusteella verovelvollinen sekä sellainen verovelvollinen, jonka myyntien yhteismäärä ei ylitä 3 §:ssä tarkoitettua euromääristä rajaa, poistetaan rekisteristä verovelvollisen tätä koskevan vaatimuksen tekemisestä lukien.

182 §

Jos veroa ei voida edellä tarkoitetulla tavalla korottaa, lääninverovirasto voi määrätä maksettavaksi enintään 100 000 markan suuruisen veronkorotuksen. Veronkorotuksen määrääminen edellyttää tällöin, että verovelvollinen on todistettavasti lähetetystä kehotuksesta huolimatta laiminlyönyt rekisteri- tai veroilmoituksen antamisen tai antanut ilmoituksen olennaisesti puutteellisenä tai virheellisenä eikä laiminlyönti ole olosuhteisiin nähden tai muutoin vähäinen. Lääninverovirasto voi määrätä veronkorotuksen maksettavaksi ilmoittamisvelvollisuuden törkeän laiminlyönnin johdosta silloinkin, kun se on toimittanut maksuunpanon arvioimalla ja oikaissut maksuunpanon myöhemmin toimitetun selvityksen perusteella sellaiseksi, että maksuunpanoa ei toimiteta.

Jos veroa ei voida edellä tarkoitetulla tavalla korottaa, verovirasto voi määrätä maksettavaksi enintään 15 000 euron suuruisen veronkorotuksen. Veronkorotuksen määrääminen edellyttää tällöin, että verovelvollinen on todistettavasti lähetetystä kehotuksesta huolimatta laiminlyönyt rekisteri- tai veroilmoituksen antamisen tai antanut ilmoituksen olennaisesti puutteellisenä tai virheellisenä eikä laiminlyönti ole olosuhteisiin nähden tai muutoin vähäinen. Verovirasto voi määrätä veronkorotuksen maksettavaksi ilmoittamisvelvollisuuden törkeän laiminlyönnin johdosta silloinkin, kun se on toimittanut maksuunpanon arvioimalla ja oikaissut maksuunpanon myöhemmin toimitetun selvityksen perusteella sellaiseksi, että maksuunpanoa ei toimiteta.

186 §

Vero maksetaan, määrätään maksettavaksi ja maksetaan takaisin täysin markoin jättämällä yli menevät pennit lukuun ottamatta. Sama koskee 182 §:ssä mainittua veronkorotusta, 183 §:ssä mainittua veronlisäystä ja 187 §:ssä mainittua korkoa.

186 §
(kumotaan)

209 c §

Edellä 43 a ja 43 c:ssä tarkoitetun sijoitus-kullan myyjän on tunnistettava asiakas aina, kun yhden liiketoimen tai toisiinsa kytkeytyneiden liiketoimien yhteenlaskettu arvo on

209 c §

Edellä 43 a ja 43 c §:ssä tarkoitetun sijoitus-kullan myyjän on tunnistettava asiakas aina, kun yhden liiketoimen tai toisiinsa kytkeytyneiden liiketoimien yhteenlaskettu

22.

Laki**valmisteverotuslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun valmisteverotuslain (1469/1994) 16 §:n 7 a kohta, 32 §:n 1 momentin 1 kohta, 33 § ja 40 §:n 2 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 16 §:n 7 a kohta laissa 1265/1996 ja 33 § laissa 1016/1998, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

16 §

Verottomia ovat:

7 a) sen mukaan kuin asetuksella säädetään, tuotteet, jotka luovutetaan Euroopan yhteisöjen Suomessa sijaitsevalle toimielimelle viralliseen käyttöön, jos tuotteiden verollinen hankintahinta on yhteensä vähintään 500 markkaa, sekä tuotteet, jotka toimitetaan Euroopan yhteisöjen toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevalle toimielimelle vastaavin edellytyksin kuin verottomuus myönnetään sijaintijäsenvaltiossa;

7 a) sen mukaan kuin asetuksella säädetään, tuotteet, jotka luovutetaan Euroopan yhteisöjen Suomessa sijaitsevalle toimielimelle viralliseen käyttöön, jos tuotteiden verollinen hankintahinta on yhteensä vähintään 80 euroa, sekä tuotteet, jotka toimitetaan Euroopan yhteisöjen toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevalle toimielimelle vastaavin edellytyksin kuin verottomuus myönnetään sijaintijäsenvaltiossa;

32 §

Valmisteveroa voidaan korottaa (*veronkorotus*):

1) jos verovelvollinen on ilman pätevää syytä antanut veroilmoituksen tai muun tiedon tai asiakirjan säädetyn määräajan jälkeen, vähintään 50 markalla ja enintään 15 000 markalla, ja jos veroilmoitus, muu tieto tai asiakirja on annettu vasta kehotuksen jälkeen tai jos niissä on vähäinen puutteellisuus eikä verovelvollinen ole noudattanut kehotusta sen korjaamiseen, enintään 20 000 markalla;

32 §

Valmisteveroa voidaan korottaa (*veronkorotus*):

1) jos verovelvollinen on ilman pätevää syytä antanut veroilmoituksen tai muun tiedon tai asiakirjan säädetyn määräajan jälkeen, vähintään 10 eurolla ja enintään 2 500 eurolla, ja jos veroilmoitus, muu tieto tai asiakirja on annettu vasta kehotuksen jälkeen tai jos niissä on vähäinen puutteellisuus eikä verovelvollinen ole noudattanut kehotusta sen korjaamiseen, enintään 3 500 eurolla;

33 §

Jos 32 §:n 1 momentin 1-3 kohdassa tarkoitettu menettely koskee valmisteverotusta, jossa veroa ei määrätä maksettavaksi tai jossa veron määrä on vähäinen eikä veronkoro-

33 §

Jos 32 §:n 1 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettu menettely koskee valmisteverotusta, jossa veroa ei määrätä maksettavaksi tai jossa veron määrä on vähäinen eikä veronkoro-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

tusta ole määrätty taikka jos tässä laissa tai asianomaisessa valmisteverolaissa tai näiden nojalla annetussa asetuksessa tai näihin säännöksiin perustuvassa tulliviranomaisen päätöksessä tai määräyksessä tarkoitettu ilmoittamisvelvollisuus tai muu velvollisuus on laiminlyöty, voidaan määrätä virhemaksua vähintään 100 markkaa ja enintään 30 000 markkaa.

Jos valmisteveron palautuksen saamiseksi on annettu puutteellisia tai vääriä tietoja, voidaan määrätä virhemaksua vähintään 100 markkaa ja enintään 50 000 markkaa.

tusta ole määrätty taikka jos tässä laissa tai asianomaisessa valmisteverolaissa tai näiden nojalla annetussa valtioneuvoston asetuksessa tai näihin säännöksiin perustuvassa tulliviranomaisen päätöksessä tai määräyksessä tarkoitettu ilmoittamisvelvollisuus tai muu velvollisuus on laiminlyöty, voidaan määrätä virhemaksua vähintään 20 euroa ja enintään 5 000 euroa.

Jos valmisteveron palautuksen saamiseksi on annettu puutteellisia tai vääriä tietoja, voidaan määrätä virhemaksua vähintään 20 euroa ja enintään 8 000 euroa.

40 §

Valmistevero kunkin tuoteryhmän osalta sekä veronkorotus, virhemaksu ja veronlisäys kukin erikseen, määrätään täysin markoin jättämällä ylimenevät pennit lukuun ottamatta.

Valmistevero määrätään kunkin verotuspäätöksen osalta täysin euroin jättämällä ylimenevät sentit lukuun ottamatta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

23.

Laki

nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1472/1994) 8 §:n 2 momentti, 9 a §:n 3 momentti, 10 a §:n 1 ja 2 momentti sekä lain liitteenä oleva verotaulukko,

sellaisina kuin niistä ovat 9 a §:n 3 momentti laissa 921/1997, 10 a §:n 1 ja 2 momentti laissa 1159/1998 ja lain liitteenä oleva verotaulukko laissa 509/1998, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

8 §

Tunnistettavaksi tekemisen laiminlyömisestä voidaan kantaa erillistä virhemaksua vähintään 10 prosenttia kantamatta jätettävän valmisteveron määrästä kuitenkin enin-

Tunnistettavaksi tekemisen laiminlyömisestä voidaan kantaa erillistä virhemaksua vähintään 10 prosenttia kantamatta jätettävän valmisteveron määrästä kuitenkin enin-

tään 500 000 markkaa.

tään 80 000 euroa.

9 a §

Palautusta ei suoriteta, jos muulle kuin kalastusalukselle palautettavaksi pyydetty veron määrä on alle 2 000 markkaa.

Palautusta ei suoriteta, jos muulle kuin kalastusalukselle palautettavaksi pyydetty veron määrä on alle 330 euroa.

10 a §

Sillä, joka harjoittaa ammattimaisesti kasvihuoneviljelyä, on oikeus hakemuksesta saada takaisin ammattimaiseen kasvihuoneviljelyyn käyttämästään kevyestä polttoöljystä suoritettua valmisteveroa 20 penniä litralta ja raskaasta polttoöljystä kahdeksan penniä kilolta.

Hakemus on tehtävä kasvihuoneviljelmän sijaintipaikan piiritullikamarille. Palautusta voi hakea kalenterivuoden tai erikseen tammi-kesäkuun ja erikseen heinä-joulukuun aikana käytetystä kevyestä tai raskaasta polttoöljystä. Palautusta on haettava viimeistään kuuden kuukauden kuluessa edellä mainitun ajanjakson päättymisestä. Veronpalautusta ei suoriteta, jos palautettavan veron määrä on alle 3 500 markkaa.

10 a §

Sillä, joka harjoittaa ammattimaisesti kasvihuoneviljelyä, on oikeus hakemuksesta saada takaisin ammattimaiseen kasvihuoneviljelyyn käyttämästään kevyestä polttoöljystä suoritettua valmisteveroa 3,4 senttiä litralta ja raskaasta polttoöljystä 1,4 senttiä kilolta.

Hakemus on tehtävä kasvihuoneviljelmän sijaintipaikan piiritullikamarille. Palautusta voi hakea kalenterivuoden tai erikseen tammi-kesäkuun ja erikseen heinä-joulukuun aikana käytetystä kevyestä tai raskaasta polttoöljystä. Palautusta on haettava viimeistään kuuden kuukauden kuluessa edellä mainitun ajanjakson päättymisestä. Veronpalautusta ei suoriteta, jos palautettavan veron määrä on alle 580 euroa.

Voimassa oleva laki

VEROTAULUKKO

Tuote	Tuote-ryhmä	Perusvero	Lisävero	Huoltovarmuusmaksu
Lyijytön moottoribensiini p/l				
— peruslaatu	1	309,4	23,9	4,0
— reformuloitu	2	304,4	23,9	4,0
Lyijyllinen moottoribensiini p/l				
— peruslaatu	3	354,4	23,9	4,0
— reformuloitu	4	349,4	23,9	4,0
Moottoribensiinin sekoitus p/l				
— peruslaatu	5	331,9	23,9	4,0
— reformuloitu	6	326,9	23,9	4,0
Dieselöljy p/l				
— peruslaatu	7	166,6	26,9	2,1
— rikitön laatu	8	151,6	26,9	2,1
Kevyt polttoöljy p/l	9	10,9	27,0	2,1
Raskas polttoöljy p/kg	10	—	32,1	1,7

Ehdotus

VEROTAULUKKO

Tuote	Tuote-ryhmä	Perusvero	Lisävero	Huoltovarmuusmaksu
Lyijytön moottoribensiini snt/l				
— peruslaatu	1	52,03	4,02	0,68
— reformuloitu	2	51,19	4,02	0,68
Lyijyllinen moottoribensiini snt/l				
— peruslaatu	3	59,61	4,02	0,68
— reformuloitu	4	58,76	4,02	0,68
Moottoribensiinin sekoitus snt/l				
— peruslaatu	5	55,82	4,02	0,68
— reformuloitu	6	54,98	4,02	0,68
Dieselöljy snt/l				
— peruslaatu	7	28,02	4,52	0,35
— rikitön laatu	8	25,50	4,52	0,35
Kevyt polttoöljy snt/l	9	1,83	4,54	0,35
Raskas polttoöljy snt/kg	10	—	5,40	0,28

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

24.

Laki**sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain 8 b §:n ja lain liitteenä olevan verotaulukon muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1260/1996) 8 b §:n 1 momentti ja lain liitteenä oleva verotaulukko, sellaisina kuin ne ovat laissa 510/1998, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

8 b §

Milloin yrityksen tilikauden aikana tässä laissa tarkoitetuista tuotteista ja kevyestä ja raskaasta polttoöljystä maksamat sekä sanottuna aikana hankkimien vastaavien tuotteiden hankintahintaan sisältyneet valmisteverot (*maksettujen valmisteverojen määrä*) ovat enemmän kuin 3,7 prosenttia yrityksen jalostusarvosta, yrityksellä on oikeus ylimenevältä osalta hakea takaisin 85 prosenttia tuotteista maksettujen tai niiden hankintahintaan sisältyneiden valmisteverojen määrästä (*veronpalautus*). Näin lasketusta veronpalautuksesta maksetaan kuitenkin vain 300 000 markkaa ylittävä osuus. Veronpalautus saa olla enintään tässä laissa tarkoitetuista tuotteista maksettujen tai sanottujen tuotteiden hankintahintaan sisältyneiden valmisteverojen määrä.

Ehdotus

8 b §

Milloin yrityksen tilikauden aikana tässä laissa tarkoitetuista tuotteista ja kevyestä ja raskaasta polttoöljystä maksamat sekä sanottuna aikana hankkimien vastaavien tuotteiden hankintahintaan sisältyneet valmisteverot (*maksettujen valmisteverojen määrä*) ovat enemmän kuin 3,7 prosenttia yrityksen jalostusarvosta, yrityksellä on oikeus ylimenevältä osalta hakea takaisin 85 prosenttia tuotteista maksettujen tai niiden hankintahintaan sisältyneiden valmisteverojen määrästä (*veronpalautus*). Näin lasketusta veronpalautuksesta maksetaan kuitenkin vain 50 000 euroa ylittävä osuus. Veronpalautus saa olla enintään tässä laissa tarkoitetuista tuotteista maksettujen tai sanottujen tuotteiden hankintahintaan sisältyneiden valmisteverojen määrä.

Voimassa oleva laki

VEROTAULUKKO

Tuote	Tuote-ryhmä	Perusvero	Lisävero	Huoltovarmuusmaksu
Sähkö p/kWh				
— veroluokka I	1	—	4,1	0,075
— veroluokka II	2	—	2,5	0,075
Kivihiili, kivihiilibrikitit, kivihiilestä valmistetut kiinteät polttoaineet mk/t	3	—	246,0	7,0
Polttoturve mk/MWh	4	—	9,0	—
Maakaasu, kaasumainen p/nm ³	5	—	10,3	0,5
Mäntyöljy p/kg	6	32,1	—	—

Ehdotus

VEROTAULUKKO

Tuote	Tuote-ryhmä	Perusvero	Lisävero	Huoltovarmuusmaksu
Sähkö snt/kWh				
— veroluokka I	1	—	0,69	0,013
— veroluokka II	2	—	0,42	0,013
Kivihiili, kivihiilibrikitit, kivihiilestä valmistetut kiinteät polttoaineet €/t	3	—	41,37	1,18
Polttoturve €/MWh	4	—	1,51	—
Maakaasu, kaasumainen snt/nm ³	5	—	1,73	0,084
Mäntyöljy snt/kg	6	5,40	—	—

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

25.

Laki**virvoitusjuomaverosta annetun lain 4 §:n ja lain liitteenä olevan virvoitusjuomaverotaulukon muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan virvoitusjuomaverosta 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1474/1994) 4 §:n 1 ja 2 momentti sekä lain liitteenä oleva virvoitusjuomaverotaulukko, sellaisena kuin niistä viimeksi mainittu on laissa 1087/2000, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

4 §

Virvoitusjuomaveron lisäveroa on suoritettava vähittäismyyntipäällyksissä olevista virvoitusjuomaverotaulukon tuoteryhmiin 4, 5, 9 ja 12 kuuluvista juomista 4 markkaa litralta. Vähittäismyyntinä pidetään tässä lainkohdassa myös anniskelua.

Jos verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että vähittäismyyntipäällyksy kuuluu ympäristöministeriön hyväksymään, panttiin perustuvaan päällysten kierrätysjärjestelmään:

- 1) lisäveroa ei ole suoritettava, jos vähittäismyyntipäällyksy on uudelleen täytettävä;
- 2) lisäveroa on suoritettava 1 markka litralta, jos vähittäismyyntipäällyksy on raaka-aineena hyödynnettävä.

4 §

Virvoitusjuomaveron lisäveroa on suoritettava vähittäismyyntipäällyksissä olevista virvoitusjuomaverotaulukon tuoteryhmiin 4, 5, 9 ja 12 kuuluvista juomista *67 senttiä* litralta. Vähittäismyyntinä pidetään tässä lainkohdassa myös anniskelua.

Jos verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että vähittäismyyntipäällyksy kuuluu ympäristöministeriön hyväksymään, panttiin perustuvaan päällysten kierrätysjärjestelmään:

- 1) lisäveroa ei ole suoritettava, jos vähittäismyyntipäällyksy on uudelleen täytettävä;
- 2) lisäveroa on suoritettava *16 senttiä* litralta, jos vähittäismyyntipäällyksy on raaka-aineena hyödynnettävä.

Voimassa oleva laki

VEROTAULUKKO

Tullitariffin nimike	Tuote	Tuoteryhmä	Veron määrä
2009	Käymättömät ja lisättyä alkoholia sisältämättömät hedelmämehut (myös rypäleen puristemehu ”grape must”) ja kasvimehut, myös lisättyinä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät: (alkoholipitoisuus enintään 0,5 tilavuusprosenttia)	1	0,27 mk/l
2106:sta	Muuille kuulumattomat elintarvikevalmisteet: — alkoholia sisältämättömät tai enintään 1,2 tilavuusprosenttia alkoholia sisältävät tuotteet, jotka soveltuvat käytettäväksi virvoitusjuomien valmistukseen: — — kiinteässä muodossa olevat juoma-ainekset	2	2,00 mk/kg
	— — muut	3	0,27 mk/l

2201:stä	Vesi, myös luonnon tai keinotekoinen kivennäisvesi ja hiilihapotettu vesi, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältämätön tai maustamaton; jää ja lumi: — keinotekoinen kivennäisvesi, hiilihapoton ja hiilihapotettu, ei kuitenkaan luonnon kivennäisvesi eikä muu luonnosta sellaiseenaan saatava vesi, joihin on lisätty ainoastaan hiilidioksidia	4	0,27 mk/l
2202:sta	Vesi, myös kivennäisvesi ja hiilihapotettu vesi, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä tai maustettu, ja muut alkoholittomat juomat, ei kuitenkaan nimikkeen 2009 hedelmä- tai kasvismeहुt: (alkoholipitoisuus enintään 0,5 tilavuusprosenttia) — nimikkeiden 0401—0404 tuotteisiin perustumattomat tuotteet: — — hiilihappoa sisältävät	5	0,27 mk/l
	— — muut	6	0,27 mk/l
2204:stä	Tuoreista rypäleistä valmistettu viini, myös väkevöity viini; rypäleen puristemehu (grape must), muu kuin nimikkeeseen 2009 kuuluva: (alkoholipitoisuus yli 0,5 tilavuusprosenttia) — alkoholipitoisuus enintään 1,2 tilavuusprosenttia	7	0,27 mk/l
2206:sta	Muut käymisen avulla valmistetut juomat (esim. siideri, päärynäviini ja sima); käymisen avulla valmistettujen juomien sekoitukset sekä käymisen avulla valmistettujen juomien ja alkoholittomien juomien sekoitukset, muualle kuulumattomat: (alkoholipitoisuus yli 0,5 tilavuusprosenttia) — alkoholipitoisuus enintään 1,2 tilavuusprosenttia, ei kuitenkaan oluen ja alkoholittomien juomien sekoitukset	8	0,27 mk/l
2208:sta	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus pienempi kuin 80 tilavuusprosenttia; väkevät alkoholijuomat, liköörit ja muut alkoholipitoiset juomat: (alkoholipitoisuus yli 0,5 tilavuusprosenttia) — juomat, alkoholipitoisuus enintään 1,2 tilavuusprosenttia: — — hiilihapotetut	9	0,27 mk/l
	— — muut	10	0,27 mk/l
3302:sta	Hyvänhajuisten aineiden seokset sekä yhteen tai useampaan tällaiseen aineeseen perustuvat seokset (myös alkoholiliuokset), jollaisia käytetään raaka-aineena teollisuudessa; muut hyvänhajuisiin aineisiin perustuvat valmisteet, jollaisia käytetään juomien valmistukseen: — jollaisia käytetään elintarvike- tai juomateollisuudessa: — — jollaisia käytetään juomateollisuudessa, alkoholipitoisuus enintään 1,2 tilavuusprosenttia	11	0,27 mk/l
3824:stä	Valmistetut sitomisaineet valumuotteja ja –sydämiä varten; kemialliset tuotteet ja kemian- tai siihen liittyvän teollisuuden valmisteet (myös jos ne ovat luonnontuotteiden seoksia), muualle kuulumattomat; kemian- tai siihen liittyvän teollisuuden jätetuotteet, muualle kuulumattomat: — juomien valmistukseen soveltuvat kivennäissuolaliuokset	12	0,27 mk/l

Ehdotus

VEROTAULUKKO

Tullitariffin nimike	Tuote	Tuote- ryhmä	Veron määrä
2009	Käymättömät ja lisättyä alkoholia sisältämättömät hedelmämehut (myös rypäleen puristemehu ”grape must”) ja kasvismehut, myös lisättyinä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät: (alkoholipitoisuus enintään 0,5 tilavuusprosenttia)	1	4,5 snt/l
2106:stä	Muualla kuulumattomat elintarvikevalmisteet: — alkoholia sisältämättömät tai enintään 1,2 tilavuusprosenttia alkoholia sisältävät tuotteet, jotka soveltuvat käytettäväksi virvoitusjuomien valmistukseen: — — kiinteässä muodossa olevat juoma-ainekset	2	34 snt/kg
	— — muut	3	4,5 snt/l
2201:stä	Vesi, myös luonnon tai keinotekoinen kivennäisvesi ja hiilihapotettu vesi, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältämätön tai maustamaton; jää ja lumi: — keinotekoinen kivennäisvesi, hiilihapoton ja hiilihapotettu, ei kuitenkaan luonnon kivennäisvesi eikä muu luonnosta sellaiseenaan saatava vesi, joihin on lisätty ainoastaan hiilidioksidia	4	4,5 snt/l
2202:stä	Vesi, myös kivennäisvesi ja hiilihapotettu vesi, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä tai maustettu, ja muut alkoholittomat juomat, ei kuitenkaan nimikkeeseen 2009 hedelmä- tai kasvismehut: (alkoholipitoisuus enintään 0,5 tilavuusprosenttia) — nimikkeiden 0401—0404 tuotteisiin perustumattomat tuotteet: — — hiilihappoa sisältävät	5	4,5 snt/l
	— — muut	6	4,5 snt/l
2204:stä	Tuoreista rypäleistä valmistettu viini, myös väkevöity viini; rypäleen puristemehu (grape must), muu kuin nimikkeeseen 2009 kuuluva: (alkoholipitoisuus yli 0,5 tilavuusprosenttia) — alkoholipitoisuus enintään 1,2 tilavuusprosenttia	7	4,5 snt/l
2206:stä	Muut käymisen avulla valmistetut juomat (esim. siideri, päärynäviini ja sima); käymisen avulla valmistettujen juomien sekoitukset sekä käymisen avulla valmistettujen juomien ja alkoholittomien juomien sekoitukset, muualla kuulumattomat: (alkoholipitoisuus yli 0,5 tilavuusprosenttia) — alkoholipitoisuus enintään 1,2 tilavuusprosenttia, ei kuitenkaan oluen ja alkoholittomien juomien sekoitukset	8	4,5 snt/l
2208:stä	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus pienempi kuin 80 tilavuusprosenttia; väkevät alkoholijuomat, liköörit ja muut alkoholipitoiset juomat: (alkoholipitoisuus yli 0,5 tilavuusprosenttia) — juomat, alkoholipitoisuus enintään 1,2 tilavuusprosenttia: — — hiilihapotetut	9	4,5 snt/l
	— — muut	10	4,5 snt/l

3302:sta	Hyvänhajuisten aineiden seokset sekä yhteen tai useampaan tällaiseen aineeseen perustuvat seokset (myös alkoholiliuokset), jollaisia käytetään raaka-aineena teollisuudessa; muut hyvänhajuisiin aineisiin perustuvat valmisteet, jollaisia käytetään juomien valmistukseen: — jollaisia käytetään elintarvike- tai juomateollisuudessa: — — jollaisia käytetään juomateollisuudessa, alkoholipitoisuus enintään 1,2 tilavuusprosenttia	11	4,5 snt/l
3824:stä	Valmistetut sitomisaineet valumuotteja ja –sydämiä varten; kemialliset tuotteet ja kemian- tai siihen liittyvän teollisuuden valmisteet (myös jos ne ovat luonnontuotteiden seoksia), muualle kuulumattomat; kemian- tai siihen liittyvän teollisuuden jätetuotteet, muualle kuulumattomat: — juomien valmistukseen soveltuvat kivennäissuolaliuokset	12	4,5 snt/l

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
mikuuta 2002.

26.

Laki

alkoholi- ja alkoholijuomaverosta annetun lain 7 §:n ja lain liitteenä olevan verotaulukon muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan alkoholi- ja alkoholijuomaverosta 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1471/1994) 7 §:n 1 ja 2 momentti sekä lain liitteenä oleva verotaulukko, sellaisena kuin niistä viimeksi mainittu on laissa 1026/1997, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

7 §

Lisäveroa on suoritettava vähittäismyyntipäällyksissä olevista alkoholijuomista 4 markkaa litralta. Vähittäismyyntinä pidetään tässä lainkohdassa myös anniskelua.

Jos verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että vähittäismyyntipäällys kuuluu ympäristöministeriön hyväksymään, panttiin perustuvaan päällysten kierrätysjärjestelmään:

- 1) lisäveroa ei ole suoritettava, jos vähittäismyyntipäällys on uudelleen täytettävä;
- 2) lisäveroa on suoritettava 1 markka litralta, jos vähittäismyyntipäällys on raaka-

Ehdotus

7 §

Lisäveroa on suoritettava vähittäismyyntipäällyksissä olevista alkoholijuomista 67 senttiä litralta. Vähittäismyyntinä pidetään tässä lainkohdassa myös anniskelua.

Jos verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että vähittäismyyntipäällys kuuluu ympäristöministeriön hyväksymään, panttiin perustuvaan päällysten kierrätysjärjestelmään:

- 1) lisäveroa ei ole suoritettava, jos vähittäismyyntipäällys on uudelleen täytettävä;
- 2) lisäveroa on suoritettava 16 senttiä litralta, jos vähittäismyyntipäällys on raaka-

aineena hyödynnettävä.

aineena hyödynnettävä.

Voimassa oleva laki

VEROTAULUKKO

Etyylialkoholipitoisuus tilavuusprosentteina	Tuote- ryhmä	Veron määrä
<i>Olut</i>		
yli 0,5 mutta enintään 2,8	11.	0,10 markkaa senttilitralta etyylialkoholia
yli 2,8	12.	1,70 markkaa senttilitralta etyylialkoholia
<i>Viinit</i>		
yli 1,2 mutta enintään 2,8	21.	0,27 markkaa litralta valmista alkoholijuomaa
yli 2,8 mutta enintään 5,5	22.	8,0 markkaa litralta valmista alkoholijuomaa
yli 5,5 mutta enintään 8,0	23.	11,0 markkaa litralta valmista alkoholijuomaa
yli 8,0	24.	14,0 markkaa litralta valmista alkoholijuomaa
<i>Välituotteet</i>		
yli 1,2 mutta enintään 15	31.	25,5 markkaa litralta valmista alkoholijuomaa
yli 15 mutta enintään 22	32.	42,0 markkaa litralta valmista alkoholijuomaa
<i>Etyylialkoholi</i>		
tullitariffin nimikkeeseen 2208 kuuluvat tuotteet:		
— yli 1,2 mutta enintään 2,8	41.	0,10 markkaa senttilitralta etyylialkoholia
— yli 2,8 mutta enintään 10	42.	2,65 markkaa senttilitralta etyylialkoholia
— yli 10	43.	3,0 markkaa senttilitralta etyylialkoholia
muut	44.	3,0 markkaa senttilitralta etyylialkoholia

Ehdotus

VEROTAULUKKO

Etyylialkoholipitoisuus tilavuusprosentteina	Tuote- ryhmä	Veron määrä
<i>Olut</i>		
yli 0,5 mutta enintään 2,8	11.	1,68 senttiä senttilitralta etyylialkoholia
yli 2,8	12.	28,59 senttiä senttilitralta etyylialkoholia
<i>Viinit</i>		
yli 1,2 mutta enintään 2,8	21.	4,54 senttiä litralta valmista alkoholijuomaa
yli 2,8 mutta enintään 5,5	22.	134,55 senttiä litralta valmista alkoholijuomaa
yli 5,5 mutta enintään 8,0	23.	185,00 senttiä litralta valmista alkoholijuomaa
yli 8,0	24.	235,46 senttiä litralta valmista alkoholijuomaa
<i>Välituotteet</i>		
yli 1,2 mutta enintään 15	31.	428,88 senttiä litralta valmista alkoholijuomaa
yli 15 mutta enintään 22	32.	706,39 senttiä litralta valmista alkoholijuomaa
<i>Etyylialkoholi</i>		
tullitariffin nimikkeeseen 2208 kuuluvat tuotteet:		
— yli 1,2 mutta enintään 2,8	41.	1,68 senttiä senttilitralta etyylialkoholia
— yli 2,8 mutta enintään 10	42.	44,57 senttiä senttilitralta etyylialkoholia
— yli 10	43.	50,46 senttiä senttilitralta etyylialkoholia
muut	44.	50,46 senttiä senttilitralta etyylialkoholia

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tam-
mikuuta 2002.

27.

Laki**tupakkaverolain liitteenä olevan verotaulukon muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tupakkaverosta 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1470/1994) liitteenä
oleva verotaulukko, sellaisena kuin se on laissa 1226/1999, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

VEROTAULUKKO

Tuote	Tuote-ryhmä	Markkaa/ yksikkö	Prosenttia vähittäis- myyntihinnasta
Savukkeet	1	90/1000 kpl	50,0
Sikarit ja pikkusikarit	2	—	22,0
Piippu- ja savuketupakka	3	21,50/kg	48,0
Savukkeiksi käärittävä hienoksi leikattu tupakka	4	21,50/kg	50,0
Savukepaperi	5	—	60,0
Muu tupakkaa sisältävä tuote	6	—	60,0

Ehdotus

VEROTAULUKKO

Tuote	Tuote-ryhmä	Euroa/ yksikkö	Prosenttia vähittäis- myyntihinnasta
Savukkeet	1	15,13/1000 kpl	50,0
Sikarit ja pikkusikarit	2	—	22,0
Piippu- ja savuketupakka	3	3,62/kg	48,0
Savukkeiksi käärittävä hienoksi leikattu tupakka	4	3,62/kg	50,0
Savukepaperi	5	—	60,0
Muu tupakkaa sisältävä tuote	6	—	60,0

*Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tam-
mikuuta 2002.*

28.

Laki**jäteverolain 4 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun jäteverolain (495/1996) 4 §:n § 1 momentti seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

4 §
 Veroa on suoritettava 90 markkaa tonnilta jätettä, joka toimitetaan kaatopaikalle.

4 §
 Veroa on suoritettava 15,14 euroa tonnilta jätettä, joka toimitetaan kaatopaikalle.

*Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
 makuuta 2002.*

29.

Laki**öljyjättemaksusta annetun lain 4 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan öljyjättemaksusta 5 päivänä joulukuuta 1986 annetun lain (894/1986) 4 §, sellaisena kuin se on laissa 985/1989, seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

4 §
 Öljyjättemaksua on suoritettava 25 penniä kilolta.

4 §
 Öljyjättemaksua on suoritettava 4,2 senttiä kilolta.

*Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
 makuuta 2002.*

30.

Laki**autoverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun autoverolain (1482/1994) 6 §:n 1 momentti, 11 §:n 5 momentti, 16 ja 20 §, 25 §:n 1 momentin johdantokappale, 28 §:n 1 momentti, 51 §:n 1 ja 2 momentti sekä 64 §, sellaisina kuin niistä on 16 § osaksi laissa 1160/1998, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

6 §

Autoveroa suoritetaan auton verotusarvon määrä vähennettynä 4 600 markalla. Veron määrä on kuitenkin aina vähintään 50 prosenttia auton verotusarvosta.

6 §

Autoveroa suoritetaan auton verotusarvon määrä vähennettynä 770 eurolla. Veron määrä on kuitenkin aina vähintään 50 prosenttia auton verotusarvosta.

11 §

Verotusarvoon ei kuitenkaan lueta ajoneuvon tavanomaisen myyntikunnostuksen arvoa eikä tämän yhteydessä ajoneuvon lisättyjen enintään 500 markan arvoisten varusteiden arvoa. Ajoneuvon rekisteröintimaksua ja maksua rekisterikilvistä ei lueta verotusarvoon.

Verotusarvoon ei kuitenkaan lueta ajoneuvon tavanomaisen myyntikunnostuksen arvoa eikä tämän yhteydessä ajoneuvon lisättyjen enintään 80 euron arvoisten varusteiden arvoa. Ajoneuvon rekisteröintimaksua ja maksua rekisterikilvistä ei lueta verotusarvoon.

16 §

Auton verotusarvosta vähennetään 400 markkaa, jos auto on varustettu takalasin huurteenpoistolaitteella ja valonheitinten pesulaitteella.

Vähäpäästöisen ottomoottorilla varustetun henkilöauton verotusarvosta vähennetään 4 500 markkaa. Vähennys myönnetään myös ulkomailla ensimmäisen kerran rekisteriin merkitystä ottomoottorilla varustetusta henkilöautosta, joka täyttää vähäpäästöisyydelle asetettavat vaatimukset ja jonka laitteiston toimintakunnosta esitetään selvitys. Vähennystä ei myönnetä ajoneuvosta, jonka verotusarvo on määrätty 25 a §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa tai muutoin siten, että vähennys on jo otettu huomioon. Asetuksella säädetään, milloin ajoneuvoa on pidettävä

16 §

Auton verotusarvosta vähennetään 70 euroa, jos auto on varustettu takalasin huurteenpoistolaitteella ja valonheitinten pesulaitteella.

Vähäpäästöisen ottomoottorilla varustetun henkilöauton verotusarvosta vähennetään 760 euroa. Vähennys myönnetään myös ulkomailla ensimmäisen kerran rekisteriin merkitystä ottomoottorilla varustetusta henkilöautosta, joka täyttää vähäpäästöisyydelle asetettavat vaatimukset ja jonka laitteiston toimintakunnosta esitetään selvitys. Vähennystä ei myönnetä ajoneuvosta, jonka verotusarvo on määrätty 25 a §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa tai muutoin siten, että vähennys on jo otettu huomioon. Valtioneuvoston asetuksella säädetään, milloin ajoneuvoa on pi-

vähäpäästöisenä.

dettävä vähäpäästöisenä.

20 §

Ulkomaan valuutassa ilmaistut rahamäärät muunnetaan Suomen rahaksi käyttämällä autoveroilmoituksen antamisajankohtaa välittömästi edeltäneen kalenterikuukauden toiseksi viimeisen keskiviikon myyntikursssia tai muuta tullihallituksen vahvistamaa muuntokurssia, jota autoveroilmoituksen antamispäivänä sovelletaan maahan tuodun tavaran tullausarvoa määritettäessä. Jos autoveroilmoitusta ei ole tehty, käytetään sitä kurssia, jota olisi sovellettu ajankohtana, jona ilmoitus olisi viimeistään pitänyt tehdä.

20 §

Ulkomaan valuutassa ilmaistut rahamäärät muunnetaan *euroiksi* käyttämällä autoveroilmoituksen antamisajankohtaa välittömästi edeltäneen kalenterikuukauden toiseksi viimeisen keskiviikon myyntikurssia tai muuta tullihallituksen vahvistamaa muuntokurssia, jota autoveroilmoituksen antamispäivänä sovelletaan maahan tuodun tavaran tullausarvoa määritettäessä. Jos autoveroilmoitusta ei ole tehty, käytetään sitä kurssia, jota olisi sovellettu ajankohtana, jona ilmoitus olisi viimeistään pitänyt tehdä.

25 §

Maahan muuttavan henkilön muuton yhteydessä tuoman yhden yksityistalouteen kuuluvan verovelvollisen ajoneuvon veroa alennetaan enintään 80 000 markalla ehdolla, että

25 §

Maahan muuttavan henkilön muuton yhteydessä tuoman yhden yksityistalouteen kuuluvan verollisen ajoneuvon veroa alennetaan enintään *13 450 euroa* ehdolla, että

28 §

Autosta, joka sitä ensi kertaa rekisteröitäessä merkitään käytettäväksi luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun lain (343/91) 2 §:n 5 kohdassa tarkoitettuun tilausliikenteeseen ja jota sen omistaja pääasiallisesti käyttää tällaiseen liikenteeseen, autoveroa alennetaan enintään 57 000 markalla.

28 §

Autosta, joka sitä ensi kertaa rekisteröitäessä merkitään käytettäväksi luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun lain (343/1991) 2 §:n 5 kohdassa tarkoitettuun tilausliikenteeseen ja jota sen omistaja pääasiallisesti käyttää tällaiseen liikenteeseen, autoveroa alennetaan enintään *9 600 euroa*.

51 §

Milloin autoa ensi kertaa rekisteröitäessä sen omistajaksi tai haltijaksi on rekisteröity sellainen invalidi, jonka liikunta- tai näkövammasta aiheutuva pysyvä haitta-aste on vähintään 80 prosenttia ja jonka henkilökohdaiseen käyttöön auto tulee, tai sellainen invalidi, jonka pysyvä haitta-aste on vähintään 60 prosenttia ja jolle auton hankinta on hänen toimensa, työnsä tai ammattiin valmistumista varten tapahtuvan opiskelun hoitamiseksi olennaisen tarpeellinen, Helsingin piiritullikamarin on hakemuksesta määrättä-

51 §

Milloin autoa ensi kertaa rekisteröitäessä sen omistajaksi tai haltijaksi on rekisteröity sellainen invalidi, jonka liikunta- tai näkövammasta aiheutuva pysyvä haitta-aste on vähintään 80 prosenttia ja jonka henkilökohdaiseen käyttöön auto tulee, tai sellainen invalidi, jonka pysyvä haitta-aste on vähintään 60 prosenttia ja jolle auton hankinta on hänen toimensa, työnsä tai ammattiin valmistumista varten tapahtuvan opiskelun hoitamiseksi olennaisen tarpeellinen, Helsingin piiritullikamarin on hakemuksesta määrättä-

vä asettamallaan ehdoilla valtion varoista maksettavaksi takaisin vero, kuitenkin enintään 22 400 markkaa. Milloin hakija ajokortissa olevalla merkinnällä tai muutoin luotettavasti osoittaa, että hänen on käytettävä automaattivaihteista autoa, veroa palautetaan edellä mainituin edellytyksin enintään 29 600 markkaa. Jos auto on ollut haltijan käytössä, vero palautetaan vasta, kun haltija on merkitty auton omistajaksi. Hakemus voidaan tehdä ennen kuin hakija on rekisteröity auton omistajaksi, mutta se on tehtävä 6 kuukauden kuluessa siitä, kun hakija on merkitty rekisteriin auton omistajaksi, uhalla, että oikeus palautuksen saamiseen on menetetty.

Milloin autoa ensi kertaa rekisteröitäessä sen omistajaksi tai haltijaksi on rekisteröity sellainen invalidi, jonka liikuntakyky on alaraajan tai alaraajojen puuttumisen tahi toiminnan vajavuuden vuoksi siten alentunut, että hänen pysyvä haitta-asteensa on vähintään 40 prosenttia, Helsingin piiritullikamarin on hakemuksesta 1 momentissa säädettyillä ehdoilla määrättävä valtion varoista maksettavaksi takaisin 60 prosenttia verosta, kuitenkin enintään 14 600 markkaa. Palautusta myönnetään vain autosta, jonka hankinta on invalidille hänen toimensa, työnsä tai ammattiin valmistumista varten tapahtuvan opiskelun hoitamiseksi olennaisen tarpeellinen. Hakemus voidaan tehdä ennen kuin hakija on rekisteröity auton omistajaksi, mutta se on tehtävä viimeistään 1 momentissa säädettyssä ajassa.

64 §

Vero määrätään maksettavaksi ja maksetaan täysin markoin jättämällä yli menevät pennit lukuun ottamatta. *Sama koskee veronkorotusta ja veronlisäystä.*

vä asettamallaan ehdoilla valtion varoista maksettavaksi takaisin vero, kuitenkin enintään 3 770 euroa. Milloin hakija ajokortissa olevalla merkinnällä tai muutoin luotettavasti osoittaa, että hänen on käytettävä automaattivaihteista autoa, veroa palautetaan edellä mainituin edellytyksin enintään 4 980 euroa. Jos auto on ollut haltijan käytössä, vero palautetaan vasta, kun haltija on merkitty auton omistajaksi. Hakemus voidaan tehdä ennen kuin hakija on rekisteröity auton omistajaksi, mutta se on tehtävä 6 kuukauden kuluessa siitä, kun hakija on merkitty rekisteriin auton omistajaksi, uhalla, että oikeus palautuksen saamiseen on menetetty.

Milloin autoa ensi kertaa rekisteröitäessä sen omistajaksi tai haltijaksi on rekisteröity sellainen invalidi, jonka liikuntakyky on alaraajan tai alaraajojen puuttumisen tahi toiminnan vajavuuden vuoksi siten alentunut, että hänen pysyvä haitta-asteensa on vähintään 40 prosenttia, Helsingin piiritullikamarin on hakemuksesta 1 momentissa säädettyillä ehdoilla määrättävä valtion varoista maksettavaksi takaisin 60 prosenttia verosta, kuitenkin enintään 2 460 euroa. Palautusta myönnetään vain autosta, jonka hankinta on invalidille hänen toimensa, työnsä tai ammattiin valmistumista varten tapahtuvan opiskelun hoitamiseksi olennaisen tarpeellinen. Hakemus voidaan tehdä ennen kuin hakija on rekisteröity auton omistajaksi, mutta se on tehtävä viimeistään 1 momentissa säädettyssä ajassa.

64 §

Vero määrätään ja maksetaan *kunkin verotuspäätöksen osalta* täysin *euroin* jättämällä yli menevät *sentit* lukuun ottamatta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
mikuuta 2002.

31.

Laki**moottoriajoneuvoverosta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan moottoriajoneuvoverosta 30 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (722/1966) 5 §:n 1 momentti, 12 §, 13 §:n 1 momentti ja 16 §,

sellaisina kuin ne ovat, 5 §:n 1 momentti laeissa 1168/1990, 1546/1992 ja 1161/1998, 12 § laissa 737/1984, 13 §:n 1 momentti laissa 1538/1995 sekä 16 § laeissa 435/1986 ja 339/1993, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

5 §

Varsinainen ajoneuvovero on kokonaan tai osaksi muuta käyttövoimaa tai polttoainetta kuin moottoribensiiniä käyttämään tarkoitettua ajoneuvosta:

1) henkilöautosta ja kaksikäyttöautosta kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 150 markkaa ja muusta kuin edellä mainitusta pakettiautosta kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 27 markkaa;

1 a) matkailuautosta ja huoltoautosta kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 27 markkaa;

2) muusta kuin 3 kohdassa tarkoitettua kaksiakselisestä kuorma- ja erikoisautosta kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 27 markkaa 14 000 kilogramman kokonaispainoon saakka ja kultakin tämän painon ylittävältä 100 kilogramman kokonaispainon määrältä tai sen osalta 54 markkaa;

3) kaksiakselisestä kuorma-autosta, joka on hyväksytty ja jota käytetään puoliperävaunun vetoon, kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 51 markkaa ja kaksiakselisestä kuorma-autosta, joka on hyväksytty ja jota käytetään varsinaisen perävaunun vetoon, kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 54 markkaa;

4) muusta kuin 5 kohdassa tarkoitettua telirakenteisesta kuorma- tai erikoisautosta ja kolme- tai useampiakselisesta kuorma- ja erikoisautosta kultakin kokonaispainon 100

Ehdotus

5 §

Varsinainen ajoneuvovero on kokonaan tai osaksi muuta käyttövoimaa tai polttoainetta kuin moottoribensiiniä käyttämään tarkoitettua ajoneuvosta:

1) henkilöautosta ja kaksikäyttöautosta kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 25,20 euroa ja muusta kuin edellä mainitusta pakettiautosta kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 4,56 euroa;

1 a) matkailuautosta ja huoltoautosta kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 4,56 euroa;

2) muusta kuin 3 kohdassa tarkoitettua kaksiakselisestä kuorma- ja erikoisautosta kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 4,56 euroa 14 000 kilogramman kokonaispainoon saakka ja kultakin tämän painon ylittävältä 100 kilogramman kokonaispainon määrältä tai sen osalta 9,12 euroa;

3) kaksiakselisestä kuorma-autosta, joka on hyväksytty ja jota käytetään puoliperävaunun vetoon, kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 8,64 euroa ja kaksiakselisestä kuorma-autosta, joka on hyväksytty ja jota käytetään varsinaisen perävaunun vetoon, kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 9,12 euroa;

4) muusta kuin 5 kohdassa tarkoitettua telirakenteisesta kuorma- tai erikoisautosta ja kolme- tai useampiakselisesta kuorma- ja erikoisautosta kultakin kokonaispainon 100

kilogramman määrältä tai sen osalta 36 markkaa 19 000 kilogramman kokonaispainoon saakka ja kultakin tämän ylittävältä 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 63 markkaa;

5) telirakenteisesta kuorma-autosta, joka on hyväksytty ja jota käytetään puoliperävaunun vetoon, kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 48 markkaa ja telirakenteisesta kuorma-autosta samoin kuin kolme- tai useampiaksellisesta kuorma-autosta, joka on hyväksytty ja jota käytetään varsinaisen perävaunun vetoon, kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 54 markkaa.

12 §

Jos moottoriajoneuvo verovuoden aikana poistetaan moottoriajoneuvorekisteristä, maksettakoon suoritettusta ajoneuvoverosta takaisin määrä, joka ylittää sen kuukauden loppuun lasketun veron, minkä kuluessa ajoneuvon rekisterikilvet on annettu takaisin viranomaiselle. Jos verovuodelta takaisin maksettava vero on pienempi kuin 100 markkaa, veroa ei makseta takaisin.

13 §

Kuorma-autosta suoritettua ajoneuvoveroa palautetaan 300 markkaa jokaiselta kansainvälisen kuljetuksen osana olevalta Suomessa tapahtuneelta kuorma-auton rautatiekuljetukselta, jonka alku- ja päätepisteiden välimatka on suoraan mitattuna vähintään 100 kilometriä. Palautuksen suorittaa hakemuksesta ajoneuvohallintokeskus.

16 §

Lisävero on niistä ajoneuvoista, joista on suoritettava varsinaista ajoneuvoveroa, tuo vero kaksikymmenkertaisena. Jos ajoneuvosta ei ole suoritettava varsinaista ajoneuvoveroa, lisävero on ajoneuvon laadun mukaan 5 §:ssä säädettyjen perusteiden mukaisesti laskettu määrä kaksikymmenkertaisena, kuitenkin vähintään 5 000 markkaa. Linja-auton ja liikennetraktorin lisävero on

kilogramman määrältä tai sen osalta 6,00 euroa 19 000 kilogramman kokonaispainoon saakka ja kultakin tämän ylittävältä 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 10,56 euroa;

5) telirakenteisesta kuorma-autosta, joka on hyväksytty ja jota käytetään puoliperävaunun vetoon, kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 8,04 euroa ja telirakenteisesta kuorma-autosta samoin kuin kolme- tai useampiaksellisesta kuorma-autosta, joka on hyväksytty ja jota käytetään varsinaisen perävaunun vetoon, kultakin kokonaispainon 100 kilogramman määrältä tai sen osalta 9,12 euroa.

12 §

Jos moottoriajoneuvo verovuoden aikana poistetaan moottoriajoneuvorekisteristä, maksettakoon suoritettusta ajoneuvoverosta takaisin määrä, joka ylittää sen kuukauden loppuun lasketun veron, minkä kuluessa ajoneuvon rekisterikilvet on annettu takaisin viranomaiselle. Jos verovuodelta takaisin maksettava vero on pienempi kuin 17 euroa, veroa ei makseta takaisin.

13 §

Kuorma-autosta suoritettua ajoneuvoveroa palautetaan 50 euroa jokaiselta kansainvälisen kuljetuksen osana olevalta Suomessa tapahtuneelta kuorma-auton rautatiekuljetukselta, jonka alku- ja päätepisteiden välimatka on suoraan mitattuna vähintään 100 kilometriä. Palautuksen suorittaa hakemuksesta Ajoneuvohallintokeskus.

16 §

Lisävero on niistä ajoneuvoista, joista on suoritettava varsinaista ajoneuvoveroa, tuo vero kaksikymmenkertaisena. Jos ajoneuvosta ei ole suoritettava varsinaista ajoneuvoveroa, lisävero on ajoneuvon laadun mukaan 5 §:ssä säädettyjen perusteiden mukaisesti laskettu määrä kaksikymmenkertaisena, kuitenkin vähintään 840 euroa. Linja-auton ja liikennetraktorin lisävero on 10 000

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

60 000 markkaa. Lisäveroa alennetaan ajoneuvosta verokauden aikana polttoainemaksusta annetun lain (337/93) nojalla maksuun pannun polttoainemaksun määrällä, enintään kuitenkin lisäveron alentamattomalla määrällä.

Traktorista suoritettava päivämaksu on 30 markkaa.

euroa. Lisäveroa alennetaan ajoneuvosta verokauden aikana polttoainemaksusta annetun lain (337/1993) nojalla maksuun pannun polttoainemaksun määrällä, enintään kuitenkin lisäveron alentamattomalla määrällä.

Traktorista suoritettava päivämaksu on 5 euroa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

32.

Laki

polttoainemaksusta annetun lain 5 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan polttoainemaksusta 13 päivänä huhtikuuta 1993 annetun lain (337/1993) 5 §, sellaisena kuin se on laissa 234/1998, seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

5 §

5 §

*Polttoainemaksun määrä**Polttoainemaksun määrä*

Polttoainemaksun määrä on henkilöautosta 1 000 markkaa päivältä, pakettiautosta 1 500 markkaa päivältä, linja-autosta 2 000 markkaa päivältä ja kuorma-autosta 3 000 markkaa päivältä.

Polttoainemaksun määrä on henkilöautosta 168 euroa päivältä, pakettiautosta 252 euroa päivältä, linja-autosta 336 euroa päivältä ja kuorma-autosta 504 euroa päivältä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

33.

Laki**ajoneuvoverosta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ajoneuvoverosta 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1111/1996) 6 §, 7 §:n 2 momentti ja 7 a §:n 2 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 7 §:n 2 momentti ja 7 a §:n 2 momentti laissa 921/1998, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

6 §

6 §

Ajoneuvoveron määrä

Ajoneuvoveron määrä

Ajoneuvoveron määrä on 500 markkaa ajoneuvosta, joka on otettu käyttöön ennen 1 päivää tammikuuta 1994, ja 700 markkaa ajoneuvosta, joka on otettu käyttöön mainittuna päivänä tai sen jälkeen.

Ajoneuvoveron määrä on *84 euroa* ajoneuvosta, joka on otettu käyttöön ennen 1 päivää tammikuuta 1994, ja *117 euroa* ajoneuvosta, joka on otettu käyttöön mainittuna päivänä tai sen jälkeen.

7 §

Veron kantaminen

 Jos ensimmäistä kertaa rekisteröitävää, uudelleen rekisteröitävää tai verokauden aikana veronalaiseksi muutettua ajoneuvoa koskeva verovelvollisuus alkaa kesken verokautta, verosta kannetaan vain se suhteellinen osa, joka vastaa koko verokaudesta verovelvollisuuden alkaessa jäljellä olevaa aikaa päivinä laskettuna. Tällöin veroa kannetaan täysin markoin, kuitenkin vähintään 100 markkaa.

 Jos ensimmäistä kertaa rekisteröitävää, uudelleen rekisteröitävää tai verokauden aikana veronalaiseksi muutettua ajoneuvoa koskeva verovelvollisuus alkaa kesken verokautta, verosta kannetaan vain se suhteellinen osa, joka vastaa koko verokaudesta verovelvollisuuden alkaessa jäljellä olevaa aikaa päivinä laskettuna. Veroa kannetaan kuitenkin vähintään *17 euroa*.

7 a §

Veron palauttaminen ja perittävän veron määrän alentaminen

 Veroa palautetaan *täysin markoin laskettuna* se suhteellinen osa, joka vastaa vero-

 Veroa palautetaan se suhteellinen osa, joka vastaa verokaudesta jäljellä olevaa aikaa

Voimassa oleva laki

Ehdotus

kaudesta jäljellä olevaa aikaa päivinä laskettuna rekisterikilpien palautuspäivää, rekisteristä poistopäivää tai verovapauden edellytysten ilmenemispäivää seuraavasta päivästä alkaen. Jos palautettava määrä on pienempi kuin 100 markkaa, sitä ei makseta takaisin.

päivinä laskettuna rekisterikilpien palautuspäivää, rekisteristä poistopäivää tai verovapauden edellytysten ilmenemispäivää seuraavasta päivästä alkaen. Jos palautettava määrä on pienempi kuin 17 euroa, sitä ei makseta takaisin.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

34.

Laki**veronkantolain 25 §:n 2 momentin kumoamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

25 §

Jos veronkantoviranomaisen tilille maksettuun suoritukseen sisältyy pennejä, ne tuloutetaan satunnaisena tulona valtiolle.

(2 mom. kumotaan)

35.

Laki**veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 2 ja 4 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan veronlisäyksestä ja viivekorosta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1556/1995) 2 §:n 1 momentti ja 4 §, sellaisina kuin ne ovat laissa 1030/1997, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 §

2 §

Veronlisäys

Veronlisäys

Oma-aloitteisesti suoritettavan veron maksamatta jättämisen tai maksun viivästymisen

Oma-aloitteisesti suoritettavan veron maksamatta jättämisen tai maksun viivästymisen

vuoksi sekä jälkiverotuksen toimittamisen yhteydessä lasketaan verolle veronlisäys. Se on määrältään Suomen Pankin vuosittain vahvistama viivästyskoron viitekorko lisätynä seitsemällä prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 20 markkaa. *Veronlisäys lasketaan verolle täysin markoin siten, että täydet markat ylittävää osuutta ei oteta huomioon.*

vuoksi sekä jälkiverotuksen toimittamisen yhteydessä lasketaan verolle veronlisäys. Se on määrältään *valtiovarainministeriön* vahvistama viivästyskoron viitekorko lisätynä seitsemällä prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähintään 3 euroa.

4 §

Viivekorko

Maksuunpannulle ja maksettavaksi erään-
tyneelle maksamattomalle verolle lasketaan
viivekorko, joka on määrältään Suomen
Pankin vuosittain vahvistama viivästysko-
ron viitekorko lisätynä seitsemällä prosent-
tiyksiköllä, kuitenkin vähintään 20 markkaa.
*Viivekorko lasketaan täysin markoin siten,
että täydet markat ylittävää osuutta ei oteta
huomioon.*

4 §

Viivekorko

Maksuunpannulle ja maksettavaksi erään-
tyneelle maksamattomalle verolle lasketaan
viivekorko, joka on määrältään *valtiovarain-
ministeriön asetuksella* vuosittain vahvistet-
tu viivästyskoron viitekorko lisätynä seit-
semällä prosenttiyksiköllä, kuitenkin vähin-
tään 3 euroa.

*Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tam-
mikuuta 2002.*

*Lain voimaantuloa edeltäviltä vuosilta
muutoin kuin oma-aloitteisesti suoritettavi-
en verojen jälkiverotuksen yhteydessä
2 §:ssä tarkoitettu veronlisäys lasketaan
lain voimaan tullessa voimassa olleiden
säännösten mukaisesti.*